

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.7.2026
COM(2026) 616 final

2026/0212 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2003/87/CE și a Deciziei (UE) 2015/1814 în ceea ce privește
stimularea competitivității și a decarbonizării eficiente din punctul de vedere al
costurilor**

{ COM(2026) 619 final } - { COM(2026) 620 final } - { SEC(2026) 616 final } -
{ SWD(2026) 616 final } - { SWD(2026) 617 final } - { SWD(2026) 618 final }

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) este piatra de temelie a politicii UE în domeniul climei, stimulând decarbonizarea, competitivitatea și reziliența. Directiva 2003/87/CE („Directiva EU ETS”) stabilește normele de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (GES) în cadrul UE. Rezerva pentru stabilitatea pieței (RSP) pentru EU ETS a fost instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 („Decizia RSP”)¹ pentru a spori reziliența EU ETS în ceea ce privește dezechilibrele dintre cerere și ofertă. Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim² (Regulamentul privind MRV în domeniul maritim) completează setul de acte legislative care reglementează EU ETS.

Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (Legea europeană a climei)³ a stabilit un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic la nivelul întregii economii de a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050. Directiva EU ETS și Decizia RSP au fost modificate în 2023 prin Directivele (UE) 2023/958 și (UE) 2023/959⁴ ca parte a pachetului „Pregătiți pentru 55”, care a urmărit să pregătească toate sectoarele economiei UE pentru a îndeplini obiectivul intermediar pentru 2030 de reducere a emisiilor nete de GES cu cel puțin 55 % până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990.

Lumea de astăzi este diferită de cea de acum câțiva ani. Din cauza războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și a conflictului din Orientul Mijlociu, UE se confruntă din nou cu creșterea prețurilor la energie, afectând competitivitatea industrială a industriei europene. În același timp, schimbările climatice se intensifică, fenomenele meteorologice extreme din Europa devenind din ce în ce mai frecvente și mai grave. Pentru a face față acestor provocări, UE trebuie să investească în energia autohtonă curată și să continue decarbonizarea pentru a-și reduce dependențele și a consolida competitivitatea industrială, promovând în același timp o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social pentru toți. Acest lucru a fost deja

¹ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj>).

² Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/757/oj>).

³ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

⁴ Directiva (UE) 2023/958 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește contribuția sectorului aviației la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii și punerea în aplicare în mod corespunzător a unei măsuri globale bazate pe piață (JO L 130, 16.5.2023, p. 115, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj>) și Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (JO L 130, 16.5.2023, p. 134, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj>).

stabilit în Busola pentru competitivitate⁵ și în Pactul pentru o industrie curată⁶, care au fost adoptate în 2025. Acest lucru să fie și mai relevant în contextul geopolitic în schimbare rapidă.

UE a adoptat un obiectiv climatic obligatoriu din punct de vedere juridic de reducere cu 90 % a emisiilor nete de GES pentru 2040⁷. Obiectivul climatic pentru 2040 oferă previzibilitatea și stabilitatea necesare pentru investițiile în tranziția UE către o energie curată și pentru stimularea competitivității industriale, ținând seama pe deplin de peisajul economic, de securitate și geopolitic actual, în conformitate cu Busola pentru competitivitate a UE⁸, cu Pactul pentru o industrie curată⁹ și cu AccelerateEU¹⁰. Pentru a atinge noul obiectiv climatic la nivelul întregii economii pentru 2040, articolul 4 alineatul (4) din Legea europeană a climei impune revizuirea și actualizarea *acquis*-ului în domeniul climei și al energiei.

În concluziile sale din 19 martie 2026¹¹, Consiliul a invitat Comisia să prezinte o revizuire a EU ETS până cel târziu în iulie 2026, pentru a reduce volatilitatea prețului carbonului și a atenua impactul acestuia asupra prețurilor energiei electrice, inclusiv asupra costurilor aferente lanțului de aprovizionare, precum și asupra deturnării activităților, menținând în același timp rolul esențial al ETS în tranziția climatică și energetică printr-un semnal de preț bazat pe piață pentru emisiile de dioxid de carbon, care să stimuleze investițiile și inovarea. Consiliul, Parlamentul și Comisia Europeană au semnat foaia de parcurs „O Europă, o piață” în aprilie 2026, stabilind T1 2027 ca obiectiv pentru a ajunge la un acord cu privire la revizuirea EU ETS¹².

Prezenta revizuire a EU ETS este prima parte a unui pachet de propuneri menite să contribuie la reziliența și competitivitatea economică a Europei și la atingerea obiectivului climatic la nivelul întregii economii pentru 2040. Astfel, obiectivul prezentei propuneri este de a se asigura că EU ETS continuă să sprijine realizarea neutralității emisiilor de dioxid de carbon la nivelul întregii economii până în 2050 într-un mod bazat pe piață și pe norme, neutru din punct de vedere tehnologic și rentabil din punct de vedere economic, promovând în același timp simplificarea, consolidând rolul său de motor al inovării și al investițiilor care stimulează competitivitatea, recompensând pionierii economici și oferind mai mult sprijin pentru a ajuta industria să realizeze tranziția.

EU ETS și-a demonstrat eficacitatea, întrucât sectoarele ETS și-au redus emisiile cu peste 50 % din 2005, în timp ce economia a continuat să crească. EU ETS este un motor esențial al electrificării curate. Emisiile generate de producția de energie electrică și termică au scăzut cu

⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „O Busolă pentru competitivitatea UE”, COM(2025) 30 final.

⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Pactul pentru o industrie curată: o foaie de parcurs comună pentru competitivitate și decarbonizare, COM(2025) 85 final.

⁷ Regulamentul (UE) 2026/667 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2026 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1119 în ceea ce privește stabilirea unui obiectiv climatic intermediar al Uniunii pentru 2040 (JO L, 2026/667, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/667/oj>).

⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O Busolă pentru competitivitatea UE, COM(2025) 30 final.

⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul pentru o industrie curată: O foaie de parcurs comună pentru competitivitate și decarbonizare, COM(2025) 85 final.

¹⁰ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, AccelerateEU - Uniunea energetică, COM(2026) 370 final.

¹¹ Concluziile Consiliului European din 19 martie 2026, EUCO 1/26 CO EUR 1, CONCL 1.

¹² Foaia de parcurs „O Europă, o piață” a Parlamentului European, Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene, 23 aprilie 2026, 8473/26.

58 %, în timp ce capacitatea a crescut cu 24 % din 1990, stimulând utilizarea surselor de energie autohtone curate, cum ar fi sursele regenerabile de energie, aducând beneficii producătorilor ecologici și stimulând competitivitatea și reziliența industrială. În plus, împreună cu mecanismul de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM), ETS a contribuit la convingerea multor alte țări să își instituie propriile sisteme de stabilire a prețului carbonului. Banca Mondială estimează că, în prezent, aproximativ 30 % din emisiile globale fac obiectul tarifării carbonului, iar această pondere este în creștere.

EU ETS ar trebui să continue să stimuleze modernizarea economică și decarbonizarea. În același timp, tranziția către neutralitatea climatică necesită un sprijin puternic pentru sectoarele industriale și ale tehnologiilor curate din Europa. Revizuirea din 2023 a EU ETS a introdus mai multe clauze de revizuire pentru a evalua caracterul adecvat al eventualelor ajustări ale sistemului în ceea ce privește aviația, transportul maritim și instalațiile staționare în 2026, în temeiul articolelor 3gg, 28b și 30 din Directiva EU ETS. În plus, articolul 3 din Decizia RSP impune o obligație legală de revizuire a deciziei respective, următoarea revizuire fiind prevăzută pentru 2026. Prezenta propunere introduce măsurile relevante care rezultă din evaluarea impactului efectuată pentru a aborda aceste clauze de revizuire. Acesta menține principalele puncte forte ale pieței carbonului și semnalul său de preț ca motor al investițiilor, adaptându-i în același timp modul de concepere și introducând simplificări specifice pentru a reduce sarcina administrativă și a spori eficacitatea sistemului.

Rolul de lider al EU ETS în ceea ce privește modernizarea economică și decarbonizarea este recunoscut de importanța acordurilor sale de legătură cu parteneri apropiați, cum ar fi Elveția, în temeiul Deciziei (UE) 2018/219 a Consiliului din 23 ianuarie 2018, și Regatul Unit, cu care negocierile sunt în desfășurare. Aceste acorduri sunt instrumente-cheie pentru evitarea emisiilor de dioxid de carbon și a denaturării concurenței.

Asigurarea unei piețe previzibile a carbonului pentru sectoarele ETS

Revizuirea ar trebui să alinieze EU ETS la obiectivele climatice pentru 2040 și 2050, permițând o traiectorie de decarbonizare mai treptată. De asemenea, aceasta ar trebui să țină seama de acordul la care s-a ajuns în modificarea Legii europene a climei, inclusiv pentru a integra absorbțiile permanente de carbon, ținând seama de emisiile reziduale greu de redus¹³, în special în industriile mari consumatoare de energie, și promovând implementarea și disponibilitatea acestor tehnologii la scara necesară, lansând piața.

Legea europeană a climei include, de asemenea, posibilitatea de a utiliza, începând din 2036, o cantitate limitată de credite internaționale de înaltă calitate pentru a aduce o contribuție adecvată la obiectivul la nivelul întregii economii pentru 2040. Acestea reprezintă până la 5 % din emisiile nete de GES ale UE din 1990, ceea ce corespunde unei reduceri interne până în 2040 a emisiilor nete de GES cu cel puțin 85 % comparativ cu nivelurile din 1990. O perioadă pilot poate fi luată în considerare pentru perioada 2031-2035. Creditele internaționale ar trebui integrate în viitoarea legislație privind clima într-un mod care să atingă un nivel ridicat de ambiție într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Utilizarea creditelor ar trebui să sprijine atât UE, cât și țările din afara UE în realizarea unor reduceri ale emisiilor de GES compatibile cu Acordul de la Paris. Utilizarea specifică a creditelor internaționale se va baza pe o evaluare aprofundată a impactului și va face obiectul elaborării unei legislații a Uniunii care să stabilească criterii solide și de înaltă integritate și alte garanții. Prezenta propunere ia în considerare achiziționarea acestor credite internaționale pentru a completa acțiunile interne, ceea ce se traduce prin spații interne suplimentare de emisii pentru sectoarele ETS.

¹³ A se vedea Raportul Draghi, partea B, secțiunea „Cauza principală a decalajului de competitivitate al UE”.

Normele RSP din cadrul EU ETS vizează abordarea dezechilibrelor structurale dintre cerere și ofertă între certificatele disponibile pentru emiterea de CO₂ și emisiile companiilor vizate. Un principiu care stă la baza modului în care este conceput sistemul este acela că piața va deveni treptat mai mică. Prin urmare, contribuția EU ETS la reducerea emisiilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor poate fi afectată de creșterea ineficiențelor pieței. Prin urmare, prezenta propunere revizuieste, de asemenea, RSP într-un mod mai cuprinzător, completând propunerea Comisiei din 1 aprilie 2026¹⁴, pentru a asigura în continuare stabilitatea pieței, previzibilitatea și o evoluție fără probleme a prețului carbonului.

Transformarea EU ETS într-un motor mai puternic de inovare și de investiții care stimulează competitivitatea

Un obiectiv esențial al propunerii este creșterea substanțială a investițiilor în sistemul nostru energetic și în industria noastră. Capacitatea Europei de a genera energie curată, autohtonă și la prețuri accesibile, în special energie electrică, ar trebui sporită, înlocuind cheltuielile curente pentru combustibili fosili importați cu investiții de capital în modernizarea economică. În următorul deceniu și pentru a atinge neutralitatea climatică până în 2050, industria trebuie să treacă printr-o transformare semnificativă pentru a moderniza, a decarboniza și a trece la tehnologii mai curate și mai eficiente din punct de vedere energetic, de exemplu prin electrificarea, utilizarea hidrogenului din surse regenerabile, implementarea captării, utilizării și stocării dioxidului de carbon (CUSC) și generarea de absorbții de carbon. În același timp, industria UE trebuie să rămână competitivă pe o piață mondială și să asigure locuri de muncă de calitate, în conformitate cu obiectivele Pactului pentru o industrie curată. Această transformare necesită intensificarea substanțială a investițiilor. Aceasta include o forță de muncă calificată, capabilă să implementeze tehnologiile necesare în sectoarele ETS relevante.

În acest scop, sunt esențiale un semnal predictibil privind prețurile ETS și utilizarea direcționată a veniturilor sale. EU ETS este un mecanism de finanțare esențial pentru tranziția verde. Începând din 2013, acesta a colectat peste 270 de miliarde EUR, aproximativ 75 % fiind alocate statelor membre, și a acordat alocări cu titlu gratuit în valoare de 255 de miliarde EUR. Pentru a maximiza impactul sistemului asupra climei, veniturile trebuie cheltuite strategic pentru măsuri care accelerează decarbonizarea și sporesc competitivitatea industrială. Începând din iunie 2023, statele membre au obligația de a cheltui 100 % din veniturile ETS în scopuri legate de climă și energie și de a asigura vizibilitatea acestor cheltuieli. Cu toate acestea, transparența și eficacitatea rămân insuficiente. Modelele actuale de cheltuieli evidențiază lacune critice: doar o mică parte din venituri, aproximativ 5 %, sprijină în mod direct decarbonizarea industrială în sectoare precum oțelul, produsele chimice și îngrășămintele. Împreună, sectoarele industriale sunt responsabile pentru aproximativ 47 % din emisiile EU ETS. În plus, unele investiții riscă să submineze neutralitatea climatică prin perpetuarea dependențelor de tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, cum ar fi infrastructura pentru combustibili fosili, ceea ce ar putea duce la efecte de blocare pe termen lung. Veniturile ETS ar trebui reinvestite în inovare, tehnologii curate și decarbonizarea industrială a sectoarelor ETS la o scară mult mai mare, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, pentru a recompensa pionierii tranziției și pentru a stimula coloana vertebrală industrială a Europei. Îmbunătățirea cheltuielilor ar trebui să fie însoțită de o mai mare vizibilitate a utilizării veniturilor, care este în prezent limitată.

¹⁴ Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei (UE) 2015/1814 în ceea ce privește încetarea invalidării certificatelor din rezerva pentru stabilitatea pieței, COM(2026) 153 final.

Semnalul privind prețul carbonului oferă un stimulent pentru decarbonizarea industrială și, împreună cu sistemul de alocare cu titlu gratuit și CBAM, există o protecție împotriva relocării emisiilor de dioxid de carbon. În plus, stabilirea prețului carbonului funcționează în paralel cu măsuri de reglementare, cum ar fi obiectivele și cerințele legate de eficiența energetică, sursele autohtone de energie curată, cum ar fi energia din surse regenerabile sau transportul și industria decarbonizate. Cu toate acestea, în multe sectoare (de exemplu, cel siderurgic, al cimentului sau al produselor chimice), alocarea cu titlu gratuit (împreună cu cadrul de reglementare) nu a fost de natură să genereze schimbări transformatoare și ar trebui să fie mai clar legată de investițiile atât de necesare în Europa, în timp ce, în viitorul apropiat, investițiile nu vor fi încă rentabile. Acesta este motivul pentru care Pactul pentru o industrie curată a anunțat Banca de Decarbonizare Industrială (IDB), cu o finanțare de 100 de miliarde EUR, în cadrul guvernancei viitorului Fond pentru competitivitate. IDB urmărește să promoveze extinderea și implementarea unor proiecte mai mature de decarbonizare industrială, în special în cadrul industriilor mari consumatoare de energie din toate statele membre, care să fie finanțate în principal prin rezervarea unei anumite cote de certificate ETS¹⁵. Pentru a demara astfel de investiții și a stimula competitivitatea pe termen lung, sprijinul pentru stimulentele investiționale din cadrul ETS va fi disponibil deja înainte de 2030 pentru a asigura sprijin în timp util și va fi conceput astfel încât să promoveze solidaritatea. Având în vedere că IDB se axează pe extindere și implementare, abordând riscurile comerciale cu care se confruntă proiectele de decarbonizare industrială, este, de asemenea, necesar ca Fondul pentru inovare să sprijine în continuare comercializarea tehnologiilor inovatoare și de pionierat. Prin urmare, EU ETS sprijină obiectivele Pactului pentru o industrie curată, oferind un preț clar și previzibil al carbonului, stimulând investițiile în soluții de decarbonizare, continuând în același timp să ofere protecție împotriva relocării emisiilor de dioxid de carbon și reinvestind veniturile generate de sistem.

Mecanismele specifice asigură solidaritatea continuă cu statele membre cu venituri mai mici, inclusiv redistribuirea a 10 % din veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii, Fondul pentru modernizare și accesul garantat la sprijinul pentru stimulentele investiționale din cadrul ETS. De asemenea, acestea ar trebui să sprijine în continuare statele membre cu venituri mai mici în modernizarea sistemului lor energetic și în accelerarea transformării industriale.

Realizarea unei tranziții la nivelul întregii economii

Pentru a realiza o tranziție la nivelul întregii economii, toate sectoarele trebuie să contribuie în mod echitabil la obiectivele climatice ale UE. Aceasta include aplicarea unui semnal eficace privind prețul carbonului în ceea ce privește cota echitabilă a UE din emisiile generate de aviație. Aviația este responsabilă pentru 2-3 % din emisiile globale de CO₂¹⁶ și este o sursă de impacturi climatice, altele decât cele legate de CO₂, cel puțin la fel de semnificative ca cele ale CO₂. În prezent, ponderea aviației în emisiile generate de transporturi în UE este de 14 % sau de aproximativ 4 % din totalul emisiilor de CO₂ ale UE. Până în 2050, se preconizează că

¹⁵ IDB va fi plasată în cadrul guvernancei viitorului Fond european pentru competitivitate pentru a se asigura că ambele instrumente de finanțare sunt complementare. Fondul european pentru competitivitate va sprijini, de asemenea, decarbonizarea industriilor mari consumatoare de energie. Având în vedere nevoile ridicate de investiții ale acestor sectoare, ambele instrumente sunt necesare, dar ar trebui să fie concepute ca fiind complementare în sprijinirea dezvoltării tehnologice, a tipurilor de instrumente oferite și a rolului în parcursul investițional al proiectului. Acest lucru va fi facilitat și de cadrul comun de guvernare.

¹⁶ AESA, *European Aviation Environmental Report* (Raportul de mediu în sectorul aviației europene), 2025 <https://www.easa.europa.eu/en/domains/environment/eaer/downloads#download-2025>.

ponderea aviației va crește la aproximativ 90 %¹⁷. Zborurile pe distanțe lungi alimentează această creștere și ar trebui să fie acoperite de un preț semnificativ al carbonului. La nivel mondial, Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) estimează că emisiile generate de aviația internațională vor continua să crească¹⁸. Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) urmărește să compenseze cea mai mare parte a acestei creșteri¹⁹. Aviația, la fel ca transportul maritim, se confruntă cu provocări importante în materie de decarbonizare, fiind un sector cu emisii greu de redus, marcat de durate lungi de viață ale activelor, de o intensitate semnificativă a capitalului și de penuria actuală de alternative imediate la combustibilii fosili.

Transportul maritim reprezintă aproximativ 14 % din totalul emisiilor generate de transporturi în UE sau aproximativ 4 % din totalul emisiilor de CO₂ ale UE. Tranziția sa verde va necesita mobilizarea întregului lanț valoric maritim al UE, precum și investiții substanțiale în creșterea eficienței navelor, dezvoltarea de noi tehnologii de propulsie durabile și extinderea producției și distribuției de combustibili durabili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, inclusiv prin modernizarea infrastructurii portuare și energetice. În plus, Organizația Maritimă Internațională (OMI) elaborează în prezent o măsură globală pentru punerea în aplicare a Strategiei OMI din 2023 privind GES, care vizează, printre altele, atingerea unui nivel net al emisiilor egal cu zero generate de transportul maritim internațional până în 2050 sau în jurul acestei date. EU ETS ar putea avea nevoie de un mecanism care să permită sprijinirea noii măsuri globale odată adoptată, prevenind, în special, dublarea plăților, dar menținând semnalul de preț și stimulentele pentru navele care fac escală în porturile UE.

Pentru aviație și sectorul maritim, politici complementare, cum ar fi inițiativa ReFuelEU în domeniul aviației și inițiativa FuelEU în domeniul maritim, funcționează în sinergie cu multiplele stimulente ale EU ETS care sprijină utilizarea unor combustibili mai durabili²⁰. Busola pentru competitivitate, Pactul pentru o industrie curată și strategia UE de gestionare industrială a carbonului²¹ au stabilit, de asemenea, obiectivul de decarbonizare a economiei prin accelerarea tranziției către o mai mare circularitate a materialelor și a carbonului, sprijinind securitatea economică, reziliența și competitivitatea UE. Revizuirea EU ETS oferă ocazia de a stimula și de a extinde circularitatea carbonului ca principală cale de

¹⁷ Sursă: Figura 76, Emisiile directe de CO₂ din sectorul transporturilor din UE în funcție de modul de transport, anexa 8, Evaluarea impactului obiectivului climatic, și secțiunea 1.5.5, pagina 97. https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:6c154426-c5a6-11ee-95d9-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_3&format=PDF.

¹⁸ „Până în 2050, aviația mondială va trebui să deservească 12,4 miliarde de pasageri anual - aproape de trei ori volumul actual.”, <https://www.icao.int/sites/default/files/publications/Aviation%20Budget%20Brochure/ICAO-Budget-Brochure-eVersion-27Mar25.pdf>.

¹⁹ OACI observă că, din cauza participării parțiale la CORSIA, emisiile generate de aviația internațională vor continua să crească peste nivelul de referință CORSIA (~500 MtCO₂ pe an). Sursă: Raportul OACI A42-WP/28 – *Technical Assessments in Support of the 2025 CORSIA Periodic Review* (Evaluări tehnice în sprijinul examinării periodice a CORSIA din 2025), https://www.icao.int/sites/default/files/Meetings/a42/Documents/WP/wp_028_en.pdf.

²⁰ Pentru aviație, inițiativa ReFuelEU în domeniul aviației stabilește obiective pentru producătorii de combustibili de a furniza o cotă tot mai mare de combustibili de aviație durabili, începând cu 2 % din anumiți biocombustibili în 2025 și 6 % în 2030 (din care 0,7 % combustibili sintetici), precum și pentru companiile aeriene de a alimenta cu combustibil. Pentru sectorul maritim, inițiativa FuelEU în domeniul maritim stabilește limite maxime pentru intensitatea medie anuală a GES generate de energia utilizată de navele cu un tonaj brut de peste 5 000 de tone care fac escală în porturile europene, indiferent de pavilionul lor.

²¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Către o gestionare industrială ambițioasă a carbonului de către UE, COM(2024) 62 final.

decarbonizare pentru sectoarele cu emisii greu de redus, cum ar fi sectorul cimentului, al oțelului și al substanțelor chimice, precum și de a asigura disponibilitatea unor materii prime alternative pe bază de carbon. Includerea treptată a incinerării deșeurilor sprijină acest obiectiv prin închiderea buclei, sprijinind în același timp argumentele economice pentru o mai mare circularitate a materialelor, reducerea emisiilor de GES generate de eliminarea deșeurilor și generarea de materiale reciclate care înlocuiesc materialele virgine cu emisii mai ridicate de dioxid de carbon. Pe lângă pierderea unor resurse valoroase, deșeurile pot avea efecte negative semnificative asupra sănătății umane și a mediului. De exemplu, incinerarea deșeurilor poate contribui la poluarea aerului, în timp ce depozitele de deșeuri ar putea contamina apa și solul. Emisiile de GES provenite din incinerarea deșeurilor municipale sunt semnificative, reprezentând aproximativ 40 MtCO₂echivalent de emisii de CO₂ fosil pe an, dar în prezent nu fac obiectul unor politici de decarbonizare specifice în majoritatea statelor membre. Este necesar un cadru cuprinzător, inclusiv includerea sectorului în EU ETS și consolidarea politicilor privind economia circulară în temeiul viitorului act legislativ privind economia circulară²², pentru a sprijini circularitatea la nivelul întregii economii și pentru a contribui la decarbonizarea sectorului.

Ca atare, revizuirea urmărește: (i) asigurarea faptului că piața rămâne eficientă și creează un stimul pentru a investi în decarbonizare în contextul global și (ii) abordarea provocărilor specifice cu care se confruntă sectoarele vizate pentru a facilita adoptarea de către acestea a soluțiilor disponibile pentru decarbonizare, ținând seama, în același timp, de alte acte legislative care facilitează tranziția curată și competitivitatea industriei UE.

Prin urmare, prezenta propunere cuprinde măsurile de mai jos.

i. Aceasta aliniază sistemul la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor cu -90 % până în 2040, ajustând traiectoria de reducere a EU ETS începând din 2031. Această modificare permite continuarea emiterii de certificate în anii 2040.

ii. Ia în considerare posibila achiziționare a 260 de milioane de credite internaționale pentru a completa acțiunea internă și pentru o reducere la -85 % comparativ cu 1990, ceea ce se traduce prin spații interne suplimentare de emisii în cadrul ETS. Acest lucru este operaționalizat prin instituirea unui factor linear de reducere aliniat la nivelul de ambiție intern care rezultă din achiziționarea de credite internaționale în beneficiul sectoarelor ETS și prin rezervarea de certificate pentru achiziționarea creditelor internaționale respective. În cazul în care nu sunt disponibile suficiente credite internaționale de înaltă calitate și integritate, eficiente din punctul de vedere al costurilor, factorul linear de reducere este aliniat la ambiția internă a UE de -90 % până în 2040.

iii. Aceasta integrează absorbțiile permanente de carbon interne în EU ETS prin creșterea plafonului cu o cantitate de certificate echivalentă cu cantitatea de absorbții care vor fi achiziționate de Comisie, creând astfel spațiu de emisii suplimentar garantat pentru sectoarele în care emisiile sunt cel mai greu de redus și sprijinind extinderea industriei absorbțiilor de carbon, asigurând în același timp controlul calității și cantității absorbțiilor.

iv. Aceasta reformează rezerva pentru stabilitatea pieței pentru a asigura o piață stabilă și lichidă și o evoluție armonioasă a prețurilor în contextul unei piețe în scădere.

v. Aceasta extinde alocarea cu titlu gratuit și compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon dincolo de perioada actuală, în timp ce alocarea cu titlu gratuit este condiționată de prezentarea unor planuri de investiții în decarbonizare în UE, precum și de punerea în aplicare a unor astfel de investiții în decarbonizare în UE.

²² Regulamentul (UE) [...] al Parlamentului European și al Consiliului [Actul legislativ privind economia circulară] [a se adăuga trimiterea la JO după adoptare].

vi. Aceasta sporește sprijinul financiar pentru inovare și investiții pentru decarbonizare, în special pentru decarbonizarea industrială, astfel încât o pondere mai mare a veniturilor EU ETS este returnată sectoarelor vizate de EU ETS. Aceasta instituie IDB pentru a oferi finanțare în valoare de 100 de miliarde EUR pentru proiectele de decarbonizare industrială.

vii. Aceasta extinde Fondul pentru inovare pentru a sprijini introducerea pe piață a inovării cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru a spori competitivitatea industriilor tehnologiilor curate.

viii. Aceasta consolidează cerințele privind cheltuirea veniturilor din licitații ale statelor membre, inclusiv prin introducerea unor cheltuieli minime pentru sectoarele prioritare și prin impunerea obligației de vizibilitate.

ix. Aceasta continuă să ofere solidaritate prin intermediul Fondului pentru modernizare ca mijloc de sprijinire a modernizării sistemelor energetice și a decarbonizării industriale în statele membre cu venituri mai mici, actualizând în același timp criteriile de eligibilitate și cheia de repartizare.

x. Aceasta continuă redistribuirea a 10 % din volumul licitațiilor către statele membre cu venituri mai mici, din motive de solidaritate și de canalizare a acestor resurse în scopuri climatice.

xi. Scopul său este de a obține o stabilire eficace a prețului carbonului pentru cota echitabilă a UE din emisiile generate de transportul internațional printr-o aplicare adecvată a EU ETS în cazul zborurilor care pleacă către vecinătatea imediată a Uniunii. Aceasta include sprijinirea multilateralismului printr-un mecanism de deducere a costurilor de compensare CORSIA, care evită dubla tarifarare. Pentru Islanda, în ceea ce privește domeniul de aplicare al ETS, astfel cum este în vigoare din 2023, Comisia ar fi în favoarea unei prelungiri cu trei ani a mecanismului existent în decizia Comitetului mixt.

xii. Aceasta stabilește un sprijin specific și direct pentru transportul maritim și aviație, care promovează, în special, adoptarea combustibililor durabili pentru aviație și transportul maritim produși în UE, a tehnologiilor curate și a hidrogenului.

xiii. Aceasta prevede o revizuire a EU ETS în cazul adoptării unei măsuri globale a OMI pentru a evita riscul dublării plăților, menținând în același timp integritatea de mediu a EU ETS.

xiv. Aceasta abordează în continuare riscul de evaziune în sectorul maritim prin noi măsuri și sprijină condiții de concurență echitabile printr-o extindere specifică a domeniului de aplicare al ETS la anumite categorii de nave mici (cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone).

xv. Aceasta introduce măsuri de simplificare specifice în beneficiul industriei și al autorităților publice prin reducerea costurilor de asigurare a conformității administrative și prin sporirea eficacității punerii în aplicare a sistemului.

xvi. Aceasta integrează incinerarea deșeurilor municipale în EU ETS. Punctul de contabilizare pentru captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CCU) este plasat în aval pentru produse și la nivelul distribuitorului de combustibil pentru e-combustibili. Acest lucru permite o rută de decarbonizare pentru industriile cu emisii greu de redus.

În cadrul revizuirii din 2023 a Directivei EU ETS a fost creată o nouă schemă de comercializare a certificatelor de emisii care acoperă emisiile de CO₂ provenite din arderea combustibililor în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în industria mică (ETS2). ETS2 este exclusă din domeniul de aplicare al prezentei propuneri, deoarece va deveni pe deplin

operațională în 2028, aplicarea sa urmează să fie revizuită până în 2029, iar orice evaluare a fezabilității integrării sectoarelor din cadrul ETS2 în EU ETS trebuie realizată până în 2031.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Toate sectoarele economiei ar trebui să contribuie la reducerea emisiilor de GES. Prezenta revizuire a EU ETS este prima parte a unui pachet amplu de măsuri menite să asigure faptul că UE este pregătită să își atingă obiectivul ambițios în materie de climă pentru 2040 cu un cadru revizuit privind energia și clima, valorificând în același timp toate beneficiile tranziției verzi și sporind competitivitatea UE.

Toate inițiativele din pachet sunt strâns legate între ele și utilizează modele și ipoteze comune, fiecare depinzând de modul în care sunt concepute celelalte. Emisiile sunt distribuite între instrumentele de politică în funcție de considerente legate de raportul cost-eficacitate, de viabilitatea tehnologică și de particularitățile statelor membre, inclusiv în funcție de alegerea surselor autohtone de energie curată. Evaluările impactului care sprijină revizuirea EU ETS și propunerile viitoare includ analize transsectoriale, contribuții ale experților și ale părților interesate, precum și implicațiile evoluțiilor geopolitice recente. Acestea reflectă, de asemenea, obiectivele și măsurile prezentate în planurile naționale privind energia și clima (PNEC) ale statelor membre.

Analiza arată că realizarea reducerilor necesare ale emisiilor și a absorbțiilor de carbon va necesita un mix echilibrat de politici, inclusiv măsuri de sprijin specifice, stabilirea stabilă a prețului carbonului, obiective clare cu o flexibilitate adecvată și o reglementare raționalizată, dar eficace. Aceste principii stau la baza elaborării politicilor, sprijinind investițiile, inovarea și competitivitatea. Cadrul este sprijinit și de o structură de guvernare solidă, care integrează planificarea, finanțarea, cooperarea și monitorizarea progreselor, consolidând în același timp reziliența la impactul tot mai mare al schimbărilor climatice.

Având în vedere ambițiile UE în materie de extindere, conceperea și punerea în aplicare a cadrului trebuie să ia în considerare, de asemenea, integrarea țărilor candidate și potențial candidate. În procesul de aderare ar trebui să se ia în considerare modul în care mecanismele de solidaritate și fondurile EU ETS ar trebui să acopere țările implicate în procesul de aderare. În general, aceasta este aliniată la obiectivele pentru 2040, acoperă toate sectoarele societății și menține un echilibru adecvat între legislația națională și cea de la nivelul UE.

Propunerea de revizuire a EU ETS este o componentă-cheie a acestui cadru, pe baza propunerilor de standarde privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme și camioane, adoptate în decembrie 2025, și de revizuire a RSP, adoptată în aprilie 2026. EU ETS va continua să stimuleze reducerea emisiilor și transformarea economică pe parcursul anilor 2030. Revizuirea urmărește să mențină eficacitatea pieței carbonului, perfecționând în același timp proiectarea acesteia pentru a sprijini mai bine competitivitatea industrială, decarbonizarea, inovarea, investițiile și reziliența strategică a Europei. Pentru cadrul mai larg al politicilor privind clima și energia, un preț puternic și previzibil al carbonului rămâne esențial pentru a încuraja investițiile în energia autohtonă cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în electrificare și în tehnologii curate, oferind în același timp certitudine pe termen lung investitorilor.

În cursul anului 2026 sunt așteptate propuneri legislative suplimentare privind obiectivele naționale, precum și utilizarea creditelor internaționale.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Pactul pentru o industrie curată reunește acțiunile climatice și competitivitatea în cadrul unei singure strategii globale de creștere. Acesta reprezintă un angajament de a accelera decarbonizarea, reindustrializarea și inovarea, toate în același timp, făcând în același timp

Europa rezilientă. Scopul său este de a prezenta industriei europene argumente economice mai puternice pentru investiții mari neutre din punct de vedere climatic în industriile mari consumatoare de energie și în tehnologiile curate. Revizuirea EU ETS joacă un rol central în atingerea acestor obiective și, prin urmare, este în concordanță cu setul mai larg de politici ale Uniunii care fac parte din Pactul pentru o industrie curată.

Îndeplinirea obiectivelor climatice ale UE pentru 2040 și punerea în aplicare a politicilor conexe vor necesita investiții susținute în modernizarea sistemului energetic în următoarele decenii. Pe lângă inițiative precum Pactul pentru o industrie curată, Actul legislativ privind accelerarea industriei²³, Strategia de investiții în energia curată²⁴, pachetul privind rețelele europene²⁵ și Regulamentul privind industria „zero net”²⁶, cadrul pentru 2040 urmărește să ofere previzibilitatea necesară pentru a accelera eficiența energetică, electrificarea și investițiile în tehnologii curate în clădiri, transporturi, industrie și rețele energetice. Decarbonizarea industrială va depinde, de asemenea, de captarea carbonului, de hidrogen și de alte tehnologii inovatoare, investițiile private jucând un rol de lider.

EU ETS contribuie la aceste obiective. În primul rând, scopul său este de a crea un semnal privind prețul carbonului care să recompenseze investițiile în tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon. ETS stabilește un preț pentru emisiile de CO₂. Pe măsură ce crește costul emisiilor de dioxid de carbon, investițiile în electrificare și în procese de producție neutre din punct de vedere climatic devin mai atractive din punct de vedere economic decât sursele tradiționale de energie pe bază de combustibili fosili și metodele de producție cu emisii ridicate.

În al doilea rând, scopul său este de a genera venituri care să finanțeze decarbonizarea. Actul legislativ privind accelerarea industriei, prezentat în martie 2026, oferă un cadru clar pentru stimularea investițiilor și a inovării în sectoarele în care Europa își poate menține sau consolida poziția de lider mondial. Sprijinul public va fi esențial pentru mobilizarea finanțării private în acest scop. Reinvestirea veniturilor din EU ETS și din ETS naționale în tranziția industrială, astfel cum se prevede în prezenta propunere, este în concordanță cu aceste obiective. În special, prezenta propunere majorează finanțarea pentru decarbonizarea industrială și combustibilii durabili, contribuind la accelerarea electrificării, la promovarea tehnologiilor curate, la consolidarea bazei industriale a Europei și la crearea de locuri de muncă de înaltă calitate.

Pe baza recomandărilor din raportul Draghi, Comisia propune un sprijin pentru stimulentele investițional din cadrul ETS ca etapă timpurie a IDB, care a fost anunțat ca parte a Pactului pentru o industrie curată. Odată ce va deveni operațional după încheierea procesului legislativ privind ETS, sprijinul pentru stimulentele investițional din cadrul ETS va sprijini investițiile în tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon în industriile mari consumatoare de energie printr-o primă pentru emisiile de carbon. Începând din 2031, a doua etapă a IDB va utiliza

²³ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru de măsuri pentru accelerarea capacității industriale și a decarbonizării în sectoare strategice și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1724, (UE) 2024/1735 și (UE) 2024/3110, COM(2026) 100 final.

²⁴ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Strategia de investiții în energia curată, COM(2026) 116 final.

²⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Pachetul privind rețeaua europeană”, COM(2025) 1005 final.

²⁶ Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

instrumente competitive, cum ar fi contractele pe diferență, ca parte a unui obiectiv mai larg de mobilizare a 100 de miliarde EUR pentru decarbonizarea industrială.

Prezenta propunere extinde, de asemenea, Fondul pentru inovare și Fondul pentru modernizare. Având la dispoziție 200 de milioane de certificate, Fondul pentru inovare va sprijini tehnologiile industriale inovatoare pentru industrie și producția de tehnologii curate. Fondul pentru modernizare va canaliza veniturile rezultate din licitarea a 2,5 % din plafonul prevăzut la articolul 9 către statele membre cu venituri mai mici pentru a moderniza infrastructura energetică, a extinde sursele regenerabile de energie, a consolida rețelele, a îmbunătăți eficiența energetică și a sprijini tehnologii precum captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC).

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Articolele 191, 192 și 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene împuternicesc UE să acționeze pentru conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; ocrotirea sănătății persoanelor și promovarea pe plan internațional a măsurilor care tratează probleme de mediu la nivel regional sau mondial. Temeiul juridic al acestei inițiative este articolul 192 alineatul (1), întrucât această inițiativă este o acțiune întreprinsă pentru a combate schimbările climatice și pentru a servi celorlalte obiective de mediu menționate la articolul 191. ETS funcționează pe baza acestui temei juridic din 2003. Parlamentul European și Consiliul au adoptat toate modificările aduse Directivei EU ETS pe acest temei juridic.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Schimbările climatice reprezintă o problemă transfrontalieră, iar acțiunile întreprinse atât la nivel internațional, cât și la nivelul UE pot completa și consolida în mod eficace acțiunile regionale, naționale și locale. Ajustarea ETS la obiectivul pentru 2040 de reducere a emisiilor de GES din UE va afecta multe sectoare din întreaga economie a UE. Prin urmare, acțiunea coordonată la nivelul UE este indispensabilă și are o șansă mult mai mare de a conduce la transformarea necesară, acționând ca un motor puternic pentru o schimbare eficientă din punctul de vedere al costurilor și pentru o convergență ascendentă. În plus, multe dintre aspectele de politică evaluate în prezenta inițiativă au o dimensiune importantă din perspectiva pieței unice, în special opțiunile legate de protecția împotriva relocării emisiilor de dioxid de carbon și mecanismele de finanțare în favoarea unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Acțiunea UE poate, de asemenea, să inspire și să promoveze dezvoltarea altor măsuri bazate pe piață.

Ca piață a carbonului, sistemul ETS stimulează reducerea emisiilor realizată prin soluții eficiente din punctul de vedere al costurilor în cadrul activităților pe care le acoperă, obținându-se o mai mare eficiență datorită amplitudinii sale. Punerea în aplicare a unei măsuri similare la nivel național ar determina crearea unor piețe ale carbonului mai mici și fragmentate, ar risca să denatureze concurența și ar putea conduce la costuri globale mai mari de reducere a emisiilor. Aceeași logică este valabilă și pentru extinderea stabilirii prețului carbonului pentru a acoperi noile sectoare.

• Proporționalitatea

Analiza evaluării impactului care însoțește prezenta propunere arată că propunerea respectă principiul proporționalității. Acest lucru se datorează faptului că nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de punere în aplicare a obiectivului UE de reducere a emisiilor de GES pentru 2040 într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, asigurând în același timp buna funcționare a pieței unice și competitivitatea sectoarelor ETS.

Parlamentul European și Consiliul au aprobat o reducere globală până în 2040 la nivelul întregii economii și pe plan intern a emisiilor de GES cu 90 % față de nivelurile din 1990, cu posibilitatea de a utiliza, începând din 2036, o cantitate limitată de credite internaționale de înaltă calitate pentru a aduce o „contribuție adecvată” la obiectivul pentru 2040. Prezenta propunere acoperă o mare parte a acestor emisii de GES și revizuieste Directiva EU ETS pentru a atinge acest obiectiv.

- **Alegerea instrumentului**

Obiectivele prezentei propuneri pot fi realizate cel mai bine printr-o directivă. Acesta este instrumentul juridic cel mai adecvat pentru a aduce modificări Directivei EU ETS existente.

O directivă impune statelor membre obligația de a realiza obiectivele și de a include măsurile în cadrul propriilor sisteme naționale de drept material și procedural. Această abordare oferă statelor membre o mai mare libertate, față de un regulament, în ceea ce privește punerea în aplicare a unei măsuri a UE, deoarece statele membre pot alege mijloacele cele mai adecvate pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în directivă. Acest lucru permite statelor membre să se asigure că normele modificate sunt coerente cu cadrul lor juridic material și procedural existent de punere în aplicare a sistemului EU ETS, în special în ceea ce privește reglementarea autorizării instalațiilor, precum și a măsurilor de punere în executare și a sancțiunilor.

O directivă este, de asemenea, instrumentul adecvat pentru modificarea Deciziei RSP, deoarece revizuirea acestui instrument juridic este strâns legată de efectele ajustărilor propuse ale EU ETS asupra stabilității pieței.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Evaluarea Directivei EU ETS și a Deciziei RSP (a se vedea anexa 15 la evaluarea impactului) a concluzionat că EU ETS este în mare măsură aliniat la politicile mai ample ale UE în domeniul climei, sectoarele ETS aducând o contribuție mai mare la realizarea obiectivului UE de reducere a GES pentru 2030, deoarece este mai *eficient* din punct de vedere economic ca aceste sectoare să facă acest lucru, iar nu sectoarele care nu fac obiectul ETS. Au existat dovezi care sugerează că EU ETS a fost *eficace* în stimularea tendinței generale de reducere a emisiilor observate în UE.

În cursul perioadei de evaluare, emisiile totale provenite de la instalațiile staționare au scăzut semnificativ, în concordanță cu traiectoria necesară pentru îndeplinirea obiectivului de realizare a unei reduceri de 43 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 2005, stabilit prin revizuirea din 2018 a Directivei EU ETS, depășind această traiectorie. Este probabil ca semnalul consolidat privind prețul CO₂ în etapa IV (2021-2030) să fi stimulat niveluri mai ridicate de reducere globală, întrucât au fost realizate reforme pentru a aborda dezechilibrul structural în ceea ce privește cererea și oferta de certificate, care anterior a subminat performanța EU ETS în etapa III (2013-2020). Este probabil ca adoptarea opțiunilor de reducere a emisiilor să fi fost mai mare în sectorul energetic decât în sectoarele industriale. Parțial, acest lucru se datorează măsurilor complementare suplimentare care au fost instituite pentru a sprijini decarbonizarea producției de energie electrică în întreaga UE, precum și absenței alocării cu titlu gratuit, ceea ce ar fi redus impactul prețului carbonului pentru emițătorii industriali.

Datorită introducerii RSP, EU ETS a fost mult mai coerent cu cadrul de politică mai larg (și anume **coerența externă**). Aceasta a abordat „efectul bazinelor hidrografice”, îndelung

criticat, permițând ofertei de certificate să răspundă schimbărilor cererii, inclusiv celor induse de politicile care se suprapun, cum ar fi cele prevăzute în Directiva privind energia din surse regenerabile²⁷ și în Directiva privind eficiența energetică²⁸. În ultimii ani, reformele EU ETS, cum ar fi reformele alocării cu titlu gratuit, au început să abordeze problemele identificate anterior în ceea ce privește coerența dintre diferitele elemente de proiectare (și anume **coerența internă**). De exemplu, stabilirea unor criterii de referință mai ambițioase pentru alocarea cu titlu gratuit contribuie la sporirea impactului semnalului de preț al CO₂ pentru a oferi stimulente pentru decarbonizare, asigurând în același timp un echilibru în ceea ce privește protejarea industriei împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Dovezile din literatura de specialitate susțin argumentul potrivit căruia punerea în aplicare a Directivei EU ETS revizuite începând din 2018 a oferit o valoare adăugată europeană considerabilă statelor membre și a condus probabil la o atenuare mai eficientă din punctul de vedere al costurilor decât cea care ar fi fost realizată dacă s-ar fi luat măsuri numai la nivel național.

În general, evaluarea confirmă faptul că ETS și-a atins cu succes obiectivele până în prezent și că a fost un instrument-cheie pentru realizarea obiectivelor climatice ale UE. Cu toate acestea, evaluarea indică, de asemenea, domenii în care se pot aduce îmbunătățiri, cum ar fi un echilibru mai bun între necesitatea de a preveni relocarea emisiilor de dioxid de carbon și asigurarea unor stimulente continue pentru investițiile în decarbonizare, asigurarea unui sistem mai eficient de monitorizare, raportare, verificare și acreditare (MRVA) și consolidarea măsurilor de securitate pentru registrul Uniunii.

Rezerva pentru stabilitatea pieței a fost adoptată în 2015 pentru a reduce certificatele excedentare din EU ETS care s-au acumulat în etapele II (2008-2012) și III (2013-2020) și pentru a atenua acumularea de noi dezechilibre între cerere și ofertă în vederea consolidării durabile a rezilienței EU ETS. Evaluarea a arătat că acest instrument a fost eficient în reducerea dezechilibrului istoric dintre cerere și ofertă pe piața certificatelor de emisii. De asemenea, a fost eficient în atenuarea șocurilor prețurilor cauzate de pandemia de COVID-19 și de criza prețurilor la energie. În special, RSP a semnalat în mod credibil angajamentul UE față de EU ETS, stimulând astfel încrederea în piață.

- **Consultarea cu părțile interesate**

Comisia a consultat autoritățile publice naționale, regionale și locale; părțile interesate din sectorul privat, inclusiv întreprinderile individuale și asociațiile de întreprinderi; organizații neguvernamentale și de mediu; instituții academice și de cercetare; sindicatele și persoane fizice, în diferite etape ale elaborării prezentei propuneri.

Revizuirea Directivei EU ETS și a Deciziei RSP se bazează pe feedbackul colectat în cadrul unei evaluări a cadrului actual și al unei evaluări a impactului pentru revizuire efectuate în paralel. Principalul obiectiv al consultării a fost de a colecta opiniile părților interesate cu privire la opțiunile de dispoziții privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon, absorbțiile de carbon, sectoarele aviației și maritim, procesele de gestionare a deșeurilor, CCU nepermanentă, pragurile puterii termice, legătura cu alte piețe ale carbonului și RSP. Consultarea a evaluat în continuare utilizarea veniturilor și a mecanismelor de sprijin pentru

²⁷ Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

²⁸ Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2023 privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (reformare) (JO L 231, 20.9.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj>).

reducerea emisiilor de dioxid de carbon. De asemenea, Comisia a colectat contribuții cu privire la posibile măsuri de simplificare.

Comisia a organizat o consultare publică online cu un chestionar privind fiecare dintre domeniile care fac obiectul evaluării și revizuirii, primind în total 540 de răspunsuri²⁹ și colectând peste 400 de documente de poziție și contribuții de feedback la cererea de contribuții din partea diferitelor grupuri de părți interesate. În plus, au fost realizate interviuri specifice, iar Comisia a participat la mai multe reuniuni și conferințe (virtuale) bilaterale și multilaterale ale părților interesate pentru a discuta revizuirea EU ETS, inclusiv cu întreprinderi și asociații de întreprinderi din diferite sectoare, syndicate, organizații neguvernamentale și autorități publice din statele membre. Pentru a sprijini revizuirea în ceea ce privește subiectele legate de domeniul maritim, a avut loc o reuniune comună a subgrupului Forumului european pentru un transport naval sustenabil privind punerea în aplicare a MRV și ETS în sectorul maritim (ESSF) și a Grupului de experți privind schimbările climatice (CCEG Maritim). În fine, Comisia a solicitat, de asemenea, contractanților³⁰ să colecteze opinii și contribuții cu privire la punerea în aplicare a normelor MRVA pentru instalațiile staționare și operatorii maritimi prin intermediul unor chestionare detaliate.

În paralel, la 29 ianuarie 2026, Comisia a organizat, de asemenea, un atelier specific privind EU ETS, la care au participat peste 50 de reprezentanți ai instalațiilor staționare din întreaga UE. Acesta s-a axat pe experiențele legate de punerea în aplicare practică și identificarea domeniilor de simplificare și raționalizare a proceselor și cerințelor de conformitate³¹. În fine, Comisia a organizat, de asemenea, o masă rotundă la nivel înalt a părților interesate privind revizuirea EU ETS la 12 mai 2026. Masa rotundă a completat consultarea publică și a colectat contribuții suplimentare cu privire la prioritățile de politică pentru a orienta viitoarea revizuire a EU ETS și a RSP pentru perioada 2031-2040, precum și cu privire la instrumentele complementare necesare pentru ca decarbonizarea să devină un motor al competitivității și rezilienței UE.

Rezultatele activităților de consultare sunt prezentate în raportul de evaluare a impactului, care însoțește prezenta propunere, și au fost luate în considerare, în măsura posibilului, pentru prezenta propunere.

În general, consultările publice au indicat un sprijin larg în favoarea sistemului EU ETS ca instrument de politică. Părțile interesate sprijină, în general, asigurarea coerenței între EU ETS și obiectivul climatic pentru 2040 stabilit în Legea europeană a climei, pentru a contribui în continuare la reducerea emisiilor în modul cel mai rentabil și mai eficient din punct de vedere economic, menținând în același timp competitivitatea. Pentru a asigura coerența cu obiectivul pentru 2040, multe părți interesate consideră că ajustarea descendentă a factorului linear de reducere este importantă pentru a limita prețurile carbonului și pentru a îmbunătăți previzibilitatea pieței. În același timp, mulți consideră, de asemenea, că un semnal de preț solid este important pentru siguranța investițiilor. Ambele obiective sunt reflectate în prezenta propunere.

Pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru sectoarele care nu sunt acoperite de CBAM, există un sprijin general larg pentru continuarea alocării cu titlu

²⁹ Detaliile consultării publice sunt disponibile la adresa: [Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii pentru instalațiile maritime, aeriene și staționare și rezerva pentru stabilitatea pieței – revizuire](#).

³⁰ Ricardo Nederland B.V; Viegand Maagøe A/S și SQ Consult.

³¹ Comisia Europeană: *Reality check – Commission takes stock of ETS implementation with stationary installations* (Verificarea situației reale – Comisia face bilanțul punerii în aplicare a ETS cu instalațiile staționare), 2 februarie 2026.

gratuit, în special în rândul părților interesate din industrie. Condiționarea continuării alocării cu titlu gratuit de investițiile în decarbonizare este sprijinită în principal de sectorul energetic și de societatea civilă. Propunerea combină continuarea alocării cu titlu gratuit cu condiționarea unei părți de investițiile în decarbonizare pentru a găsi un echilibru între prevenirea relocării emisiilor de dioxid de carbon și consolidarea stimulentele pentru investiții în măsuri de decarbonizare. În plus, marea majoritate a părților interesate sprijină propunerea de continuare a compensării costurilor indirecte după 2030 pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon generat de costurile emisiilor de dioxid de carbon transferate în prețul energiei electrice. Numai unii respondenți din societatea civilă s-au opus compensării continue a costurilor indirecte.

În ceea ce privește sprijinul pentru decarbonizarea industrială, marea majoritate a părților interesate din toate grupurile de părți interesate sprijină crearea unei IDB pentru a sprijini eforturile de decarbonizare industrială, cu un set de instrumente de finanțare pentru a adapta sprijinul la prioritățile și nevoile în schimbare. Acest lucru se reflectă în mod corespunzător în propunere. Continuarea Fondului pentru inovare și a Fondului pentru modernizare este, de asemenea, salutăată, în general, de părțile interesate. Acest lucru se reflectă în propunere prin continuarea sprijinului pentru investiții în modernizarea sistemelor energetice și în eficiența energetică în cadrul Fondului pentru modernizare, îmbunătățind și simplificând în același timp unele aspecte ale Fondului pentru inovare, fără a aduce modificări fundamentale funcționării și obiectivelor acestuia.

În ceea ce privește absorbțiile de dioxid de carbon, propunerea reflectă opinia exprimată de marea majoritate a părților interesate potrivit căreia absorbțiile permanente de carbon interne ar trebui incluse în EU ETS, cu garanții pentru a se asigura că acestea nu descurajează reducerea necesară a emisiilor. Numai unii respondenți din sectorul privat și din societatea civilă au susținut includerea absorbțiilor temporare de carbon sau, respectiv, neinclusiunea absorbțiilor de carbon. Opiniile cu privire la modalitățile specifice de integrare prin intermediul unei autorități publice centrale a UE au fost mixte. Propunerea include această abordare pentru a oferi atât certitudine sectoarelor ETS cu privire la spațiul brut de emisii disponibil, cât și previzibilitatea cererii de absorbții de carbon, în beneficiul industriei absorbțiilor de carbon. Acest lucru ar sprijini creșterea lichidității pe piață și adoptarea unor astfel de tehnologii, asigurând în același timp integritatea de mediu și reducând efectul disuasiv al atenuării, cu o integrare limitată a absorbțiilor permanente de carbon interne bazate pe CSC și a absorbțiilor certificate prin agricultura carbonului (CRCF) și cu costuri administrative scăzute pentru sectoarele ETS care mențin comercializarea numai a certificatelor UE (EUA).

În rândul grupurilor de părți interesate, RSP este considerată, în general, ca fiind eficace în abordarea excedentului de pe piață. Cu toate acestea, majoritatea părților interesate, în principal din sectorul industrial și cel energetic, sprijină modificările parametrilor săi pentru a consolida previzibilitatea prețurilor și pentru a crește lichiditatea, având în vedere înăsprirea preconizată a pieței în viitor, în timp ce unele părți interesate din societatea civilă preferă, în general, menținerea abordării actuale. Modificările propuse cel mai frecvent au fost eliminarea regulii de invalidare și ajustarea dinamică a parametrilor pentru a reflecta piața. Aceste modificări sunt reflectate în mod corespunzător în prezenta propunere și în propunerea specifică de modificare a RSP din aprilie 2026, care elimină mecanismul de invalidare, permițând menținerea certificatelor din rezervă la un nivel de peste 400 de milioane ca tampon care poate sprijini stabilitatea pieței.

În ceea ce privește aviația, există un sprijin larg pentru consolidarea contribuției sale la decarbonizare, iar majoritatea părților interesate atât din sectoarele de afaceri, cât și din societatea civilă consideră că abordarea actuală a zborurilor internaționale în afara Europei nu

abordează în mod adecvat emisiile generate de aceste zboruri. Propunerea contribuie la abordarea acestui aspect prin aplicarea unui preț eficace al carbonului și pentru o parte din cota echitabilă a UE din emisiile generate de aviația internațională, într-un mod care să fie în concordanță cu domeniul de aplicare al inițiativei ReFuelEU în domeniul aviației. Părțile interesate din sectorul de afaceri și din sectorul public au identificat, de asemenea, ca prioritate-cheie un sprijin sporit pentru combustibilii de aviație durabili (SAF). Propunerea reflectă în mod corespunzător acest lucru prin creșterea sprijinului ETS pentru adoptarea SAF, asigurându-se, în același timp, că statele membre primesc în continuare venituri ETS pentru a finanța măsuri suplimentare de decarbonizare.

În ceea ce privește transportul maritim, părțile interesate au fost în general de acord că includerea în ETS stimulează cu succes decarbonizarea, identificând în același timp oportunități de îmbunătățire a interacțiunii cu măsurile internaționale, de sporire a competitivității, de includere a navelor mai mici și de simplificare a normelor. Propunerea contribuie la aceste obiective prin luarea de măsuri de reducere a riscului de evaziune și prin adaptarea clauzei de revizuire pentru a aborda în special riscul dublării plăților, ținând seama de viitoarele măsuri globale ale OMI. Propunerea introduce, de asemenea, un mecanism finanțat de ETS pentru a sprijini adoptarea combustibililor durabili și a tehnologiilor de propulsie curate. Se propune o extindere specifică a domeniului de aplicare la anumite categorii de nave mai mici, reflectând echilibrul necesar între beneficiile pentru mediu și costurile de punere în aplicare. Propunerea include o prelungire limitată în timp a derogărilor necesare din motive de conectivitate și socioeconomice. Aceasta urmează să fie însoțită de o propunere de regulament privind MRV în domeniul maritim pentru a îmbunătăți și a simplifica punerea în aplicare a sistemului.

În ceea ce privește sectorul gestionării deșeurilor, majoritatea părților interesate sprijină includerea incinerării deșeurilor municipale în EU ETS, excluzând în același timp incinerarea deșeurilor periculoase, astfel cum se reflectă în prezenta propunere, pentru a stimula reducerea emisiilor, economia circulară și adoptarea absorbțiilor de carbon și a CCU. Acest lucru a fost, în general, sprijinit de părțile interesate din industrie și de societatea civilă, cu excepția părților interesate din sectorul incinerării deșeurilor.

Majoritatea părților interesate sunt în favoarea stimulării CCU prin ajustarea obligației de restituire pentru emisiile captate și utilizate în produse fără stocare permanentă, obținând în principal sprijin din partea sectorului energetic și a industriei prelucrătoare. Opiniile sunt mai eterogene în ceea ce privește mutarea obligației de restituire complet în aval, unele părți interesate subliniind necesitatea coerenței în materie de reglementare pentru e-combustibili. Propunerea reflectă aceste considerații prin punerea în aplicare a contabilizării hibride în aval și în amonte pentru a stimula CCU în instalațiile din amonte și utilizarea carbonului bazat pe CCU în produsele din aval.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Prezenta propunere se bazează pe dovezile colectate în evaluarea impactului pentru revizuirea anterioară a ETS³² încheiată în 2023, pe evaluarea impactului care însoțește Comunicarea și propunerea privind obiectivul climatic pentru 2040³³ și pe orice dovezi relevante compilate în cadrul altor inițiative concurente. Aceasta se bazează pe datele privind emisiile și pe experiențele legate de punerea în aplicare a sistemelor UE de monitorizare, raportare și verificare.

³² SWD(2021) 601.

³³ SWD(2024) 63.

Prezenta propunere utilizează o colecție de instrumente integrate de modelare care acoperă toate emisiile de GES ale economiei UE. Aceste instrumente sunt utilizate pentru a produce un set de scenarii care reflectă opțiuni de politică coerente între ele aliniate la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040.

În plus, Comisia a utilizat tot mai multe cercetări empirice evaluate *inter pares* privind EU ETS, împreună cu mai multe contracte de sprijin. Viegand Maagoe și SQ Consult au desfășurat activități suplimentare de sprijin pentru evaluarea sistemului MRVA. Pentru sectorul maritim și cel al aviației, Ricardo a efectuat studii sectoriale³⁴.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de un raport de evaluare a impactului, al cărui proiect a fost prezentat Comitetului de control normativ (CCN) la 23 martie 2026. La 15 aprilie 2026, CCN a emis un aviz pozitiv cu rezerve³⁵. CCN a evidențiat cinci deficiențe esențiale în proiect. În primul rând, a considerat că costurile și beneficiile EU ETS în cursul perioadei de evaluare, inclusiv distribuția costurilor, impactul asupra prețului carbonului și efectele certificatelor alocate cu titlu gratuit asupra reducerii emisiilor și a investițiilor, nu au fost cuantificate suficient. În al doilea rând, definiția problemei era lipsită de claritate, iar obiectivele sale nu fuseseră încadrate în termeni SMART (specific, măsurabil, abordabil, relevant, încadrat în timp). În al treilea rând, scenariul de referință a fost neclar, în special în ceea ce privește modul în care se aliniază la evaluarea impactului obiectivului climatic pentru 2040. În al patrulea rând, raționamentul pentru combinarea măsurilor în opțiuni de politică trebuia consolidat, fiind necesară o analiză suplimentară a competitivității, a accesibilității prețurilor și a interacțiunilor dintre propuneri. În al cincilea rând, comparațiile cost-beneficiu ale opțiunilor de politică nu sunt detaliate, ceea ce împiedică o evaluare solidă a eficacității și a eficienței. Raportul de evaluare a impactului a fost ajustat pentru a ține cont de observațiile CCN.

Evaluarea a fost consolidată pentru a arăta diferitele evoluții și impactul prețului carbonului asupra industriei și a sectorului energetic. Au fost adăugate dovezi suplimentare privind schimbarea combustibilului și rolul ETS în reducerea utilizării cărbunelui, precum și privind costurile de reducere pentru principalele sectoare, costurile marginale de reducere și legătura cu prețul ETS și au fost incluse rezultatele unei analize suplimentare din literatura de specialitate privind costurile și beneficiile care pot fi atribuite ETS. Au fost incluse informații suplimentare, din literatura de specialitate și de la părțile interesate, cu privire la impactul ETS asupra competitivității. Evaluarea a fost dezvoltată în continuare pentru a include mai multe informații privind reducerea emisiilor și transferul costurilor pentru diferitele sectoare.

³⁴ Ricardo, „Support for the 2026 review of the ETS directive for maritime, report prepared for DG CLIMA, publication upcoming” (Sprijin pentru revizuirea din 2026 a Directivei EU ETS pentru sectorul maritim, raport elaborat pentru DG CLIMA, în curs de publicare), (2026); Ricardo et al., „Supporting study for the implementation of the ETS Directive and MRV requirements for maritime transport” (Studiu de sprijin pentru punerea în aplicare a Directivei EU ETS și a cerințelor MRV pentru transportul maritim) (2024); și, mai precis, partea „MRV maritime evaluation support” (Sprijin pentru evaluarea MRV în sectorul maritim) (2026): în curs de publicare; Ricardo, „Opportunities of the Green Transition for the EU Maritime Industry and Value Chain” (Oportunități ale tranziției verzi pentru industria maritimă și lanțul valoric ale UE), (2026) în curs de publicare; Ricardo, „Support for the review by the Commission concerning the implementation of ICAO’s CORSIA, and for Commission reports on certain types of flights, social impacts, and air connectivity of islands, remote territories and Iceland” (Sprijin pentru revizuirea de către Comisie a punerii în aplicare a CORSIA a OACI și pentru rapoartele Comisiei privind anumite tipuri de zboruri, impactul social și conectivitatea aeriană a insulelor, a teritoriilor îndepărtate și a Islandei), elaborat pentru DG CLIMA, (2025) în curs de publicare.

³⁵ ARES(2026)3999719.

În ceea ce privește evaluarea impactului, definiția problemei a fost clarificată, iar obiectivele care nu au fost încadrate în termeni SMART au fost reformulate în acești termeni (OS1.1.2, OS2.1.2, OS1.1.3 și OS1.3.1). Factorii determinanți ai problemelor au fost cuantificați acolo unde a fost posibil și au fost calificați în continuare în cazul în care nu fuseseră calificați. Au fost adăugate explicații cu privire la principalele diferențe dintre scenariul de referință, obiectivul de 85 % stabilit și propunerea privind obiectivul climatic al UE pentru 2040. Au fost furnizate mai multe informații cu privire la nevoile de investiții și traiectoria acestora, la impactul opțiunilor de plafonare (CAP3 față de CAP1), diferențiate între sectoarele mari consumatoare de energie și alte sectoare industriale, precum și cu privire la tehnologiile care necesită nivelurile lor de pregătire tehnică. Au fost identificate principalele compromisuri dintre opțiuni și cele mai importante măsuri care ar genera impactul global pentru fiecare dintre cele trei opțiuni de politică. Raportul a fost însoțit de mai multe informații cu privire la principalele ipoteze de modelare și la îmbunătățirea accesibilității pentru factorii de decizie prin raționalizarea afirmațiilor repetitive sau nesusținute. În plus, a fost inclus appendicele IV la evaluare, cu un tabel sinoptic al costurilor și beneficiilor identificate în aceasta. În cele din urmă, au fost corectate neconcordanțe mai mici identificate de CCN în cadrul documentelor.

Secțiunile 5-7 din evaluarea impactului care însoțește prezentul document explică alternativele de politică examinate, le compară și explică de ce propunerea finală a fost considerată a fi cea mai bună opțiune de politică. În secțiunile 6 și 7 și în anexa 3, se prezintă o explicație a principalelor efecte economice, sociale și de mediu ale opțiunii preferate, cine ar fi afectat și în ce mod, împreună cu estimări cantitative ale beneficiilor și costurilor, acolo unde este posibil. În ceea ce privește opțiunea aleasă pentru plafonul ETS, propunerea finală de politică se abate de la opțiunile analizate în evaluarea impactului. Impacturile sunt explicate în secțiunea 6.2.3.1 și în anexa 8-1 privind plafonul.

Astfel cum s-a subliniat în secțiunea privind consultările cu părțile interesate de mai sus, consultarea publică deschisă a primit, de asemenea, peste 400 de contribuții ca răspuns la cererea de contribuții, inclusiv documente de poziție și feedback, furnizate de diferite grupuri de părți interesate. Acest lucru este explicat în detaliu în anexa 2 la evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

Evaluarea impactului include verificarea coerenței articolului 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei, care impune Comisiei să evalueze coerența oricărui proiect de măsură sau a oricărei propuneri legislative a UE cu obiectivele Legii climei, cum ar fi obiectivul UE de realizare a neutralității climatice. Evaluarea impactului se axează pe analiza impactului măsurilor asupra climei. Aceasta se bazează pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile, utilizează două instrumente de modelare economică și examinează eficiența din punctul de vedere al costurilor a fiecărei opțiuni de politică. Evaluarea compară impactul măsurilor în raport cu un scenariu de referință și testează sensibilitatea la ipotezele principale. Propunerea legislativă este pe deplin aliniată la obiectivul neutralității climatice prevăzut în Legea europeană a climei, întrucât alinierea ETS la acest obiectiv și la obiectivul intermediar pentru 2040 este obiectivul său central. În cazul în care măsurile introduc incertitudini cu privire la atingerea contribuției nete în domeniul climei a EU ETS (integrarea absorbțiilor de carbon cu o creștere prealabilă a plafonului) sau ar putea crea lacune în contabilizarea emisiilor (contabilizarea în aval a CCU), nivelul de risc este evaluat și justificat în raport cu realizarea obiectivelor climatice în sens mai larg și cu utilizarea instrumentelor de atenuare. În ceea ce privește absorbțiile, măsurile sunt justificate pentru a realiza extinderea absorbțiilor și pentru a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon, iar riscurile sunt atenuate prin asigurarea unui buget suficient pentru achiziționarea de absorbții și a unei clauze de revizuire. În ceea ce privește CCU, riscurile sunt justificate pentru a stimula CCU, în timp ce propunerea introduce măsuri de atenuare în cazul unor lacune.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

De la revizuirea Directivei EU ETS în 2018, au fost introduse o serie de simplificări. Articolul 27a fost adăugat la Directiva EU ETS, permițând statelor membre să excludă instalațiile care emit mai puțin de 2 500 de tone de CO₂ echivalent pe an. În plus, au fost aduse o serie de simplificări și clarificări prin modificarea Regulamentului privind monitorizarea și raportarea [Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei]³⁶ și au fost elaborate metodologii și instrumente standardizate pentru a facilita punerea în aplicare. Aceste măsuri sunt discutate în continuare în raportul de evaluare care însoțește prezenta evaluare a impactului și au fost propuse o serie de măsuri posibile de raționalizare și simplificare suplimentară (a se vedea secțiunea 9.4.4.2 din anexa 15).

Mai multe dintre măsurile din prezenta propunere care vizează emisiile provenite de la instalațiile staționare nu implică, în general, o simplificare, deoarece au în vedere extinderea domeniului de aplicare al EU ETS. Cu toate acestea, ele implică o simplificare mai amplă, deoarece acțiunile climatice la nivelul UE ar trebui să prevină o abordare fragmentată, în care măsurile naționale sau subnaționale sporesc complexitatea pieței unice. În plus, măsurile de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon propuse simplifică furnizarea de alocări cu titlu gratuit prin neactualizarea listei privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon pentru etapa V (2031-2040), eliminând astfel sarcina administrativă pentru operatori. Opțiunea propusă de extindere a condiționalității în ceea ce privește alocarea cu titlu gratuit ar implica o creștere a efortului administrativ, care trebuie să fie pusă în balanță cu beneficiile pentru mediu ale condiționalității și cu valoarea alocării cu titlu gratuit (a se vedea secțiunea 6.2.1.6 din evaluarea impactului). Evaluarea impactului (a se vedea anexa 12) analizează oportunitatea includerii unei discuții cu privire la includerea mai multor instalații mici în EU ETS prin scăderea pragului de 20 MW pentru capacitatea termică. Cu toate acestea, în conformitate cu evaluarea impactului, prezenta propunere exclude o astfel de extindere pe motiv că nu ar fi proporțională, deoarece majoritatea emisiilor relevante vor fi acoperite de EU ETS2.

Pachetul introduce îmbunătățiri progresive prin inițiative de simplificare cu scopul de a pune în aplicare sistemul într-un mod armonizat și solid, de a reduce la minimum suprapunerile existente și de a spori eficiența în ceea ce privește Regulamentul MRV în domeniul maritim. Acest lucru este în conformitate cu evaluarea (a se vedea secțiunea 8.5 din anexa 15 la evaluarea impactului care însoțește prezentul document), care a concluzionat că îmbunătățirile progresive propuse ar fi mai bune decât o revizuire structurală a sistemului MRV, având în vedere că sistemul MRV funcționează ca un cadru solid, și a gestionat cu succes modificările care decurg din revizuirea din 2023, fără a compromite calitatea generală sau posibilitatea de utilizare a datelor.

Măsura de politică SII pentru domeniul maritim „Simplificare și măsuri de îmbunătățire specifice” include dispoziții specifice de simplificare a sistemului MRV în domeniul maritim, care ar permite companiilor de transport maritim să exploateze sinergiile neexploatate, să reducă la minimum sarcina nejustificată și, în cele din urmă, să reducă costurile de asigurare a conformității administrative. Printre altele, măsura ar asigura faptul că o entitate este responsabilă de conformitate în ceea ce privește emisiile unei anumite nave în cadrul sistemelor ETS/MRV Maritime și FuelEU Maritime și că principiul monitorizării și raportării o singură dată este pus în aplicare pe deplin printr-un ciclu comun de conformitate MRV.

³⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (JO L 334, 31.12.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

Evaluarea impactului care însoțește prezentul document estimează că elementele de simplificare pentru sectorul maritim ar însemna economii anuale cuprinse între 10 % și 20 % din costurile anuale actuale de asigurare a conformității administrative în ceea ce privește MRV pentru companiile de transport maritim.

Se propune, de asemenea, simplificarea pentru aviație, în special pentru operatorii mai mici, în cazul cărora se elimină definiția statutului comercial, și se înlocuiește cu un prag simplu de emisii care se aplică în mod egal tuturor operatorilor. Operatorii nou-acoperiți și numărul crescut de operatori existenți cu activitate scăzută, ca urmare a unei creșteri a pragului relevant, se pot baza pe o monitorizare și o raportare simplificate și pe o derogare de la verificare. Excluderea operatorilor cu o obligație de restituire foarte scăzută în cadrul EU ETS asigură faptul că sarcina administrativă a companiilor aeriene și a autorităților de administrare rămâne limitată, fără a compromite ambiția în materie de mediu.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și, în special, principiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Ea contribuie, în special, la realizarea obiectivului unui nivel ridicat de protecție a mediului în conformitate cu principiul dezvoltării durabile, astfel cum se prevede la articolul 37 din cartă³⁷.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Implicațiile bugetare ale inițiativei și resursele umane și administrative necesare sunt prezentate în fișa financiară care prezintă implicațiile bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va continua să monitorizeze și să evalueze funcționarea sistemului ETS în raportul său anual privind piața carbonului, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (5) din Directiva EU ETS. Raportul privind piața carbonului va acoperi impactul actualei revizuirii a ETS. Acesta se bazează pe analiza evaluării progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei EU ETS care este reglementată la articolul 21 din Directiva EU ETS și care impune statelor membre să prezinte Comisiei un raport privind aspecte precum alocarea certificatelor, funcționarea registrului, aplicarea monitorizării și raportării, verificarea și acreditarea, precum și aspectele legate de conformitate. Dispozițiile privind raportul anual privind piața carbonului și raportarea de către statele membre se aplică și sectoarelor în care s-a extins ETS. Datele de monitorizare, de raportare și de verificare obținute prin reglementarea noilor sectoare vor constitui o sursă esențială de informații pentru Comisie în vederea evaluării progreselor înregistrate în sectoarele în cauză.

În ceea ce privește transportul maritim, Comisia se va baza pe datele colectate prin intermediul sistemului MRV al UE pentru transportul maritim și pe analiza din raportul anual privind emisiile de GES generate de transportul maritim, care oferă rezultate agregate și explicate. Se preconizează, de asemenea, că procesul integrat de guvernare și monitorizare în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice³⁸ va asigura faptul că acțiunile legate de climă și energie la nivel european, regional,

³⁷ JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

³⁸ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE)

național și local, inclusiv ETS, contribuie la obiectivele UE privind neutralitatea climatică și uniunea energetică. Mai mulți analiști de piață urmăresc îndeaproape diverse aspecte ale pieței carbonului, iar Comisia va continua să le monitorizeze activitatea.

Comisia este în contact periodic cu părțile interesate și, prin urmare, este atentă la opiniile și preocupările acestora cu privire la funcționarea ETS. Aspectele legate de ETS sunt discutate în cadrul unui forum dedicat, Grupul de experți privind schimbările climatice (CCEG), care reunește autoritățile competente ale statelor membre, asociații industriale și ONG-uri și Comisia. În diferitele sale formațiuni, CCEG discută, printre alte aspecte, punerea în aplicare a alocării cu titlu gratuit, licitarea și aspecte legate de funcționarea registrului Uniunii. În plus, Forumul privind conformitatea cu ETS oferă autorităților competente din toate țările ETS (cele 27 de state membre, Norvegia, Islanda și Liechtenstein) o platformă pentru schimbul de informații, învățare și experiență, care conduce la punerea în aplicare eficace a ETS. Forumul organizează evenimente specifice, cum ar fi Conferința Forumului pentru conformitate, care are loc anual pentru a face schimb de experiență și a facilita dialogul între autoritățile competente ale statelor membre, precum și grupurile operative dedicate subiectelor specifice și evenimentelor de formare. Organismele naționale de acreditare și verificatorii sunt uneori invitați să participe la activitățile Forumului privind conformitatea cu ETS. În plus, Grupul de lucru tehnic privind MRVA ETS reunește reprezentanți ai autorităților competente ale statelor membre pentru a face schimb de experiență și de sugestii cu privire la punerea în aplicare eficace și eficientă a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei (Regulamentul privind monitorizarea și raportarea) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei (Regulamentul privind acreditarea și verificarea)³⁹ și pentru a discuta potențialele actualizări și îmbunătățiri ale cadrului MRVA ETS.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Statele membre s-au angajat să trimită notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice modul în care componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere se corelează între ele, în cazuri justificate. Acest lucru este considerat justificat pentru prezenta propunere, deoarece vor fi necesare modificări specifice ale legislațiilor naționale, iar acestea vor trebui identificate, la fel ca și dispozițiile pentru care transpunerea nu a fost considerată necesară.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Principalele elemente ale Directivei EU ETS care fac obiectul modificării sunt următoarele:

- **Plafonul:** pentru a alinia sistemul la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor cu -90 % până în 2040, se propune modificarea articolului 9 din Directiva EU ETS pentru a ajusta traiectoria EU ETS începând cu 2031. Această modificare ar permite o scădere anuală mai lentă și continuarea emiterii de certificate în anii 2040.

nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

³⁹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 334, 31.12.2018, p. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

- Creditele internaționale:** se propune să se ia în considerare achiziționarea planificată de credite internaționale de înaltă integritate începând din 2036, reducând necesitatea unei reduceri interne de până la 5 puncte procentuale în 2040, asigurând în același timp eficiența din punctul de vedere al costurilor și alinierea la Acordul de la Paris. Se propune reducerea plafonului EU ETS pentru a reflecta această ajustare, cu o reducere a factorului linear de reducere începând din 2036, aliniată la atingerea obiectivului ambițios de reducere cu 85 % a emisiilor interne ale UE până în 2040, și rezervarea de certificate pentru a finanța achiziționarea volumului de credite internaționale (260 Mt) corespunzător reducerii obiectivului ambițios al EU ETS. Se propune un mecanism de rezervă pentru a menține integritatea de mediu prin revenirea la o traiectorie pentru sectoarele ETS aliniată la o reducere internă a UE de 90 % până în 2040 în cazul în care nu sunt disponibile credite internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate și eficiente din punctul de vedere al costurilor, sub rezerva raportului Comisiei privind dezvoltarea unei piețe internaționale a creditelor de înaltă calitate și de înaltă integritate, ținând seama de criteriile stabilite în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și de contribuția acestor credite la obiectivele ambițioase în materie de climă ale sectoarelor ETS (a se vedea noul articol 9b propus).
- Absorbțiile carbonului:** se propune introducerea în Directiva EU ETS a unui nou articol 9c care să încorporeze absorbțiile permanente de carbon în EU ETS prin creșterea plafonului cu numărul de certificate corespunzătoare captării permanente de emisii biogene interne CRFC cu stocare de dioxid de carbon (BioCSC) și unităților de captare și stocare directă a dioxidului de carbon din aer (DACCS) (1:1) pe care Comisia este mandată să le achiziționeze. Aceste certificate nou create ar urma să fie alocate pentru achiziționarea absorbțiilor. Se propune alocarea de certificate suplimentare Comisiei pentru a aborda diferența de preț dintre absorbții și certificate. Obiectivul net al EU ETS ar urma să fie calculat ca emisiile brute (care corespund cantității totale de certificate) minus cantitatea de absorbții planificată a fi achiziționată. Pentru a facilita utilizarea de către operatori a propriilor absorbții, se propune să se permită operatorilor, companiilor de transport maritim și operatorilor de aeronave, dacă este cazul, să își compenseze propriile emisii fosile cu absorbțiile BioCSC certificate CRFC pe care le generează ei înșiși [articolul 14 alineatul (1a)]. Acest mecanism de compensare nu ar depăși valoarea zero – nu poate genera emisii negative și obținerea de certificate de emisii – și necesită un mecanism de ajustare a certificatelor alocate pentru achiziționarea de absorbții de carbon și a absorbțiilor de carbon care urmează să fie achiziționate, pentru a preveni creșterea spațiului total al emisiilor peste limita pe care o implică integrarea prin programul de achiziții.
- Banca de Decarbonizare Industrială:** începând din 2028, se propune înființarea Băncii de Decarbonizare Industrială ca entitate la nivelul UE pentru a sprijini extinderea și implementarea tehnologiilor, proceselor și tehnicilor care reduc în mod direct emisiile în instalațiile staționare care intră sub incidența anexei I și care, ca atare, pot genera, de asemenea, absorbții permanente de carbon. Banca va începe să funcționeze în două etape (noul articol 10cc). În primul rând, în perioada 2028-2031, un „sprijin pentru stimularea investițiilor” va rezerva 400 de milioane de certificate pentru a furniza prime fixe pentru carbon utilizând un sistem „primul intrat, primul

servit” pentru a accelera investițiile pe baza vitezei (noul articol 10 cd). O cotă specifică va fi rezervată statelor membre cu venituri mai mici pentru a asigura solidaritatea. Sprijinul va fi condiționat de respectarea unor termene stricte de finalizare, iar performanța va fi garantată prin emiterea de obligațiuni de finalizare. Plățile vor fi legate de evitarea emisiilor verificată independent și pot fi livrate în certificate. În al doilea rând, începând din 2031, banca va sprijini proiecte, în principal prin proceduri de ofertare concurențiale care acordă contracte pe diferență privind emisiile de carbon sau prime pentru emisiile de carbon, asigurând astfel stabilitatea veniturilor pe termen lung și reducând riscurile investițiilor (noul articol 10ce). Propunerea prevede garanții de participare la licitație și garanții de finalizare pentru a asigura intenția serioasă și livrarea la timp, permite defalcarea angajamentelor bugetare în tranșe anuale și include dispoziții privind rambursările și veniturile ca venituri alocate externe către bancă. Sinergiile cu Fondul european pentru competitivitate vor fi consolidate prin posibilitatea de a acorda o „marcă de competitivitate” proiectelor evaluate de bancă.

- **Fondul pentru inovare:** propunerea actualizează temeiul juridic al Fondului pentru inovare pentru a asigura un sprijin continuu și previzibil pentru introducerea pe piață a inovării și pentru extinderea tehnologiilor cu emisii scăzute și cu emisii zero de dioxid de carbon care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectoarelor EU ETS (articolul 10cb). De asemenea, propunerea consolidează principiile de punere în aplicare, inclusiv dezvoltarea de proiecte și asistența tehnică pentru statele membre cu o participare scăzută, introduce măsuri de descurajare a aplicațiilor speculative și sporește transparența prin raportarea publică anuală. Sunt prevăzute norme tranzitorii pentru a se asigura aplicarea în continuare a articolului 10a alineatul (8) până în 2030.
- **Fondul pentru modernizare:** propunerea ajustează Fondul pentru modernizare (articolul 10d modificat) pentru a se alinia mai bine la obiectivele consolidate privind ambiția climatică și echitatea, prin actualizarea indicatorilor de eligibilitate și de distribuție utilizând cele mai recente date disponibile. Aceasta extinde domeniile de investiții eligibile pentru a include electrificarea și decarbonizarea industrială, inclusiv CSC/CCU, continuând, în același timp, să interzică sprijinul pentru producția de energie pe bază de combustibili fosili. Propunerea canalizează, de asemenea, certificatele redistribuite în scopuri de solidaritate prin intermediul Fondului pentru modernizare pentru a maximiza impactul și permite statelor membre să transfere în mod voluntar certificate suplimentare din volumele lor de certificate scoase la licitație pentru a spori resursele fondului. În plus, o cotă suplimentară din plafonul EU ETS este alocată statelor membre beneficiare pentru a sprijini investițiile prin intermediul Băncii de Decarbonizare Industrială, consolidând decarbonizarea industrială în statele membre cu venituri mai mici.
- **Venituri obținute în urma licitării certificatelor de emisii:** propunerea introduce reforme specifice pentru a se asigura că veniturile sunt utilizate într-un mod mai eficace, mai transparent și în deplină aliniere la obiectivele climatice ale UE [articolul 10 alineatul (3) modificat]. Se propune definirea unor domenii prioritare clare pentru cheltuieli, care să reflecte principiul conform căruia sectoarele ETS care plătesc prețul carbonului ar trebui sprijinite

cu veniturile generate de ETS și, prin urmare, să se concentreze asupra sectoarelor cu impact puternic, în care veniturile ETS pot genera cele mai mari reduceri ale emisiilor și beneficii conexe. Printre aceste priorități se numără fondurile UE pentru climă, energiile și rețelele curate, transportul cu emisii scăzute de dioxid de carbon (în special pentru transportul maritim și aviație), decarbonizarea industrială (inclusiv electrificarea, CSC și tehnologiile curate), decarbonizarea gestionării deșeurilor, circularitatea și sprijinirea cercetării și inovării în aceste domenii. Pentru a asigura cheltuieli concentrate și cu impact puternic, propunerea impune statelor membre să aloce cel puțin 50 % din veniturile ETS acestor domenii prioritare. Acest nivel minim obligatoriu va contribui la corectarea dezechilibrului actual în ceea ce privește cheltuielile, în care sectoarele critice primesc o finanțare disproporționat de scăzută, în pofida rolului lor semnificativ în realizarea reducerilor de emisii. Propunerea va asigura alinierea deplină la neutralitatea climatică prin interzicerea investițiilor care subminează obiectivele climatice pe termen lung ale UE. Aceasta include cheltuieli pentru măsuri care creează sau prelungesc dependențele de tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, dependența de combustibili fosili servind drept exemplu esențial al unei astfel de nealinieri. Se propune, de asemenea, consolidarea cerințelor de vizibilitate pentru a se asigura că publicul și părțile interesate pot identifica în mod clar modul în care sunt utilizate veniturile ETS (articolul 30m modificat), obligând statele membre să comunice public originea măsurilor finanțate prin ETS prin canale multiple, cum ar fi documentația proiectului și afișajele publice. Utilizarea etichetei standardizate a UE [„(co)finanțat prin schema Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii”] va fi un instrument-cheie pentru realizarea acestei vizibilități. Domeniile prioritare de cheltuieli includ suplimentarea mecanismelor de sprijin prevăzute în directivă pentru reducerea impactului sectoarelor ETS asupra climei. Există deja posibilitatea ca statele membre să decidă să nu scoată la licitație certificate în anumite scopuri și, în astfel de cazuri, cantitățile nescoase la licitație ar trebui utilizate pentru a calcula cuantumul resurselor proprii pe baza comercializării certificatelor de emisii, în conformitate cu propunerea Comisiei privind sistemul de resurse proprii [COM(2025) 574, considerentul 14]. Aceste reforme vor fi completate de modificări ale viitorului Regulament privind guvernanta⁴⁰, care va impune statelor membre să integreze în planurile lor naționale privind energia și clima utilizarea planificată a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii în cadrul ETS. Această obligație de planificare *ex ante* va asigura alinierea strategică a cheltuielilor la obiectivele climatice naționale și la nivelul UE înainte de alocarea veniturilor, precum și o mai bună monitorizare, control public și vizibilitate.

- **Emisiile din aviație:** se propune extinderea acoperirii tarifării efective a carbonului prin aplicarea ETS, după caz, cotei echitabile a UE pentru anumite

⁴⁰

Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

zboruri de plecare în afara Europei [articolul 28a alineatul (1) modificat și anexa I modificată] și zborurilor de afaceri [articolul 3 literele (o), (p) și (am) modificate, articolul 28a alineatul (4) modificat și anexa I literele (j) și (k) modificate]. Acest lucru este însoțit de creșteri proporționale ale plafonului [articolul 28a alineatul (1) modificat]. Se continuă sprijinul pentru acțiunile multilaterale, permițând o reducere a obligației de restituire în cadrul ETS cu costuri pentru emisiile care fac obiectul CORSIA [articolul 12 alineatul (3) litera (b) modificat]. Se propune ca punerea în aplicare a anulării unităților CORSIA să fie prelungită până în 2035 [articolul 12 alineatul (9) modificat]. Certificatele din acoperirea sporită sunt reciclate pentru a stimula investițiile în reducerea impactului aviației asupra climei, prin adoptarea combustibililor de aviație durabili și a soluțiilor de decarbonizare scalabile, precum și prin reducerea eficiență din punctul de vedere al costurilor a impactului asupra climei al trenelor de condensare pentru zborurile care intră sub incidența ETS [articolul 3c alineatul (6) modificat]. Propunerea include dispoziții de simplificare pentru raportare [articolul 28a alineatul (4) modificat] și pentru solicitarea de sprijin finanțat prin ETS pentru decarbonizarea aviației [articolul 3c alineatul (6) modificat].

- **Emisiile generate de transportul maritim:** propunerea sporește eficacitatea sistemului actual (i) prin instituirea unui mecanism sustenabil de propulsie maritimă alternativă (SMAP) (noul articol 3gaa), care vizează reciclarea în continuare a veniturilor EU ETS pentru a sprijini decarbonizarea sectorului maritim; (ii) prin consolidarea garanțiilor împotriva riscului de evaziune din partea navelor container și a navelor implicate în operațiuni offshore sau care sprijină astfel de operațiuni [articolul 3ga alineatul (1) și articolul 3 modificate], precum și prin monitorizarea continuă a acestui risc. Având în vedere că implementarea pe scară largă a soluțiilor de reducere a emisiilor legate de navele din clasa de gheață și de flotele care deservește rutele care fac obiectul derogărilor până la 31 decembrie 2030 rămâne limitată, se propune ca durata anumitor derogări să fie prelungită până la 31 decembrie 2035 [articolul 12 alineatele (3-e)-(3-b) modificate]. De asemenea, propunerea prelungește până la 31 decembrie 2038 mecanismul temporar de redistribuire instituit la articolul 3ga alineatul (3) al doilea paragraf. Propunerea consolidează condițiile de concurență echitabile printr-o extindere specifică a domeniului de aplicare al EU ETS la anumite categorii de nave mici (cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone) (anexa I modificată). Acest tip de prelungire specifică necesită majorarea plafonului (articolul 9 modificat). Întrucât EU ETS pentru transportul maritim interacționează cu măsurile globale în curs de elaborare în cadrul OMI, propunerea prevede o clauză de revizuire care se referă la posibilitatea unei măsuri de evitare a dublării plăților (articolul 3gg). Propunerea prevede, de asemenea, rezervarea și alocarea unui anumit număr de certificate pentru a sprijini țările cel mai puțin dezvoltate și țările insulare mici în curs de dezvoltare (noul articol 3gab).
- **„ETS ca serviciu”:** pentru a sprijini acțiunile climatice la nivel mondial și pentru a facilita stabilirea prețului emisiilor de GES în țările din afara UE, se propune instituirea mecanismului „ETS ca serviciu”, pentru a oferi sprijin țărilor din afara UE în ceea ce privește emisiile care nu fac deja obiectul obligațiilor de restituire în cadrul EU ETS (noul articol 25b).

- Riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, alocarea cu titlu gratuit și valorile de referință după 2031:** se propune extinderea instrumentelor actuale (alocarea cu titlu gratuit, lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon) la perioada următoare. Propunerea prelungește până în 2040 valabilitatea măsurilor tranzitorii prevăzute la articolul 10b alineatul (1) pentru a sprijini anumite industrii mari consumatoare de energie considerate a fi expuse relocării emisiilor de dioxid de carbon. De asemenea, propunerea stabilește norme privind alocarea cu titlu gratuit în cadrul EU ETS pentru instalațiile staționare pentru perioadele de cinci ani menționate la articolul 11 din Directiva EU ETS până în 2040, ajustând rata maximă de actualizare a valorilor de referință de la articolul 10a alineatul (2) pentru a reflecta traiectoria efectivă de decarbonizare a sectoarelor industriale. În cazul în care cererea de certificate gratuite declanșează necesitatea de a aplica un factor de corecție transsectorial uniform înainte de 2040, tamponul este majorat la 4 % din cantitatea totală de certificate. Propunerea extinde abordarea existentă privind condiționalitatea pentru încălzirea centralizată și condiționează toate alocările cu titlu gratuit în cadrul EU ETS începând cu perioada de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit care începe la 1 ianuarie 2031 de stabilirea unui plan de investiții în decarbonizare în UE (consolidând astfel producția autohtonă de produse decarbonizate și cu emisii scăzute de dioxid de carbon) și de punerea în aplicare a investițiilor în decarbonizare care conduc la o reducere semnificativă a emisiilor. În mod concret, 80 % din cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit în fiecare perioadă de cinci ani va fi alocată anual la prezentarea planului de investiții în decarbonizare în UE, inclusiv a unui plan de investiții și de reducere a emisiilor pentru a reduce impactul global asupra climei, care este verificat de verificatorii ETS și aprobat de autoritatea competentă. Pentru a stimula și mai mult investițiile industriale în cadrul Uniunii, operatorii au obligația de a returna certificatele primite în temeiul articolului 10a alineatul (3c) primul paragraf, în cazul în care operatorul își relocalizează sau își transferă în alt mod activitățile relevante în afara Uniunii. Restul de 20 % din volumul alocării cu titlu gratuit pentru perioada respectivă va fi alocat numai după verificarea faptului că investițiile în decarbonizare au fost puse în aplicare cu succes și că reducerea semnificativă corespunzătoare a emisiilor a fost realizată până la sfârșitul perioadei de cinci ani. În ceea ce privește sectoarele CBAM, se propune ca 15 % din alocarea cu titlu gratuit eliminată treptat din cauza factorului CBAM să fie reintrodusă, începând din 2028, pentru a reduce viteza cu care CBAM este introdus treptat și pentru a atenua riscul rămas de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Acest lucru se va realiza prin reducerea și amânarea în consecință a eliminării treptate a alocării cu titlu gratuit până în 2038. Sunt incluse, de asemenea, norme privind actualizarea valorilor de referință pentru perioadele 2031-2035 și 2036-2040, extinzând astfel principiile metodologiei actuale la perioadele respective.
- Noi valori de referință sectoriale pentru căldură și combustibil:** Propunerea include o dispoziție care împuternicește Comisia să stabilească valori de referință sectoriale pentru căldură și combustibil în temeiul actelor delegate menționate la articolul 10a alineatul (1).
- Compensarea costurilor indirecte:** propunerea permite în continuare statelor membre să acorde ajutoare de stat pentru a compensa anumite industrii mari consumatoare de energie electrică pentru o parte din costurile emisiilor de

dioxid de carbon transferate prin piața energiei electrice [articolul 10 alineatul (6)]. Pentru a reduce sarcina administrativă, propunerea integrează raportarea privind compensarea costurilor indirecte într-o raportare mai amplă privind utilizarea veniturilor obținute în urma licitării în temeiul Regulamentului privind guvernanta, viitoarea modificare a Regulamentului privind guvernanta oferind temeiul juridic relevant.

- **Incinerarea deșeurilor municipale:** se propune extinderea domeniului de aplicare actual al EU ETS la coîncinerarea deșeurilor, pentru a acoperi toate tipurile de incinerare și coîncinerare a deșeurilor nepericuloase. În acest scop, se propune adăugarea în anexa I a unei noi activități separate, care să includă eliminarea sau valorificarea deșeurilor nepericuloase în instalațiile de incinerare și coîncinerare a deșeurilor. În plus, aceasta include noi definiții ale „deșeurilor periculoase” și ale „deșeurilor municipale” la articolul 3 litera (ak) și, respectiv, la articolul 3 litera (al). Extinderea EU ETS se aplică emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 3 tone pe oră, astfel cum se prevede în Directiva 2010/75/UE. Obligația de restituire a certificatelor în sectorul incinerării deșeurilor municipale va fi introdusă treptat în perioada 2031-2034, instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale fiind obligate să restituie 100 % din emisiile lor verificate începând din 2034 (articolul 12a). Prin derogare, statele membre care pun în aplicare măsuri echivalente adecvate ar trebui să fie eligibile pentru o clauză națională temporară de neparticipare. Se include o derogare opțională limitată în timp pentru instalațiile din regiunile ultraperiferice până la 31 decembrie 2035. Numărul de certificate adăugate la numărul total de certificate pentru acest sector la nivelul Uniunii ar trebui să fie proporțional cu traiectoria de introducere treptată din 2031 până în 2034 (articolul 9). Monitorizarea și raportarea, precum și verificarea și acreditarea vor continua să se aplice (articolele 14 și 15). Normele de monitorizare și raportare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei vor fi revizuite în măsura posibilului pentru a fi aplicate în sectorul incinerării deșeurilor municipale. Valorificarea energetică a deșeurilor pentru încălzirea centralizată este eligibilă pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul dispozițiilor privind încălzirea centralizată. Producția de energie electrică este neeligibilă pentru alocarea cu titlu gratuit din 2013. Lista utilizărilor eligibile ale veniturilor obținute în urma licitării [articolul 10 alineatul (3)] va fi extinsă pentru a sprijini autoritățile locale în punerea în aplicare a măsurilor în conformitate cu treptele superioare ale ierarhiei deșeurilor. Tehnologiile, procesele și tehnicile care reduc în mod direct emisiile instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale, în special captarea carbonului, vor fi eligibile pentru sprijin din partea Băncii de Decarbonizare Industrială, a Fondului pentru inovare și a Fondului pentru modernizare, în vederea accelerării decarbonizării industriale. În plus, încălzirea centralizată bazată pe valorificarea energetică a deșeurilor va fi acoperită de dispoziția privind alocarea cu titlu gratuit pentru instalațiile de încălzire centralizată, care sunt extinse după 2030. Pentru a monitoriza emisiile de metan și impactul neintenționat al extinderii domeniului de aplicare pentru o acoperire completă a incinerării și coîncinerării deșeurilor nepericuloase, monitorizarea și raportarea, precum și verificarea și acreditarea pentru depozitarea deșeurilor nepericuloase ar trebui să se aplice până la momentul în care EU ETS a fost extins integral la emisiile provenite din incinerarea deșeurilor municipale. În acest scop,

propunerea adaugă eliminarea sau valorificarea deșeurilor nepericuloase în depozitele de deșeuri ca o nouă activitate în anexa I în scopul monitorizării, raportării și verificării în conformitate cu articolele 14 și 15 din Directiva EU ETS. La elaborarea normelor de monitorizare și raportare, ar trebui avute în vedere viitoarele cele mai bune tehnici disponibile pentru depozitele de deșeuri, pentru a asigura coerența în materie de reglementare și integritatea de mediu, și acestea ar trebui să se bazeze pe un registru cuprinzător al depozitelor de deșeuri, pentru a evita eludările și a asigura eficacitatea. Va fi inclusă o clauză de raportare și revizuire [articolul 30 alineatul (9)] pentru a monitoriza emisiile de metan provenite de la depozitele de deșeuri, pentru a ține seama de evoluțiile relevante în ceea ce privește deturnarea deșeurilor contrar ierarhiei deșeurilor și pentru a evalua oportunitatea extinderii EU ETS la emisiile provenite din depozitarea deșeurilor. În fine, punctul 5 din anexa I se modifică pentru a elimina excluderea unităților de incinerare a deșeurilor municipale, care ar trebui incluse în autorizația unei instalații atunci când se depășește pragul de capacitate al activității relevante. Instalațiile de incinerare a deșeurilor periculoase și unitățile de incinerare a deșeurilor periculoase ar trebui să rămână excluse.

- Captarea și utilizarea nepermanentă a dioxidului de carbon (CCU):** includerea incinerării deșeurilor înseamnă că majoritatea etapelor din ciclul de viață al unui produs CCU din care poate fi eliberat carbonul încorporat fac în prezent obiectul stabilirii prețului carbonului. Acest lucru permite contabilizarea emisiilor în momentul în care acestea sunt eliberate din produse, și nu în momentul captării, evitându-se astfel riscul dublei contabilizări a emisiilor și al subcontabilizării. Prin urmare, în cazurile în care dioxidul de carbon este captat în mod nepermanent, în produse intermediare sau finale din care se preconizează că va fi reemis carbonul în activități deja acoperite de EU ETS (de exemplu, deșeuri de plastic incinerate), articolul 12 alineatul (3b) din Directiva EU ETS amână obligația de restituire a certificatelor până la eliberarea CO₂ în cadrul unui proces enumerat în anexa I (în aval) la Directiva EU ETS. Propunerea împuternicește Comisia să stabilească o listă de produse din care se preconizează că va fi reemis carbonul în cadrul activităților deja acoperite de ETS. În mod excepțional, punctul de contabilizare a carbonului captat încorporat în combustibilii sintetici este punctul în care combustibilii sunt distribuiți pentru consum (midstream), și nu punctul în care combustibilii sunt arși în instalații industriale sau în sectorul transporturilor. Mai precis, noul punct de contabilizare ar fi punctul în care combustibilii sunt distribuiți, pentru care o nouă activitate este inclusă în anexa I. În plus, pentru a asigura acoperirea completă a tuturor emisiilor de dioxid de carbon din lanțul CCU, domeniul de aplicare al ETS din anexa I ar trebui extins pentru a include captarea carbonului în vederea utilizării (în prezent, este acoperită numai captarea în vederea stocării), prelucrarea carbonului captat, lichefierea și serviciile similare, precum și transportul carbonului captat în vederea utilizării (care acoperă în prezent numai utilizarea pentru stocare).
- Clarificarea normelor existente privind domeniul de aplicare, autorizarea și raportarea:** se propune modificarea definiției „instalației nou-intrate” pentru a asigura coordonarea deplină cu definiția „instalației autorizate” de la

articolul 2 punctul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei⁴¹, aliniind astfel definiția la practică și soluționând problema că, timp de 18 luni, nu s-a aplicat niciuna dintre cele două definiții. Propunerea clarifică domeniul de aplicare și definiția activității „Producerea de hidrogen (H₂) și de gaze de sinteză, cu o capacitate de producție care depășește 5 tone pe zi” în temeiul anexei I la Directiva EU ETS. Propunerea include o împuternicire a Comisiei de a adopta acte de punere în aplicare care să stabilească norme orizontale minime la nivelul UE privind acordarea, retragerea și suspendarea autorizațiilor de emisii de GES pentru a îmbunătăți condițiile de concurență echitabile între statele membre, pentru a soluționa problemele de punere în aplicare și pentru a asigura norme clare în ceea ce privește statutul instalațiilor ca instalații nou-intrate sau autorizate în cadrul EU ETS. În cele din urmă, propunerea include modificări pentru a clarifica temeiul juridic și coordonarea dintre procedurile de raportare în temeiul articolului 10 alineatul (5) și al articolului 21 din Directiva EU ETS.

- **Finanțarea funcționării și gestionării corespunzătoare a EU ETS:** stabilirea condițiilor care permit introducerea veniturilor dedicate finanțării funcționării și gestionării corespunzătoare a EU ETS, inclusiv exploatarea, funcționarea și securitatea corespunzătoare ale registrului Uniunii (articolul 19) și punerea în aplicare a normelor de condiționalitate în materie de investiții pentru alocarea cu titlu gratuit.

Principalele elemente ale Deciziei RSP care fac obiectul modificării sunt următoarele:

- Pe lângă propunerea de eliminare a mecanismului de invalidare [COM(2026) 153 final⁴²], prezenta propunere introduce un pachet integrat de modificări astfel încât parametrii RSP să devină dinamici în timp. Scopul este de a ține seama de un plafon în scădere și de a se asigura că rezerva rămâne rezilientă pentru a menține lichiditatea.
- În primul rând, se propune ca pragurile superioare și inferioare și cuantumul deblocării [articolul 1 alineatele (5) și (6)] să evolueze în timp, cu o reducere anuală fixă de 4 % pe an începând din 2029. Cuantumul exacte ale acestor valori sunt rotunjite la cel mai apropiat milion și sunt specificate în anexa I la Decizia RSP.
- În al doilea rând, propunerea introduce modificări în ceea ce privește eliberarea certificatelor:
 - Aceasta introduce un tampon inferior începând din 2028 [articolul 1 alineatul (5)], care reflectă logica tamponului superior care a fost introdus în revizuirea din 2023. Pragul actual mai scăzut este de 400 de milioane, iar rata actuală de eliberare este stabilită la 100 de milioane. Acest lucru implică o valoare mai mică a tamponului, de 300 de milioane de certificate. Atunci când numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) se situează între pragul inferior și tamponul inferior, cantitatea

⁴¹ Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 59, 27.2.2019, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

⁴² Procedura 2026/0085/COD, Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei (UE) 2015/1814 în ceea ce privește încetarea invalidării certificatelor din rezerva pentru stabilitatea pieței.

de certificate scoase din rezerva pentru stabilitatea pieței se calculează ca „prag inferior – NTCA”, în loc să se elibereze o cantitate fixă de 100 de milioane în temeiul normelor actuale. Atunci când NTCA se situează sub nivelul tamponului inferior, 100 de milioane EUR sunt scoase din rezerva pentru stabilitatea pieței.

- Începând din 2029, se propune ca pragul mai scăzut de 400 de milioane și tamponul inferior de 300 de milioane, precum și cantitatea de 100 de milioane de certificate care urmează să fie scoase din rezervă atunci când NTCA se situează sub tamponul inferior, să scadă printr-o reducere anuală fixă de 4 % pe an.
- În al treilea rând, rata de intrare a rezervei se reduce de la 24 % la 12 % începând cu 2028 [articolul 1 alineatul (5)]. Aceasta înseamnă că, în cazul unui excedent, intrările viitoare vor fi repartizate pe o perioadă mai lungă de timp. Având în vedere reducerea plafonului și tensiunile viitoare de pe piață, este benefic să se repartizeze intrările pe o perioadă mai lungă de timp. În consecință, pragul superior al tamponului trebuie ajustat în sens descrescător la 947 de milioane pentru a reflecta rata de intrare redusă.
- În al patrulea rând, se propun modificări ale modului în care aviația este luată în considerare la calcularea NTCA. În prezent, articolul 1 alineatul (4a) prevede că cererea netă din sectorul aviației începând cu 2024 se reflectă în calcul. Acest articol se modifică pentru a include impactul cumulat al cererii nete din sectorul aviației în perioada 2012-2023 în NTCA. Acesta se aplică din 2028 și, luând în considerare cererea cumulată din sectorul aviației începând din 2012 în calculul NTCA din 2027, o reduce cu 173 de milioane de certificate. Datorită acestui lucru, rezerva pentru stabilitatea pieței va fi mai reactivă, ceea ce va duce la eliberarea mai timpurie a certificatelor.

Principalele modificări aduse Regulamentului privind MRV în domeniul maritim și Regulamentului FuelEU în domeniul maritim sunt următoarele:

- Propunerea urmărește să asigure simplificarea pentru operatorii care respectă obligațiile MRV/ETS și FuelEU prin fuzionarea ciclurilor de conformitate MRV relevante și prin reducerea la minimum a suprapunerilor existente și a domeniilor de divergență. Acest lucru necesită o extindere a domeniului de aplicare al Regulamentului privind MRV (articolul 2 modificat) pentru a acoperi consumul de energie în plus față de datele privind emisiile de GES și eficiența energetică, precum și o actualizare a cerințelor de monitorizare și raportare (articolul 9 modificat și articolul 10 modificat) pentru a se asigura că toate datele relevante sunt colectate în cadrul aceluiași sistem MRV.
- Modificările propuse introduc modificări subsecvente ale conținutului planului de monitorizare și ale modalităților de transmitere a acestuia (articolul 6 modificat) și ale raportului privind emisiile (articolul 11 modificat). În consecință, întreprinderile au obligația de a include și de a transmite toate informațiile necesare într-un singur document într-un flux de lucru comun pentru respectarea cerințelor MRV atât în cadrul MRV/ETS, cât și al FuelEU.
- Propunerea introduce modificări ale normelor de verificare pentru a ține seama de extinderea regulamentului pentru a acoperi consumul de energie și noile cerințe de raportare subsecvente (articolele 13-16

modificate). Competențele conferite Comisiei în ceea ce privește normele de verificare și acreditare în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie puse în aplicare în vederea furnizării unui cadru unic de acreditare și verificare aplicabil în cadrul MRV, ETS și FuelEU în domeniul maritim.

- Propunerea conferă, de asemenea, Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru a modifica metodele și normele de monitorizare pentru a le adapta la domeniul de aplicare extins al regulamentului, întrucât se adaugă noi puncte de date pentru a acoperi consumul de energie (articolul 5 modificat).
- Modificările propuse la Regulamentul privind MRV necesită modificări subsecvente ale Regulamentului FuelEU, în special deoarece principiul monitorizării și raportării unice este pus în aplicare pe deplin printr-un ciclu comun de conformitate cu MRV.
- În plus, propunerea introduce un nou articol 4a pentru a clarifica rolul autorității de administrare responsabile în ceea ce privește obligațiile MRV și pentru a institui un mecanism de atribuire pentru orice companie de transport maritim care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului MRV, cu scopul de a spori și mai mult robustețea sistemului MRV.
- De asemenea, propunerea urmărește să consolideze condițiile de concurență echitabile printr-o extindere specifică a domeniului de aplicare al EU ETS la anumite categorii de nave (articolul 2 modificat din Regulamentul privind MRV). Această extindere specifică necesită acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru a prevedea normele relevante de monitorizare și raportare (articolele 5, 6 și 11 modificate din Regulamentul privind MRV).
- Propunerea conține norme adaptate pentru a consolida garanțiile împotriva riscului de evaziune din partea navelor implicate în operațiuni offshore sau care sprijină astfel de operațiuni. Aceste norme adaptate necesită modificări ale domeniului de aplicare al Regulamentului privind MRV (articolul 2 modificat din Regulamentul privind MRV), includerea unor noi definiții (articolul 3 modificat din Regulamentul privind MRV) și eliminarea listei „navelor de aprovizionare în larg” (anexa I modificată la Regulamentul privind MRV). Propunerea conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru a prevedea normele relevante de monitorizare și raportare (articolele 5, 6 și 11 modificate din Regulamentul privind MRV).

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/87/CE și a Deciziei (UE) 2015/1814 în ceea ce privește stimularea competitivității și a decarbonizării eficiente din punctul de vedere al costurilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Acordul de la Paris³, adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) („Acordul de la Paris”), a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Părțile la Acordul de la Paris au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială și să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială.
- (2) Caracterul urgent al menținerii eforturilor de a atinge obiectivul de 1,5 °C al încălzirii globale stabilit de Acordul de la Paris a devenit și mai stringent ca urmare a constatărilor Grupului interguvernamental privind schimbările climatice din cel de-al șaselea raport de evaluare, conform cărora încălzirea globală poate fi limitată la 1,5 °C numai dacă se realizează imediat reduceri semnificative și susținute ale emisiilor globale de gaze cu efect de seră în acest deceniu.
- (3) La 5 noiembrie 2025, Uniunea a transmis CCONUSC contribuția sa stabilită la nivel național (CSN), în urma aprobării acesteia de către Consiliu. CSN indică faptul că, în urma stabilirii obiectivului climatic al Uniunii pentru 2040 și în conformitate cu revizuirile prevăzute, Comisia va pregăti o arhitectură a politicii privind clima pentru perioada de după 2030 și va elabora propunerile pentru acest cadru de politică care vor fi necesare pentru realizarea obiectivului pentru 2040 într-un mod echitabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

- (4) CSN a fost elaborată pe baza rezultatului dezbaterii politice lansate prin Comunicarea Comisiei din 6 februarie 2024 intitulată „Asigurarea viitorului nostru Obiectivul climatic al Europei pentru 2040 și calea către neutralitatea climatică până în 2050 pentru o societate durabilă, justă și prosperă”⁴, care s-a bazat pe o evaluare amplă a impactului, precum și pe contribuțiile părților interesate, colectate prin consultare publică. Respectiva evaluare a impactului stă la baza evaluării impactului care sprijină prezenta directivă.
- (5) Busola pentru competitivitate⁵ și Pactul pentru o industrie curată⁶ au identificat decarbonizarea continuă și circularitatea accelerată ca elemente esențiale pentru a reduce și mai mult dependențele Europei de combustibilii fosili și pentru a consolida competitivitatea și reziliența economică, stabilind în același timp direcția pentru adaptarea schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) la un context geoeconomic în schimbare, menținând în același timp elementele fundamentale.
- (6) Contextul geopolitic în schimbare rapidă a subliniat și mai mult importanța punerii în aplicare a Pactului pentru o industrie curată pentru a spori securitatea resurselor și a aborda dependența Europei de combustibilii fosili importați, care este principala cauză a prețurilor mai mari și mai volatile la energie. Din cauza conflictelor din Ucraina și Orientul Mijlociu, Uniunea se confruntă din nou cu prețuri volatile și în creștere la energie, determinate de dependența Europei de combustibilii fosili importați, ceea ce afectează competitivitatea industriei europene. EU ETS ar trebui să fie în continuare un motor al decarbonizării solid, previzibil și adecvat scopului, reducând astfel dependența UE de importurile de combustibili fosili și consolidându-i reziliența, promovând în același timp investițiile în tranziția către o energie curată în surse regenerabile autohtone și în alte surse de energie cu emisii zero și cu emisii de dioxid de carbon reduse.
- (7) În concluziile sale din 19 martie 2026⁷, Consiliul a invitat Comisia să prezinte o revizuire a EU ETS până cel târziu în iulie 2026, pentru a reduce volatilitatea prețului carbonului și a atenua impactul acestuia asupra prețurilor energiei electrice, inclusiv asupra costurilor aferente lanțului de aprovizionare, precum și asupra deturnării activităților, menținând în același timp rolul esențial al ETS în tranziția climatică și energetică printr-un semnal de preț bazat pe piață pentru emisiile de dioxid de carbon, care să stimuleze investițiile și inovarea. Parlamentul, Consiliul și Comisia au semnat foaia de parcurs „O Europă, o piață”, stabilind T1 2027 ca obiectiv pentru a ajunge la un acord cu privire la revizuirea EU ETS⁸.
- (8) Prin Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁹, Uniunea a stabilit obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până cel

⁴ COM(2024) 63 final.

⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O Busolă pentru competitivitatea UE, 29 ianuarie 2025, COM(2025) 30 final.

⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Pactul pentru o industrie curată: o foaie de parcurs comună pentru competitivitate și decarbonizare, 26 februarie 2025, COM(2025) 85 final.

⁷ Concluziile Consiliului European din 19 martie 2026, EUCO 1/26 CO EUR 1 CONCL 1.

⁸ Foaia de parcurs „O Europă, o piață” a Parlamentului European, Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene.

⁹ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

târziu în 2050 și obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor. Regulamentul respectiv prevede și obligația Comisiei de a depune eforturi pentru a alinia toate viitoarele proiecte de măsuri sau propuneri legislative, inclusiv propunerile bugetare, la obiectivele regulamentului respectiv și, în cazul unei eventuale nealinieri, de a prezenta motivele acestei nealinieri în evaluarea impactului care însoțește propunerile respective.

- (9) Regulamentul (UE) 2021/1119, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2026/667 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰, stabilește un obiectiv obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu 90 % până în 2040 comparativ cu nivelurile din 1990. Acest obiectiv include posibilitatea de a utiliza, începând din 2036, o cantitate limitată de credite internaționale de înaltă calitate pentru a aduce o contribuție adecvată la obiectivul pentru 2040. Această cantitate poate reprezenta până la 5 % din emisiile nete de GES ale UE din 1990, ceea ce corespunde unei reduceri interne până în 2040 a emisiilor nete de GES cu cel puțin 85 % comparativ cu nivelurile din 1990. În conformitate cu articolul 4 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) 2021/1119, poate fi luată în considerare o perioadă pilot în 2031-2035.
- (10) Toate sectoarele economiei trebuie să contribuie la realizarea reducerilor emisiilor stabilite prin Regulamentul (UE) 2021/1119. Prin urmare, obiectivul ambițios al EU ETS ar trebui ajustat pentru a fi în conformitate cu angajamentul de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2040, cu obiectivul de a realiza neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și cu obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, după cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119.
- (11) CSN a Uniunii și a statelor sale membre în temeiul Acordului de la Paris include emisiile generate de aviație care fac obiectul stabilirii efective a prețului carbonului prin intermediul EU ETS, care, până la 31 decembrie 2026, cuprinde numai zborurile din interiorul Spațiului Economic European (SEE), zborurile care pleacă către Elveția și zborurile care pleacă către Regatul Unit. CSN observă că orice domeniu de aplicare mai larg ar urma să rezulte din modificarea Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹ pe baza prezentei directive. Se preconizează că emisiile generate de aviație vor crește, cu excepția cazului în care crește utilizarea combustibililor alternativi. Emisiile suplimentare generate de aviație care fac obiectul EU ETS începând cu 2027 nu ar trebui să fie încă incluse în CSN a Uniunii și a statelor sale membre și nici nu ar trebui să fie considerate emisii în sensul Regulamentului (UE) 2021/1119.
- (12) Ar trebui să existe un sprijin suplimentar din partea EU ETS pentru utilizarea combustibililor de aviație durabili, alături de mandate legislative obligatorii în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului¹², chiar

¹⁰ Regulamentul (UE) 2026/667 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2026 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1119 în ceea ce privește stabilirea unui obiectiv climatic intermediar al Uniunii pentru 2040 (JO L, 2026/667· ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/667/oj>).

¹¹ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

¹² Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil (ReFuelEU în domeniul aviației) (JO L, 2023/2405, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj>).

dacă aceste mandate sunt în vigoare chiar și fără sprijin din partea EU ETS. Prin urmare, disponibilitatea certificatelor rezervate pentru utilizarea combustibililor de aviație durabili și a altor combustibili de aviație care nu sunt derivați din combustibili fosili în temeiul articolului 3c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE trebuie prelungită până în 2040. Ar trebui acoperită o proporție mai mică din diferența de preț, pentru a permite o perioadă mai lungă de timp pentru instituirea mecanismului. De asemenea, ar trebui să existe un tratament egal al tuturor formelor de propulsie, inclusiv electrificarea. Extinderea domeniului geografic de aplicare al EU ETS pentru aviație, în combinație cu creșterea corespunzătoare a numărului total de certificate care urmează să fie alocate operatorilor de aeronave, permite creșterea numărului de certificate pentru sprijinirea tehnologiilor de propulsie și a combustibililor alternativi.

- (13) În pofida faptului că domeniul de aplicare al stabilirii prețului carbonului este extins doar parțial începând cu ianuarie 2029, sprijinul ETS pentru tehnologiile de propulsie și combustibilii alternativi ar trebui totuși extins la toate zborurile care pleacă de la data respectivă. Acest lucru menține egalitatea de tratament pe toate rutele care pleacă de pe orice aerodrom din Spațiul Economic European și stimulează implementarea rapidă a acestora.
- (14) Pentru a reduce impactul total al aviației asupra climei, mecanismul de sprijin menționat la articolul 3c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE ar trebui, de asemenea, să sprijine abordări eficiente din punctul de vedere al costurilor. Utilizarea modelelor de previzionare a trenelor de condensare pentru a sprijini atenuarea eficiență din punctul de vedere al costurilor a trenelor de condensare (cunoscute și sub denumirea de „trasee de condensare”) oferă o completare cu costuri reduse la alte abordări sprijinite de acest mecanism. Aceasta ar trebui să se bazeze pe o parte limitată din numărul de certificate rezervate în scopurile prevăzute la articolul 3c alineatul (6). Mecanismul ar trebui să fie complementar cadrului de monitorizare, raportare și verificare pentru alte efecte ale aviației decât emisiile de CO₂, în temeiul articolului 14 alineatul (5) din directiva respectivă.
- (15) În vederea recompensării celor mai eficiente instalații, este oportun să se extindă posibilitatea ca instalațiile incluse anterior în EU ETS din cauza funcționării unităților de ardere cu o putere termică instalată totală de peste 20 MW care își modifică procesele de producție pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și, prin urmare, nu mai ating pragul respectiv, să rămână în cadrul EU ETS până la sfârșitul următoarelor două perioade de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit în urma modificării proceselor lor de producție.
- (16) Pentru zborurile de afaceri, cantitatea rezervată de certificate ar trebui să fie disponibilă numai în cazul aeronavelor care utilizează energie electrică sau hidrogen pentru propulsie. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru alocarea certificatelor rezervate în temeiul articolului 3c alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta o listă a aeronavelor care sunt considerate aeronave de afaceri. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹³.

¹³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (17) Pentru a se asigura că instalațiile sunt întotdeauna acoperite fie de statutul de instalație nou intrată, fie de cel de instalație autorizată în fiecare dintre perioadele de cinci ani menționate la articolul 11 din Directiva 2003/87/CE, este necesar să se revizuiască definiția instalației nou intrate în temeiul directivei respective. Mai precis, în definiția „instalației nou-intrate” de la articolul 3 litera (h) din Directiva 2003/87/CE, coroborată cu definiția „instalației autorizate” de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei¹⁴, lipsește o perioadă de timp de 1,5 ani la sfârșitul fiecărei perioade de alocare cu titlu gratuit, care începe cu trei luni înainte de transmiterea listei pentru perioada următoare în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, în care nu se aplică niciuna dintre cele două definiții. Prin urmare, definiția „instalației nou-intrate” ar trebui revizuită pentru a fi aliniată la practica actuală, conform căreia o instalație este considerată ca fiind autorizată numai în cazul în care este inclusă în lista prezentată în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE pentru perioada relevantă. Prin urmare, orice instalație care primește o autorizație pentru prima dată în perioada care începe cu trei luni înainte de data depunerii listei în temeiul articolului 11 alineatul (1) și se încheie la data de 31 decembrie a ultimului an al perioadei corespunzătoare de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit ar trebui considerată ca fiind o instalație nou-intrată pentru perioada respectivă. În situația în care o instalație obține pentru prima dată o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră care este apoi retrasă succesiv, iar instalației respective i se acordă o altă autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră în aceeași perioadă de alocare, instalația ar trebui să poată reintra în EU ETS numai în următoarea perioadă de alocare, în temeiul calificării aplicabile fie ca instalație nou-intrată, fie ca instalație autorizată în conformitate cu definițiile relevante de la articolul 3 litera (h) din Directiva 2003/87/CE și de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2019/331.
- (18) Uniunea trebuie să atingă neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și toate sectoarele economiei, inclusiv transportul maritim, trebuie să contribuie la realizarea reducerilor de emisii stabilite prin Regulamentul (UE) 2021/1119, în conformitate cu CSN-ul său actualizat. Includerea transportului maritim în EU ETS începând din 2024 asigură faptul că sectorul contribuie în mod echitabil la obiectivele climatice ale Uniunii, precum și la obiectivele Acordului de la Paris. Organizația Maritimă Internațională (OMI) a adoptat, în 2023, o strategie de decarbonizare a transportului maritim¹⁵ „până în 2050 sau în jurul acestui an sau aproape de acest an” și a convenit să elaboreze măsuri pe termen mediu pentru punerea sa în aplicare, luând în considerare un pachet de măsuri propuse care să acopere atât elemente tehnice, cât și elementele economice. Adoptarea și punerea în aplicare a unei astfel de măsuri globale care să stabilească efectiv un preț pentru emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim în paralel cu EU ETS ar implica un risc de dublare a plăților din partea companiilor de transport maritim. Dispozițiile Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește activitățile de transport maritim ar trebui să fie revizuite în cazul adoptării de către OMI a unei măsuri globale bazate pe piață pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim. În acest scop, Comisia ar trebui să

¹⁴ Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 59, 27.2.2019, p. 8) ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj.

¹⁵ ANEXA 1, REZOLUȚIA MEPC.377(80), adoptată la 7 iulie 2023, *IMO Strategy on reduction of GHG emissions from ships* (Strategia OMI din 2023 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la nave).

prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în termen de 18 luni de la adoptarea unei astfel de măsuri și înainte ca aceasta să devină operațională. În raportul respectiv, Comisia ar trebui să examineze măsura globală bazată pe piață în ceea ce privește nivelul său de ambiție din perspectiva obiectivelor Acordului de la Paris, integritatea sa generală de mediu, inclusiv în comparație cu dispozițiile Directivei 2003/87/CE referitoare la transportul maritim, precum și orice aspect legat de coerența EU ETS și a măsurii respective, inclusiv evitarea dublării plăților. După caz și pentru a preveni un astfel de risc de dublare a plăților, asigurându-se, în același timp, că nu se produce niciun regres în ceea ce privește mediul, propunerea legislativă însoțitoare ar trebui să prevadă un mecanism de deducere legat de OMI conform căruia este oportun să se permită companiilor de transport maritim să restituie mai puține certificate decât emisiile lor verificate, în măsura în care emisiile respective sunt, de asemenea, tarificate efectiv în cadrul măsurii OMI. Pentru a ține seama de rolul potențial al Uniunii în sprijinirea efortului internațional mai amplu de decarbonizare a transportului maritim, propunerea legislativă însoțitoare ar trebui să prevadă o măsură conform căreia certificatele trebuie rezervate pentru a sprijini țările cel mai puțin dezvoltate și țările insulare mici în curs de dezvoltare.

- (19) Vor fi necesare în continuare investiții semnificative pentru a sprijini decarbonizarea transportului maritim, inclusiv investiții în modernizarea flotei și în implementarea tehnologiilor curate. În același timp, statele membre cu o concentrare deosebit de ridicată a companiilor de transport maritim în raport cu populația lor continuă să suporte costuri administrative proporțional mai mari în punerea în aplicare a EU ETS pentru a sprijini decarbonizarea transportului maritim, inclusiv sprijinirea investițiilor de capital în sectorul maritim, inclusiv în porturi, companii de transport maritim, precum și pentru utilizarea combustibililor și a tehnologiilor de propulsie durabile. Alocarea temporară a certificatelor prevăzută la articolul 3ga alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/87/CE contribuie la sprijinirea acestor obiective prin utilizarea veniturilor corespunzătoare obținute în urma licitării certificatelor de emisii în conformitate cu prezenta directivă. Prin urmare, este oportun să se prelungească aplicarea acesteia până la 31 decembrie 2038. Comisia ar trebui să evalueze, până la 30 septembrie 2035, dacă se justifică o nouă prelungire.
- (20) Tranziția de la utilizarea combustibililor fosili, alături de îmbunătățirea eficienței energetice, este esențială pentru realizarea decarbonizării sectorului maritim. Cu toate acestea, diferențele semnificative de preț dintre combustibilii fosili convenționali și combustibilii maritimi durabili, precum și ritmul de implementare a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero, cum ar fi sistemele de propulsie electrică și asistată de vânt, împiedică această tranziție. Prin urmare, este de dorit să se acorde sprijin pionierilor în domeniu pentru a reduce riscurile investițiilor în decarbonizarea sectorului maritim din Uniune. Prin urmare, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie [2028/primul an de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și 31 decembrie 2040, 110 milioane de certificate ar trebui rezervate pentru a fi alocate companiilor de transport maritim, în mod transparent, egal și nediscriminatoriu, pentru a acoperi o parte din diferența de preț dintre combustibilii fosili convenționali și combustibilii maritimi durabili eligibili, precum și toate sau o parte din costurile suplimentare suportate pentru implementarea și exploatarea tehnologiilor de propulsie eligibile cu emisii zero și a tehnologiilor necesare pentru utilizarea combustibililor maritimi durabili eligibili după verificarea funcționării cu astfel de combustibili. În cazul în care unei companii de transport maritim îi sunt alocate certificate în cadrul acestei rezerve, această alocare ar trebui să fie luată în considerare de compania de transport maritim dacă intenționează să transfere costurile care decurg din restituirea certificatelor către o altă entitate în

conformitate cu mecanismul de rambursare prevăzut la articolul 3gc din Directiva 2003/87/CE. De exemplu, acordurile contractuale pot prevedea transferul certificatelor alocate de la compania de transport maritim către cealaltă entitate. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa Directiva 2003/87/CE cu normele detaliate necesare pentru aplicarea acestei rezerve și să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili listele porturilor din afara Uniunii și ale țărilor terțe în cazul cărora ar trebui să se aplice o derogare de la cerințele privind originea.

- (21) Având în vedere evoluția maturității tehnologice și comerciale a combustibililor maritimi durabili și a tehnologiilor alternative de propulsie cu emisii zero, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a funcționării rezervei stabilite în temeiul articolului 3gaa.
- (22) Comportamentul de eludare al companiilor de transport maritim este problematic, în special deoarece poate submina integritatea de mediu a EU ETS. Pentru a reduce riscul de escale în scopuri de eludare efectuate de navele container în porturi din afara Uniunii și de relocare a activităților de transbordare a containerelor în afara Uniunii, Directiva 2003/87/CE prevede excluderea din definiția „portului de escală” a opririlor navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor identificat în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 3ga alineatul (2) din directiva respectivă. Cu toate acestea, este posibil ca criteriul legat de cota portului de transbordare a containerelor să nu acopere în mod adecvat porturile din afara Uniunii care au un potențial ridicat de a atrage activități de transbordare din porturile Uniunii și în care transbordarea containerelor reprezintă cea mai mare parte a traficului de containere. Prin urmare, este oportun ca acest criteriu să fie stabilit la 50 % în loc de 65 %. În plus, este oportun să se excludă din definiția „portului de escală” porturile care dispun de infrastructura necesară pentru activitățile de transbordare a containerelor și care sunt situate în imediata vecinătate a Uniunii, și anume pe o rază de 150 de mile marine de la un port aflat sub jurisdicția unui stat membru. Pentru a asigura proporționalitatea măsurii și faptul că are ca rezultat un tratament egal, ar trebui să se ia în considerare măsurile din țările terțe care au un efect echivalent cu cel al Directivei 2003/87/CE. Printre acestea se numără porturile dintr-o țară terță cu care este în vigoare un acord de legătură privind ETS. Pentru a surprinde mai bine perturbările majore de pe piața transportului maritim, care pot modifica rapid modelele de transbordare a containerelor, Comisia ar trebui să revizuiască valabilitatea listei care identifică porturile învecinate de transbordare a containerelor o dată pe an, în loc de o dată la doi ani. Cu toate acestea, din motive de eficiență administrativă, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să modifice lista porturilor învecinate de transbordare a containerelor numai atunci când este necesar, de exemplu în cazul în care un port nu mai îndeplinește criteriile pentru a fi identificat ca port învecinat de transbordare a containerelor. Pentru a reduce și mai mult riscul de escale în port în afara Uniunii în scopuri de eludare și relocarea activităților de transbordare a containerelor în afara Uniunii, este oportun să se prevadă o măsură complementară. O astfel de măsură ar trebui să constea într-o derogare temporară de la obligațiile de restituire în temeiul Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește anumite activități de transport maritim desfășurate de navele container mari care efectuează călătorii pe distanțe lungi între porturi din afara Uniunii și porturi din Uniune.
- (23) Pentru a evita sau a reduce la minimum costurile de asigurare a conformității cu EU ETS, companiile de transport maritim care desfășoară sau sprijină operațiuni offshore ar putea fi înclinate să utilizeze baze situate în afara Uniunii în locul bazelor situate în Uniune sau să adauge escale în port în afara Uniunii în scopuri de eludare. Pentru a

reduce riscul de eludare și a asigura condiții de concurență echitabile, definiția „portului de escală” ar trebui modificată pentru a include șantierele offshore în care companiile de transport maritim desfășoară sau sprijină operațiuni offshore, inclusiv activități de cercetare științifică privind resursele fundului mării și ale subsolului marin, precum și activități legate de proiectarea, planificarea, construirea, exploatarea, întreținerea și dezafectarea instalațiilor și infrastructurii offshore.

- (24) Emisiile provenite de la navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, reprezintă aproximativ 15 % din emisiile provenite de la navele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, dar emisiile provenite de la navele din acest interval sunt generate de un număr mare de nave. Includerea emisiilor provenite de la anumite categorii de nave cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, este benefică pentru îmbunătățirea eficacității EU ETS și a condițiilor de concurență echitabile cu navele cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 5 000 de tone și, prin urmare, aceste nave ar trebui incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive. Cel târziu la 31 decembrie 2031, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să examineze fezabilitatea și impactul economic, de mediu și social al includerii în Directiva 2003/87/CE a emisiilor generate de navele de tip ro-pax și de navele de pasageri cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone.
- (25) Derogările actuale prevăzute în Directiva 2003/87/CE de la obligația de a restitui certificatele pentru navele din clasa de gheață, pentru călătoriile care implică regiuni ultraperiferice și insule mici fără o legătură terestră fixă și pentru anumite servicii de transport de călători prestate în temeiul unor obligații de serviciu public sau al unor contracte de servicii publice urmează să se încheie la 31 decembrie 2030. Deși decarbonizarea navelor din clasa de gheață și a flotelor care deservește aceste rute și servicii avansează, iar tehnologiile inovatoare, cum ar fi propulsia electrică pe bază de baterii și propulsia asistată de vânt, devin din ce în ce mai viabile, implementarea pe scară largă a soluțiilor de reducere a emisiilor pe navele respective care sunt importante în scopuri de conectivitate rămâne limitată, în special din cauza nevoilor în materie de infrastructură și de investiții. Pentru a acorda suficient timp pentru această tranziție¹⁶ și având în vedere necesitatea de a asigura continuitatea teritorială, conectivitatea și accesibilitatea ca preț a serviciilor maritime esențiale, durata acestor derogări ar trebui prelungită pentru o perioadă limitată de timp. Având în vedere provocările tehnice și operaționale specifice asociate decarbonizării navelor din clasa de gheață, Comisia ar trebui să revizuiască, înainte de expirarea derogării aplicabile navelor respective, progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea tehnologiilor adecvate cu emisii scăzute și cu emisii zero și să evalueze oportunitatea prelungirii derogării respective după data de 31 decembrie 2035.
- (26) Pentru a sprijini acțiunile climatice la nivel mondial și pentru a facilita stabilirea prețurilor emisiilor de gaze cu efect de seră în țările terțe, ar trebui să se acorde sprijin țărilor terțe în ceea ce privește emisiile care nu fac deja obiectul obligațiilor de restituire în temeiul Directivei 2003/87/CE. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a modifica, după caz, domeniul geografic de aplicare prevăzut la articolul 3ga alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE pentru emisiile

¹⁶ Comisia Europeană: Direcția Generală Politici Climatice și Ricardo, *Electric vessels and wind-assisted propulsion systems - opportunities for the EU maritime industry and value chain – Final report* (Navele electrice și sistemele de propulsie asistate de vânt – oportunități pentru industria maritimă și lanțul valoric din UE – Raport final), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026, <https://data.europa.eu/doi/10.2834/7505429>.

maritime generate în timpul călătoriilor dintre Uniune și țara terță căreia i se acordă sprijin. Pentru a completa Directiva 2003/87/CE, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a stabili norme privind funcționarea sprijinului respectiv acordat țărilor terțe. Acest lucru ar facilita, de asemenea, punerea în aplicare a acordului de legătură privind ETS în curs de pregătire cu Regatul Unit.

- (27) Pentru a aborda situațiile neclare de punere în aplicare și practicile divergente ale statelor membre, precum și pentru a oferi mijloace de abordare a nerespectării continue a Directivei 2003/87/CE, este necesar să se clarifice normele existente în ceea ce privește acordarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră de către autoritățile competente și să se dezvolte în continuare aceste norme pentru a spori armonizarea. În vederea asigurării unor condiții armonizate pentru punerea în aplicare a articolului 6 din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește acordarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră de către autoritățile competente, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (28) Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷, care a modificat Directiva 2003/87/CE prin extinderea activității din anexa I la Directiva 2003/87/CE privind transportul prin conducte al gazelor cu efect de seră în scopul stocării, la toate mijloacele de transport. Dezvoltarea acestei activități a demonstrat complexitatea desemnării autorității administrative pentru cazurile de transport transfrontalier, ceea ce face necesară clarificarea statului membru care ar trebui să acorde autorizații operatorului infrastructurii de transport al CO₂. Pentru a favoriza claritatea și, prin urmare, pentru a accelera procesul de autorizare, ar trebui stabilită o regulă clară, aplicabilă în toate cazurile, conform căreia autoritatea competentă ar trebui să fie cea a statului membru în care se colectează CO₂, care va fi statul în care acesta este captat. Autoritatea competentă ar trebui să fie responsabilă pentru transportul respectiv de CO₂ până în momentul în care CO₂ este colectat de un operator dintr-un alt stat membru. Statele membre pe care CO₂ doar le tranzitează nu ar trebui să fie implicate în autorizarea activității de transport al CO₂.
- (29) Atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor cu -90 % până în 2040 comparativ cu nivelurile din 1990 necesită ajustarea ratei de reducere a emisiilor din sectoarele acoperite de EU ETS începând cu 2031. Prin urmare, factorul linear de reducere prevăzut la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE ar trebui ajustat.
- (30) Rata de reducere ar trebui să țină seama, de asemenea, de dispozițiile Legii europene a climei în ceea ce privește utilizarea creditelor internaționale de înaltă calitate ca o contribuție adecvată la obiectivul climatic al UE pentru 2040, începând din 2036. Creditele internaționale ar trebui integrate în viitoarea legislație privind clima, utilizând credite de înaltă calitate și integritate. Utilizarea creditelor ar trebui să sprijine atât UE, cât și țările terțe în realizarea unor reduceri ale emisiilor de GES compatibile cu Acordul de la Paris. Trebuie asigurată o integritate ridicată a creditului și, după caz, normele elaborate în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Acordul de la Paris pot fi completate. Rolul specific și utilizarea creditelor internaționale se vor baza pe o evaluare a impactului și vor face obiectul elaborării unei legislații a Uniunii care

¹⁷ Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (JO L 130, 16.5.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj>).

să stabilească criterii solide și de înaltă integritate și alte garanții. În vederea instituirii unui mecanism de achiziționare de credite internaționale pentru a reduce necesitatea generală de acțiune internă cu până la 5 puncte procentuale, reducerile de emisii vizate pentru EU ETS ar trebui să fie în conformitate cu un obiectiv intern global la nivelul UE de -90 % până în 2035 și de -85 % în perioada 2036-2040. Acest lucru ar trebui să se reflecte printr-un factor linear de reducere mai scăzut al EU ETS începând din 2036, iar certificatele ar trebui rezervate pentru achiziționarea cantității de credite internaționale care corespunde reducerii nivelului de ambiție al EU ETS. Comisia ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la dezvoltarea unei piețe a creditelor internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate, ținând seama de criteriile stabilite în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu privire la contribuția acestor credite la obiectivele climatice ambițioase ale activităților enumerate în anexă. Sub rezerva acestui raport, factorul linear de reducere începând din 2036 ar trebui să revină la o traiectorie pentru sectoarele ETS aliniată la o reducere internă a UE de 90 % până în 2040 în cazul în care nu sunt disponibile credite internaționale de înaltă calitate, de înaltă integritate și eficiente din punctul de vedere al costurilor.

- (31) Absorbțiile de dioxid de carbon sunt introduse ca flexibilitate în Legea europeană a climei pentru a permite UE să își atingă obiectivul climatic pentru 2040 într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor, deoarece, din punct de vedere al costurilor, va fi mai eficient ca unele emisii să fie compensate prin absorbții decât să fie reduse. În special, acestea pot contribui la compensarea emisiilor de gaze cu efect de seră care rămân greu de redus în sectoarele vizate de EU ETS. În acest context, EU ETS ar trebui să contribuie la adoptarea și finanțarea acestora, inclusiv pentru că pot fi generate de activități care fac deja obiectul EU ETS. Renunțarea la flexibilitatea oferită de absorbțiile permanente de dioxid de carbon ar fi în detrimentul competitivității UE și al mediului pe termen mediu și lung. Împreună cu alte ajustări ale sistemului, cum ar fi plafonul total al emisiilor și rezerva pentru stabilitatea pieței (RSP), integrarea absorbțiilor permanente de dioxid de carbon poate contribui la limitarea costurilor și la îmbunătățirea lichidității în cadrul EU ETS pe măsură ce plafonul său scade. Integrarea absorbțiilor permanente de carbon poate oferi, de asemenea, o cale de stimulare a dezvoltării și implementării tehnologiilor emergente cu emisii negative. După 2040, ar putea fi necesară dezvoltarea unor mecanisme alternative sau complementare pentru a genera absorbții permanente, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete în 2050 și la emisii nete negative ulterior. Toate ajustările plafonului prevăzut la articolul 9 ar trebui să țină seama de emisiile SEE și ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), precum și de integrarea absorbțiilor permanente de carbon interne.
- (32) Integrarea în EU ETS se bazează pe principiul de bază potrivit căruia anularea unei unități de absorbție înlocuiește restituirea unui certificat de emisii, ceea ce reprezintă plata prețului pentru emiterea unei tone de CO₂. În consecință, numai absorbțiile permanente pot fi integrate în EU ETS. În plus, este preferabil să se integreze în EU ETS numai absorbțiile pentru care inversările fac obiectul monitorizării și restituirii certificatelor.
- (33) Diferența actuală de preț dintre absorbțiile permanente de carbon și certificatele de emisii înseamnă că absorbțiile permanente vor trebui sprijinite într-un mod previzibil, pentru a se asigura că generarea lor este în concordanță cu spațiul suplimentar de emisii care este creat în ETS prin emiterea de certificate. În plus, deoarece sunt instrumente noi, integrarea lor trebuie să protejeze EU ETS împotriva incertitudinii și

trebuie să garanteze integritatea de mediu a unităților care sunt utilizate pentru a compensa o emisie în cadrul EU ETS. Prin urmare, Comisia ar trebui să integreze absorbțiile în EU ETS. În acest scop, cantitatea totală de certificate din EU ETS ar trebui majorată cu un număr de certificate care ar trebui alocate Comisiei pentru achiziționarea unei cantități echivalente de absorbții permanente de dioxid de carbon pentru a compensa certificatele nou create. Factorul linear de reducere nu ar trebui să se aplice acestei cantități de certificate, deoarece este echivalent cu cantitatea de absorbții care ar trebui achiziționate. Pe lângă aceste certificate nou create, Comisiei ar trebui să i se aloce certificate suplimentare pentru a genera venituri prin licitarea lor pentru achiziționarea absorbțiilor permanente de dioxid de carbon, având în vedere diferența de cost preconizată dintre certificate și absorbțiile de dioxid de carbon. În cazul în care sunt necesare mai puține certificate pentru finanțarea absorbțiilor de carbon decât se preconizase, certificatele neutilizate ar trebui să fie reintegrate în cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE. Obiectivul net al EU ETS este echivalentul emisiilor brute minus absorbțiile permanente de carbon care fac obiectul integrării.

- (34) Pentru a facilita utilizarea absorbțiilor permanente de dioxid de carbon de către operatori, companiile de transport maritim și operatorii de aeronave, acestora ar trebui să li se permită să își compenseze propriile emisii fosile cu emisiile lor biogene de CO₂ captate și stocate permanent, care sunt certificate ca unități de absorbție permanentă a carbonului în conformitate cu metodologiile de certificare a absorbțiilor interne permanente de emisii biogene cu stocare de dioxid de carbon (BioCSC) stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸. Pentru a evita dubla contabilizare, unitățile de absorbție a carbonului utilizate în scopul compensării emisiilor proprii ar trebui anulate din registrul Uniunii prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹. Acest mecanism de compensare nu poate implica generarea de emisii negative sau obținerea de certificate. Acesta ar trebui să conducă la o ajustare a certificatelor alocate pentru achiziționarea absorbțiilor de carbon și a absorbțiilor de carbon care urmează să fie achiziționate, pentru a preveni creșterea spațiului total al emisiilor peste limita pe care o implică integrarea prin intermediul programului de achiziții.
- (35) Toate ajustările plafonului prevăzut la articolul 9, precum și volumul absorbțiilor permanente de carbon interne care urmează să fie integrate ar trebui să țină seama de emisiile SEE și ale Asociației Europene a Liberului Schimb.
- (36) Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului stabilește un cadru pentru certificarea absorbțiilor de carbon, a stocării carbonului în produse și a agriculturii carbonului în Uniune. Regulamentul CRCF prevede o transparență de înaltă integritate în ceea ce privește durata stocării carbonului, deoarece carbonul este considerat stocat numai atât timp cât activitatea este monitorizată și face obiectul unor norme adecvate privind răspunderea. Pentru a considera stocarea carbonului prin soluții bazate pe natură ca fiind permanentă, va fi necesar să se asigure o monitorizare

¹⁸ Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru absorbțiile permanente de carbon, agricultura carbonului și stocarea carbonului în produse (JO L, 2024/3012, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj>).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru absorbțiile permanente de carbon, agricultura carbonului și stocarea carbonului în produse (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj>).

pe termen suficient de lung a unei activități de agricultură a carbonului și ca orice răspundere pentru inversările viitoare să fie asumată în mod corespunzător prin mecanisme financiare, instituționale și contractuale executorii, cum ar fi un fond permanent. Prin urmare, Comisia ar trebui să examineze posibila contribuție a soluțiilor bazate pe natură și a agriculturii carbonului la absorbțiile permanente în contextul revizuirii prezentei directive.

- (37) EU ETS este un instrument semnificativ pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice. Începând din 2013, aceasta a generat venituri substanțiale, majoritatea acestora fiind alocate statelor membre, și a alocat certificate cu titlu gratuit cu o valoare la fel de substanțială. Pentru a-și valorifica pe deplin potențialul, veniturile din ETS trebuie utilizate în mod strategic pentru a accelera decarbonizarea și, astfel, pentru a consolida competitivitatea industrială. Deși statelor membre li s-a solicitat, începând din iunie 2023, să aloce toate veniturile ETS în scopuri legate de climă și energie și să asigure transparența, modelele actuale de cheltuieli prezintă deficiențe. Domeniile critice, cum ar fi decarbonizarea industrială – care reprezintă o parte majoră a emisiilor UE – primesc o finanțare disproporționat de scăzută, la fel ca și alte domenii care sunt esențiale pentru decarbonizare. În plus, unele investiții riscă să submineze neutralitatea climatică prin perpetuarea dependențelor de tehnologiile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, creând astfel efecte de blocare pe termen lung.
- (38) Decarbonizarea industrială va necesita electrificarea directă sau indirectă a proceselor care utilizează în prezent combustibili fosili, inclusiv a nevoilor de investiții aferente ale sistemului energetic. Planul de acțiune privind electrificarea²⁰ include măsuri concrete pentru a permite și a accelera electrificarea industriei la prețuri accesibile. Pregătirea sistemului energetic pentru cererea suplimentară din partea proiectelor de decarbonizare industrială, în special în jurul clusterelor industriale, este o prioritate urgentă. Utilizarea veniturilor naționale din ETS pentru a sprijini investițiile în consolidarea rețelei, în stocarea energiei electrice și în alte opțiuni care sporesc flexibilitatea sistemului energetic, precum și în planificarea și autorizarea accelerată la nivel local și regional va oferi industriei opțiuni accesibile și fiabile de utilizare a electrificării în vederea decarbonizării.
- (39) Pentru a aborda aceste aspecte, statele membre ar trebui să aibă obligația de a cheltui o cotă minimă din veniturile lor în scopuri prioritare, axate pe decarbonizarea sectoarelor ETS, inclusiv pe nevoile de investiții aferente ale sistemului energetic. Aceasta ar trebui să includă investiții în decarbonizarea industrială (de exemplu, în sectorul siderurgic, al substanțelor chimice și îngrășămintelor – care joacă un rol important în asigurarea securității alimentare) – prin electrificare, captarea, utilizarea și stocarea dioxidului de carbon și alte tehnologii curate; surse de energie curată și infrastructură de rețea; transportul cu emisii scăzute de dioxid de carbon (în special în sectorul maritim și aerian); măsuri de decarbonizare a gestionării deșeurilor și circularitate pentru decarbonizarea sectoarelor ETS; dezvoltarea unor piețe principale pentru produsele circulare și cu emisii scăzute de dioxid de carbon (cum ar fi îngrășămintele pe bază de bioresurse, bioprodusele chimice și oțelul verde), care să aducă beneficii și utilizatorilor finali, cum ar fi fermierii și cercetarea și inovarea în aceste domenii. Ar trebui să se acorde prioritate electrificării căldurii din procesele industriale, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, sporind securitatea energetică. În ceea ce privește îngrășămintele, investițiile ar trebui să sprijine în special utilizatorii finali în ceea ce privește adoptarea îngrășămintelor pe

²⁰ [A se adăuga trimiterea completă] COM(2026) 595.

bază de bioresurse, a celor organice și a celor circulare, în conformitate cu Planul de acțiune privind îngrășămintele²¹. În ceea ce privește soluțiile bazate pe natură care contribuie la decarbonizare, statele membre ar trebui să țină seama de prioritățile, măsurile și nevoile de finanțare identificate în planurile naționale de refacere instituite în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1991. În plus, investițiile ar trebui să fie posibile numai în cazul în care sunt aliniate la obiectivele climatice pe termen lung ale Uniunii, cu excepția celor care prelungesc dependența de combustibilii fosili în producția de energie electrică. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă opțiunea de a utiliza veniturile pentru a completa mecanismele de finanțare ETS.

- (40) Transparența și vizibilitatea în ceea ce privește utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii sunt esențiale pentru a asigura acceptabilitatea și credibilitatea politicilor climatice ale Uniunii. Statele membre ar trebui să fie obligate să comunice public originea măsurilor finanțate prin ETS prin canale multiple, cum ar fi documentația proiectului și afișajele publice. Utilizarea etichetei standardizate a UE va fi un instrument-cheie pentru realizarea acestei vizibilități. Aceste reforme privind utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii ar trebui să fie completate de modificări ale Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului²², care vor impune statelor membre să integreze utilizarea planificată a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii în planurile lor naționale privind energia și clima (PNEC). Această obligație de planificare *ex ante* va asigura alinierea strategică la obiectivele climatice naționale și la nivelul UE, va facilita o mai mare participare a părților interesate și va îmbunătăți monitorizarea, controlul public și vizibilitatea.
- (41) Statele membre raportează anual Comisiei cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE în temeiul articolului 21 din aceasta. Pe această bază, Comisia publică un raport privind funcționarea pieței europene a carbonului. Prin urmare, utilizarea datelor raportate în acest mod ar trebui clarificată prin adăugarea la articolul 10 alineatul (5) din directiva respectivă a unei trimiteri la articolul 21 alineatul (1). Pentru a se alinia la practica existentă, ar trebui stabilit un termen anual de raportare, și anume 30 iunie. Comisia ar trebui să publice raportul privind funcționarea pieței europene a carbonului în termen de șase luni de la primirea informațiilor și a rapoartelor relevante din partea statelor membre. Pe lângă publicarea acestui raport, obligația de raportare de sine stătătoare a Comisiei în temeiul articolului 21 ar trebui eliminată pentru a reduce sarcina administrativă. Schimbul de informații organizat de Comisie în temeiul articolului 21 alineatul (5) nu ar trebui să mai vizeze utilizarea unităților de reducere a emisiilor din cadrul mecanismului de implementare în comun (JI) și de reducere certificată a emisiilor din cadrul mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM) în cadrul EU ETS, întrucât CDM și JI au fost înlocuite cu noul mecanism de piață instituit în temeiul Acordului de la Paris.
- (42) Pentru a atenua riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și pentru a sprijini competitivitatea industriilor mari consumatoare de energie electrică, statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a acorda ajutoare de stat care să

²¹ COM(2026) 310 final.

²² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

compenseze costurile emisiilor indirecte transferate prin prețurile energiei electrice, în conformitate cu normele Uniunii privind ajutoarele de stat. În ceea ce privește orientările privind ajutoarele de stat pentru perioada de după 2030, Comisia va evalua modalitățile de stimulare a decarbonizării viabile din punct de vedere economic, fără a submina obiectivul sprijinului privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon. Factorii de emisie utilizați pentru calcularea compensației ar trebui să reflecte intensitatea emisiilor mixului relevant de producție a energiei electrice în zona geografică respectivă, cu scopul de a lua în considerare, acolo unde este posibil, rolul surselor fosile și nefosile în stabilirea prețurilor energiei electrice. Pentru a raționaliza procesele administrative, raportarea cu privire la compensarea costurilor indirecte ar trebui integrată în obligațiile de raportare mai ample privind utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

- (43) Directiva (UE) 2023/959 a efectuat revizuirea cadrului legislativ al EU ETS prin introducerea unor condiționalități pentru alocarea cu titlu gratuit legată de punerea în aplicare a recomandărilor privind eficiența energetică din auditurile energetice și a unor obligații de a stabili planuri de neutralitate climatică pentru încălzirea centralizată și pentru cele 20 % dintre instalațiile cel mai puțin eficiente în cadrul fiecărui criteriu de referință pentru produse ETS. Pe baza experienței condiționalităților legate de încălzirea centralizată și în vederea alinierii la obiectivul ambițios al UE privind neutralitatea climatică, începând cu perioada de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit care începe la 1 ianuarie 2031, alocarea cu titlu gratuit în cadrul EU ETS ar trebui, în principiu, să fie condiționată de stabilirea unui plan de investiții în decarbonizare în UE („planul de investiții pentru decarbonizare în UE”) și de punerea în aplicare a unor investiții în decarbonizare care să conducă la creșterea producției autohtone de produse decarbonizate și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, precum și la reduceri semnificative ale impactului global asupra climei, inclusiv la reducerea emisiilor. Prin urmare, este oportun să se înlocuiască alte regimuri de condiționalitate specifice pentru alocarea cu titlu gratuit, începând cu 2031, cu condiționalitatea privind investiția în decarbonizare în UE care este introdusă pentru alocarea cu titlu gratuit.
- (44) Planul de investiții pentru decarbonizare în UE ar trebui să fie simplu și să ofere o traiectorie structurată și transparentă, împreună cu obiective intermediare, pentru ca instalațiile să se alinieze la neutralitatea climatică la nivelul Uniunii până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119, și ar trebui să ia în considerare impactul măsurilor și al investițiilor pe care le include asupra realizării unei reduceri semnificative a emisiilor. Planul de investiții pentru decarbonizare în UE și conținutul acestuia ar trebui să fie verificate în conformitate cu normele existente și bine stabilite în temeiul articolului 15 și să fie puse la dispoziția publicului. În plus, pentru a se asigura că reducerea emisiilor și a impactului are loc în UE, operatorii instalațiilor care solicită alocarea cu titlu gratuit ar trebui să aibă obligația de a investi în UE o sumă echivalentă cu valoarea financiară a 100 % din alocarea lor cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă în decarbonizarea activităților lor care intră sub incidența prezentei directive, conducând efectiv la reduceri semnificative verificate ale emisiilor, în aceeași perioadă. „Reduceri semnificative ale emisiilor” ar trebui să fie definite de Comisie prin intermediul unor acte delegate, într-un mod bazat pe date științifice și aliniat la obiectivul neutralității climatice, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1192. În consecință, certificatele alocate cu titlu gratuit devin certificate pentru investiții în decarbonizare în UE.

- (45) Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă și a asigura alinierea la procedurile care conduc la stabilirea alocării cu titlu gratuit pentru instalații, este oportun să se utilizeze pe deplin sinergiile cu procesul bine stabilit, foarte eficient și matur. Prin urmare, planul de investiții pentru decarbonizare în UE, ca exercițiu unic pentru o perioadă de cinci ani sau mai mult, trebuie prezentat împreună cu datele incluse în măsurile naționale de punere în aplicare în temeiul articolului 11 din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește instalațiile autorizate și împreună cu cererea de alocare cu titlu gratuit pentru instalațiile nou-intrate. Pentru a se asigura că conținutul măsurilor și al investițiilor incluse în planul de investiții pentru decarbonizare în UE reflectă o veritabilă strategie de reducere a emisiilor, este oportun să se ofere flexibilitate pentru prezentarea acestora într-o etapă ulterioară, împreună cu rapoartele privind modificările la nivel de activitate menționate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei²³. După caz, calendarul detaliat pentru prezentarea planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE ar trebui clarificat de Comisie prin intermediul unor acte delegate.
- (46) 80 % din cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit pentru perioada relevantă de cinci ani pentru care se depune cererea de alocare cu titlu gratuit ar trebui alocată în tranșe anuale, cu un transfer regulat de alocări cu titlu gratuit după aprobarea unui plan de investiții pentru decarbonizare în UE. Restul de 20 % din cantitatea de certificate care urmează să fie alocate cu titlu gratuit în perioada de cinci ani respectivă ar trebui alocat instalației numai după verificarea faptului că investițiile în decarbonizare, care pot include atât cheltuielile de capital („CAPEX”), cât și cheltuielile de exploatare („OPEX”), care corespund valorii economice de 100 % din cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit pentru perioada respectivă, au fost puse în aplicare și că, pe baza rapoartelor anuale relevante existente și bine stabilite privind emisiile, investițiile respective au condus la o reducere semnificativă a emisiilor până la sfârșitul perioadei de cinci ani. Pentru a stimula și mai mult investițiile pe termen lung în cadrul Uniunii, operatorii ar trebui să aibă obligația de a returna certificatele primite în temeiul articolului 10a alineatul (3c) primul paragraf, în cazul în care operatorul își relocalizează sau își transferă în alt mod activitățile relevante în afara Uniunii. Pentru a concepe în continuare procesele într-un mod cât mai simplu și mai eficient posibil și pentru a reflecta practicile industriale consacrate, garantând în același timp investițiile strategice în modernizarea industriilor europene, este oportun ca Comisia să operaționalizeze în continuare aceste norme prin stabilirea în mod clar, prin intermediul unor acte delegate și în strânsă consultare și în mod transparent cu părțile interesate relevante, a listei cerințelor și a costurilor eligibile pentru a se califica drept investiții în decarbonizare, precum și a metodologiei de determinare a valorii economice a cantității de certificate gratuite primite. Pentru a reduce și mai mult sarcina administrativă, pentru a maximiza sinergiile cu practicile industriale existente și pentru a reflecta pe deplin circumstanțele specifice ale sectoarelor industriale vizate de EU ETS, aceste acte delegate ar trebui elaborate în strânsă cooperare cu industria.
- (47) Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă și a asigura o conformitate solidă, punerea în aplicare a investițiilor în decarbonizare în UE și realizarea unei reduceri semnificative a emisiilor ar trebui verificate, în termen de cel mult doi ani de la încheierea perioadei relevante de cinci ani, pe baza rapoartelor anuale privind emisiile

²³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate (JO L 282, 4.11.2019, p. 20).

și nivelul de activitate deja necesare prezentate în contextul proceselor solide de monitorizare, raportare și verificare existente. Orice certificate nealocate sau returnate din cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă ar trebui utilizate în contextul alocării cu titlu gratuit în perioada următoare.

- (48) Pentru a asigura sinergii cu noul sprijin pentru stimularea investițiilor („IB”) și cu Banca de Decarbonizare Industrială („IDB”), precum și cu Fondul pentru inovare, instalațiilor selectate pentru sprijin în cadrul fondurilor respective ar trebui să li se aplice derogări de la normele nou stabilite privind condiționalitatea investițiilor pentru alocarea cu titlu gratuit. În vederea simplificării procedurilor și a evitării unei sarcini administrative suplimentare, este oportun ca operatorii instalațiilor să fie scutiți de obligația de a institui un plan de investiții pentru decarbonizare în UE, în cazul în care un proiect din instalația lor a fost selectat pentru acordarea de sprijin în cadrul IDB sau al Fondului pentru inovare și este pus în aplicare în cursul perioadei relevante de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit. Primele 80 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit pentru perioada de cinci ani relevantă ar trebui alocate instalației în urma deciziei de a acorda sprijin proiectului în cadrul fondurilor respective. În plus, pentru instalațiile respective, investițiile și cerințele de reducere a emisiilor care condiționează restul de 20 % din alocarea cu titlu gratuit pentru perioada respectivă ar trebui considerate îndeplinite cu dubla condiție ca sprijinul din cadrul Fondului pentru inovare să înceapă să fie plătit sau să înceapă construcția fizică în ceea ce privește proiectele sprijinite de IDB sau IB și să se fi verificat dacă costurile eligibile corespund unui volum cel puțin echivalent cu valoarea economică de 100 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă. Având în vedere numărul de operatori care se preconizează că vor beneficia de sprijinul pus la dispoziție în cadrul Fondului pentru inovare, al IDB și al IB, acest lucru va conduce automat la exceptarea acestor operatori de la condiționalitate și, prin urmare, va simplifica și mai mult accesul lor la alocarea cu titlu gratuit.
- (49) Pentru a recunoaște eforturile acestora și pentru a reduce sarcinile administrative și de conformitate pentru cele mai eficiente 10 % instalații care stabilesc valorile de referință revizuite într-un sector sau subsector în conformitate cu articolul 10a alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva 2003/87/CE, pentru instalațiile cu emisii zero și cu emisii scăzute și pentru instalațiile mici care rămân în mod voluntar în cadrul ETS, este oportun ca acestea să fie exceptate de la normele de condiționalitate privind investițiile pentru alocarea cu titlu gratuit.
- (50) Instalațiile care beneficiază de derogare ar trebui să fie eligibile pentru întreaga cantitate de alocare cu titlu gratuit în perioada de cinci ani în care solicită alocarea cu titlu gratuit, fără a fi obligate să stabilească un plan de investiții pentru decarbonizare în UE sau să pună în aplicare investiții în UE care să conducă la reduceri semnificative ale emisiilor. Atunci când stabilește, prin intermediul unor acte delegate, cerințele pentru ca instalațiile să se califice drept instalații cu emisii zero sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, Comisia ar trebui să țină seama de reducerile estimate ale emisiilor specifice sectorului, de obiectivul neutralității climatice prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și de tehnologiile cu emisii scăzute de dioxid de carbon disponibile și de alte opțiuni de reducere a emisiilor disponibile pentru fiecare sector, inclusiv de tehnologiile „zero net” enumerate la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1735²⁴.

²⁴ Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii

- (51) Pentru a reflecta capacitățile sectoriale și pentru a ține seama, pe de o parte, de accesul inegal al instalațiilor individuale la soluții de decarbonizare, inclusiv de accesul la infrastructură, cum ar fi rețelele electrice cu capacitate suficientă, infrastructura de transport al hidrogenului verde și al dioxidului de carbon, și, pe de altă parte, de disparitățile geografice, ar trebui să se permită mobilizarea eforturilor colective în direcția decarbonizării proceselor de producție între diferite instalații, inclusiv pentru instalațiile din mai multe state membre. Prin urmare, este oportun să se permită ca cerința de condiționalitate privind investițiile în reduceri semnificative ale emisiilor în UE să fie îndeplinită prin gruparea printr-un acord comun de investiții în decarbonizare între mai multe instalații ETS. Acest lucru ar trebui să permită flexibilitate pentru ca unul sau mai mulți operatori să îndeplinească cerințele de investiții în decarbonizare în numele altor operatori care fac parte din acord. Pentru a reflecta emisiile și capacitățile unei astfel de grupări, este oportun să se solicite ca, în acest caz, volumul investițiilor să corespundă unui procent de cel puțin 100 % din volumul alocărilor cu titlu gratuit alocate tuturor instalațiilor din grupare în cursul perioadei de cinci ani. Pentru a limita sarcina administrativă și a asigura integrarea în procesul care conduce la stabilirea alocării cu titlu gratuit pentru instalațiile din UE, un astfel de acord ar trebui să se aplice cel puțin pentru perioada de cinci ani menționată la articolul 11 din Directiva 2003/87/CE pentru care instalațiile solicită alocarea cu titlu gratuit și ar trebui încheiat înainte ca oricare dintre instalațiile din grupare să depună o cerere de alocare cu titlu gratuit. Ar trebui să fie necesar un nivel mai ridicat de reducere a emisiilor pentru instalația sau instalațiile care vor face investiția în numele grupării. Comisia ar trebui să operaționalizeze în continuare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și al unor acte delegate, detaliile procedurii de depunere a cererilor pentru constituirea unei grupări, inclusiv conținutul minim și condițiile detaliate ale cererii de constituire a unei grupări, calendarul detaliat pentru transmiterea acesteia către autoritatea competentă și detaliile distribuirii răspunderii și a obligațiilor între operatorii care formează o grupare. Această dispoziție privind gruparea va reduce, de asemenea, în mod semnificativ sarcina administrativă a operatorilor care se grupează, deoarece orice obligație de monitorizare și raportare legată de condiții va fi îndeplinită numai de instalația sau instalațiile desemnate din cadrul grupării.
- (52) Trebuie stabilite norme care să reglementeze actualizarea valorilor de referință pentru perioadele de alocare 2031-2040. Astfel cum s-a aplicat deja în perioadele anterioare, valorile de referință actualizate ar trebui să fie stabilite pe baza datelor din anii 2007 și 2008, pentru a fi actualizate în conformitate cu îmbunătățirea observată prin aplicarea unui factor care reprezintă cea mai bună evaluare a progreselor înregistrate în toate sectoarele în cursul perioadei și luând în considerare performanța medie a celor mai eficiente 10 % instalații în anii relevanți. Datele solide, obiective și verificate provenite de la instalații, prezentate în temeiul articolului 11 din prezenta directivă, ar trebui utilizate ca referință pentru determinarea performanței medii a celor mai eficiente 10 % instalații, astfel încât valorile de referință să reflecte rata reală de îmbunătățire. Informațiile transmise de o țară terță pentru instalațiile de pe teritoriul său în conformitate cu un acord încheiat în temeiul articolului 25 pot fi, de asemenea, luate în considerare. Pentru a asigura o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și pentru a asigura niveluri suficiente de alocare cu titlu gratuit care să reflecte mai bine traiectoria reală de decarbonizare a

„zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

sectoarelor industriale pentru perioada 2031-2040, ar trebui să se aplice aceleași procente minime ale ratei de actualizare ca pentru perioada în curs cuprinsă între 2026 și 2030, în timp ce procentele maxime ale ratei de actualizare pentru aceeași perioadă ar trebui actualizate pentru a reflecta această necesitate. Prin urmare, valorile de referință ar trebui ajustate pentru fiecare an între 2008 și mijlocul perioadelor 2031-2035 și 2036-2040, după caz, într-un interval cuprins între o rată minimă de actualizare de 0,3 % și o rată maximă de actualizare de 2 %, conducând, în perioada 2031-2035, la o îmbunătățire de 7,5 % până la 50 % comparativ cu valoarea aplicabilă în perioada 2013-2020.

- (53) Pentru a reflecta mai bine capacitățile disponibile de reducere a emisiilor în diferite sectoare industriale, este oportun să se stabilească valori de referință sectoriale pentru căldură și combustibil („valori de referință alternative”). În acest scop, este necesar să se completeze dispoziția existentă privind împuternicirea și să se permită Comisiei să definească astfel de valori de referință alternative sectoriale în cadrul valorilor de referință *ex ante* la nivelul Uniunii din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2019/331, limitele sistemelor acestora și valorile de referință pentru stabilirea ratei anuale de actualizare.
- (54) În cazul în care cererea de certificate cu titlu gratuit determină necesitatea de a se aplica un factor de corecție transsectorial uniform înainte de 2040, proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație pe parcursul perioadei de zece ani începând cu 1 ianuarie 2031 ar trebui să fie redusă cu până la 4 % din cantitatea totală de certificate.
- (55) Certificatele rămase din tamponul de alocare cu titlu gratuit stabilit la articolul 10a alineatul (5a) din Directiva 2003/87/CE ar trebui utilizate pentru a sprijini Fondul pentru inovare și extinderea și introducerea unor tehnologii mai mature în industriile mari consumatoare de energie prin intermediul sprijinului pentru stimularea investițiilor și al celei de a doua etape a Băncii de Decarbonizare Industrială. În cazul în care certificatele disponibile nu sunt suficiente pentru a alocă 400 de milioane de certificate sprijinului pentru stimularea investițiilor, acestea ar trebui să provină din certificatele rămase din rezerva pentru instalațiile nou-intrate prevăzută la articolul 10a alineatul (7) din Directiva 2003/87/CE. Pentru a se asigura că dimensiunea rezervei pentru instalațiile nou-intrate este suficientă pentru următoarea etapă a EU ETS, ar trebui să i se aloce certificate din eliminarea treptată a alocării cu titlu gratuit ca urmare a introducerii treptate a mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM), iar certificatele nu ar trebui returnate în rezerva pentru stabilitatea pieței.
- (56) Pentru a evita penalizarea instalațiilor nou-intrate și, prin urmare, limitarea posibilităților investiții în decarbonizare, este oportun să se elimine aplicarea factorului linear de reducere în cazul alocărilor pentru instalațiile nou-intrate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva 2003/87/CE.
- (57) Pentru a asigura punerea corectă în aplicare a normelor referitoare la alocarea certificatelor și tratamentul egal al operatorilor și pentru a preveni profiturile excepționale, ar trebui să se clarifice faptul că autoritățile competente au obligația de a solicita operatorului să returneze orice certificate excedentare și de a-l însărcina pe administratorul național să transfere certificatele excedentare care se returnează în contul UE de alocare.
- (58) În conformitate cu angajamentul prevăzut la articolul 4 alineatul (5) litera (m) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și având în vedere o cale mai lentă de eliminare treptată a alocării cu titlu gratuit a certificatelor începând cu 2028 pentru a sprijini

decarbonizarea, investițiile și ocuparea forței de muncă în Uniune, reducând în același timp la minimum riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, ar trebui să se prevadă alocări condiționate suplimentare cu titlu gratuit pentru sectoarele CBAM. Pentru a asigura acest lucru într-un mod care să respecte normele comerțului internațional și să țină seama de decarbonizarea instalațiilor din Uniune, reducând în același timp la minimum sarcina administrativă suplimentară, este oportun să se reducă eliminarea treptată a alocării cu titlu gratuit în sectoarele respective, alocarea cu titlu gratuit fiind eliminată complet până la sfârșitul anului 2037. În vederea asigurării unei introduceri treptate realizabile a factorului CBAM în alocarea cu titlu gratuit pentru mărfurile CBAM care vor fi nou incluse ca urmare a viitoarelor revizui ale Regulamentului (UE) 2021/1119, este oportun să se prevadă rate specifice de eliminare treptată pentru aceste noi mărfuri CBAM, care să se aplice începând cu perioada de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit care începe după includerea lor în domeniul de aplicare al anexei I la regulamentul respectiv. În conformitate cu prezenta directivă, care introduce norme de condiționalitate în materie de investiții pentru alocarea cu titlu gratuit în cadrul EU ETS începând cu 2031, aceste norme de condiționalitate ar trebui să se aplice începând cu 2031 și în cazul alocării cu titlu gratuit pentru instalațiile cărora li se aplică factorul CBAM.

- (59) Pentru a menține o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, măsurile tranzitorii de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon ar trebui să se aplice în continuare până la 31 decembrie 2040, cu excepția cazului în care se aplică dispoziții specifice de eliminare treptată. Alocarea cu titlu gratuit pentru încălzirea centralizată ar trebui eliminată treptat în cantități egale începând din 2030, în vederea atingerii nivelului zero de alocare cu titlu gratuit în 2040.
- (60) Atingerea obiectivului climatic al UE pentru 2040 necesită reduceri urgente și profunde ale emisiilor în industrie, în special în sectoarele mari consumatoare de energie, în care progresele înregistrate până în prezent s-au bazat în principal mai degrabă pe câștiguri în materie de eficiență energetică decât pe o decarbonizare transformatoare. În același timp, pentru a stimula tranziția industrială, sunt necesare investiții substanțiale. Cu toate acestea, semnalul existent privind prețul carbonului, chiar și atunci când este combinat cu măsuri de reglementare privind sursele regenerabile de energie și eficiența energetică, s-a dovedit insuficient pentru a stimula investițiile în decarbonizarea industrială, justificând astfel alocarea de certificate unui instrument de finanțare specific la nivelul UE, Banca de Decarbonizare Industrială, conceput pentru a elimina acest decalaj și a accelera decarbonizarea industrială, inclusiv prin electrificare, și pentru a spori competitivitatea Europei. Statelor membre ar trebui să li se permită să aducă contribuții suplimentare din alocările ETS și din veniturile aferente către bancă și ar trebui să fie încurajate să facă acest lucru pentru a accelera și mai mult decarbonizarea industrială, în conformitate cu prioritățile naționale.
- (61) Fondul pentru inovare ar trebui să sprijine în continuare tehnologiile inovatoare cu emisii scăzute de dioxid de carbon în toate sectoarele eligibile, inclusiv cele vizate de CBAM, pentru a se asigura că soluțiile revoluționare ajung la scară comercială, reducând decalajul dintre demonstrație și pregătirea pieței în tranziție. Prin urmare, acesta ar trebui să se concentreze în continuare pe inovare, sprijinind tehnologiile aflate în faza incipientă, cu risc ridicat, în timp ce Banca de Decarbonizare Industrială (IDB) ar trebui să sprijine extinderea și introducerea unor tehnologii mai mature în industriile mari consumatoare de energie, construind în același timp lanțuri valorice

reziliente și contribuind la integrarea sistemului energetic. Electrificarea va fi o cale principală de decarbonizare, astfel cum se subliniază în Planul de acțiune privind electrificarea. Ar trebui asigurată alinierea la cerințele Regulamentului privind industria „zero net” și ale Actului legislativ privind accelerarea industriei, inclusiv în ceea ce privește conținutul UE, precum și la principiile economiei circulare. Prin abordarea sa cuprinzătoare de la reducere la transformare și prin domeniul său de aplicare sectorial mai bine direcționat, Banca de Decarbonizare Industrială ar trebui să sprijine atât decarbonizarea instalațiilor existente, cât și implementarea unei noi capacități de producție cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau cu emisii zero, inclusiv a unor procese care înlocuiesc produsele sau metodele industriale cu emisii ridicate de dioxid de carbon, inclusiv prin materiale, produse și metode din bioresurse, și, ca atare, poate duce, de asemenea, la generarea de absorbții permanente de carbon. În acest context, și activitățile de ardere cu o putere mai mică de 20 MW ar trebui să poată beneficia de sprijin. Pentru a menține capacitatea Uniunii de a sprijini dezvoltarea, extinderea și implementarea tehnologiilor inovatoare cu emisii scăzute de dioxid de carbon, este necesar să se asigure că rămân disponibile mijloacele financiare globale preconizate pentru Fondul pentru inovare. S-a preconizat că 50 de milioane de certificate din tamponul de alocare cu titlu gratuit până în 2030 vor contribui la finanțarea Fondului pentru inovare, oferind astfel o ipoteză esențială de planificare pentru pregătirea și punerea în aplicare în timp util a proiectelor către sfârșitul acestui deceniu. Până în 2028, Fondul pentru inovare ar trebui să fi angajat aproape toate resursele sale disponibile, iar sprijinul continuu pentru astfel de proiecte necesită realimentarea în timp util din volumul de licitații de certificate al statelor membre și o bază de finanțare previzibilă, în special în cazul în care, din cauza aplicării normelor privind alocarea cu titlu gratuit, o parte din certificatele avute în vedere inițial din tamponul pentru alocarea cu titlu gratuit disponibil pentru Fondul pentru inovare nu ar mai fi disponibilă în acest scop.

- (62) Prima etapă a Băncii de Decarbonizare Industrială ar trebui să fie sprijinul pentru stimulentele investițional din cadrul ETS, finanțată cu 400 de milioane de certificate. Pentru a accelera investițiile în decarbonizare prin accelerare, sprijinul pentru stimulentele investițional din cadrul ETS, care funcționează pe baza principiului „primul intrat, primul servit”, ar trebui să ofere prime fixe pentru carbon pe tonă de CO₂ evitată și plătită în certificatele ETS. De asemenea, ar trebui să asigure solidaritatea prin delimitarea alocărilor pentru statele membre care se confruntă cu provocări mai mari în materie de investiții din cauza veniturilor mai mici sau a nevoilor mai mari de reducere a emisiilor. Stabilirea administrativă a unor prime fixe pentru carbon ar trebui să asigure randamente atractive din punct de vedere economic, să compenseze riscurile comerciale și să asigure finanțare privată suplimentară, necesitând în același timp termene stricte de finalizare și garanții, sporind astfel mai întâi siguranța întreprinderilor și permițând o punere în aplicare mai rapidă. Pentru a asigura cel mai bun raport calitate-preț, Comisia ar trebui să elaboreze termene și condiții pentru căi diferențiate de decarbonizare, stabilind, printre altele, rata fixă a primei pentru emisiile de carbon pe tona de CO₂ evitată, pe baza unei analize a deficitului de finanțare, utilizând cele mai bune cunoștințe disponibile privind tipul și costul specific al tehnologiilor sprijinite, precum și ținând seama de necesitatea de a asigura proporționalitatea sprijinului. Comisia ar trebui să evalueze periodic termenele și condițiile respective în lumina experienței dobândite și a evoluțiilor pieței.
- (63) Sprijinul pentru stimularea investițiilor ar trebui să fie urmat de o a doua etapă, în care Banca de Decarbonizare Industrială ar continua să sprijine extinderea și implementarea tehnologiilor mature de decarbonizare pentru industriile mari

consumatoare de energie, inclusiv prin garantarea unui nivel al prețului carbonului, reducând astfel riscurile investițiilor și asigurând stabilitatea veniturilor pe termen lung pentru eforturile de decarbonizare prin mecanisme precum contractele pe diferență privind emisiile de carbon (CCfD) sau primele fixe pentru carbon, plătite după verificarea reducerii GES, și accelerând decarbonizarea industrială. La punerea în aplicare a etapei 2 a Băncii de Decarbonizare Industrială, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a asigura o acoperire geografică eficientă, bazată pe calitate, în întreaga Uniune. Pentru a stimula decarbonizarea industrială a Europei și pentru a transforma din timp fiecare euro în investiții, Banca de Decarbonizare Industrială trebuie să acționeze rapid. Odată ce sprijinul pentru stimularea investițiilor și-a implementat pe deplin certificatele, Banca de Decarbonizare Industrială ar trebui să deschidă etapa 2, asigurând o capacitate continuă pentru decarbonizarea industrială cu mult înainte de 2031.

- (64) Pentru a asigura un sprijin coerent și consolidat pentru decarbonizarea industrială, consolidând atât obiectivele în materie de climă, cât și pe cele în materie de competitivitate, Comisia ar trebui să maximizeze sinergiile dintre Banca de Decarbonizare Industrială (BID) și Fondul european pentru competitivitate (FEC). În acest scop, „marca de competitivitate” propusă ar trebui acordată proiectelor care îndeplinesc toate cerințele pentru sprijin în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială, raționalizând astfel accesul la finanțare complementară.
- (65) Fondul pentru modernizare joacă un rol esențial în asigurarea echității și a solidarității prin sprijinirea statelor membre cu venituri mai mici în tranziția lor către o economie neutră din punct de vedere climatic. Pentru a-i spori eficacitatea și a-l alinia la cadrul Uniunii pentru 2040, sunt necesare ajustări specifice. Stabilit la 2,0 % din plafonul global al ETS, acesta va asigura o alocare echilibrată a resurselor, optimizând sprijinul acolo unde este cel mai necesar și reflectând în același timp evoluția capacităților economice ale statelor membre. Pentru a accelera decarbonizarea industrială necesară pentru îndeplinirea obiectivului climatic pentru 2040, statelor membre beneficiare ar trebui să li se aloce o cotă suplimentară de 0,5 % din plafonul ETS prin intermediul Băncii de Decarbonizare Industrială. Împreună cu un domeniu de aplicare extins, acest lucru va oferi sprijin financiar pentru o gamă mai largă de soluții inovatoare și scalabile, esențiale pentru reducerea emisiilor în industriile mari consumatoare de energie și în producția de energie electrică, inclusiv CSC și CCU și electrificarea, asigurând în același timp utilizarea eficientă a veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii. În plus, certificatele disponibile pentru beneficiarii Fondului pentru modernizare prin redistribuirea a 10 % din motive de solidaritate ar trebui canalizate prin intermediul Fondului pentru modernizare pentru a maximiza impactul acestora. Din același motiv, celelalte state membre care beneficiază de redistribuirea de 10 % din motive de solidaritate ar trebui să utilizeze certificatele respective pentru domenii prioritare pentru cheltuirea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii. Statelor membre ar trebui să li se permită, de asemenea, să transfere în mod voluntar certificate suplimentare din volumele lor de certificate scoase la licitație către Fondul pentru modernizare, sporind flexibilitatea acestora de a direcționa resursele către eforturi de decarbonizare cu impact semnificativ. Criteriile de eligibilitate și cheia de repartizare ar trebui actualizate pe baza celor mai recente date disponibile (2022-2024), inclusiv un prag de 75 % din PIB-ul pe cap de locuitor și intensitatea emisiilor. Acest lucru va reflecta datele economice și datele privind emisiile actuale, asigurându-se că statele membre cu cele mai mari nevoi în materie de tranziție continuă să beneficieze de acestea. Domeniul de aplicare al Fondului pentru modernizare ar trebui extins pentru a facilita și mai mult decarbonizarea industrială,

inclusiv, după caz, sprijinul pentru investiții în CSC, CCU, electrificare și producția de îngrășăminte cu emisii scăzute de dioxid de carbon la prețuri accesibile. Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, sprijinul acordat în cadrul Fondului pentru modernizare ar trebui să fie pus în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092²⁵.

- (66) Prezenta directivă ar trebui să includă garanții solide privind principiile statului de drept, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului, pentru a proteja resursele Fondului pentru modernizare. În cazul încălcării acestor principii, ar trebui luate măsuri adecvate, aplicând procedura prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092.
- (67) În conformitate cu articolul 28b alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, extinderea domeniului geografic de aplicare al EU ETS în ceea ce privește activitățile de aviație ar trebui să fie însoțită de posibilitatea ca operatorii de aeronave să deducă costurile suportate din compensarea prin Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) pe rutele extraeuropene din obligația de restituire a EU ETS, pentru a evita dubla taxare. În ceea ce privește aceste deduceri ar trebui să se aplice norme armonizate și, prin urmare, pentru calcularea deducerii ar trebui utilizate valorile creditelor și certificatelor publicate într-un raport privind piața carbonului adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE. Valoarea creditelor eligibile în temeiul articolului 11a ar trebui să se bazeze pe cei mai buni indici de preț disponibili.
- (68) Stocarea geologică a CO₂ în situri sigure, monitorizate permanent, este esențială pentru a permite reducerea emisiilor la scară largă pentru industrie. Proximitatea și accesibilitatea siturilor de stocare din țările terțe la nodurile industriale ale UE ar putea reduce costurile de transport, ar putea reduce la minimum riscurile de relocare și ar putea accelera implementarea CSC în comparație cu opțiunile de stocare mai îndepărtate sau mai puțin dezvoltate, facilitând astfel această cale de decarbonizare pentru industria UE. Cu toate acestea, stocarea în țări terțe ar trebui să fie recunoscută numai atunci când există garanții suficiente în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea (MRV) și în ceea ce privește normele prevăzute în Directiva 2009/31/CE; cu un sistem conectat la EU ETS în temeiul articolului 25 pe bază de reciprocitate începând din 2031 și cu condiția ca siturile să nu fie utilizate pentru recuperarea intensificată a petrolului sau a gazelor.
- (69) În cadrul actual al EU ETS, emisiile de CO₂ sunt contabilizate la punctul de captare (în amonte), ceea ce înseamnă că instalațiile care captează CO₂ trebuie să restituie certificate pentru întregul volum de emisii generate, cu excepția cazului în care CO₂ este stocat permanent din punct de vedere geologic sau în produse. Acest lucru nu contribuie la atingerea obiectivelor strategiei UE de gestionare industrială a carbonului, care urmărește să extindă CCU ca principală cale de decarbonizare pentru sectoarele cu emisii greu de redus, cum ar fi sectorul cimentului, al oțelului și al substanțelor chimice, și să asigure disponibilitatea unor materii prime alternative pe bază de carbon. Includerea incinerării deșeurilor înseamnă că majoritatea etapelor duratei de viață a unui produs în care se utilizează carbon captat fac obiectul stabilirii prețului carbonului, permițând mutarea contabilizării emisiilor în punctul în care

²⁵ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO L 433I, 22.12.2020, p. 1).

acestea sunt eliberate din produse în atmosferă, fără un risc ridicat de subcontabilizare. Prin urmare, în cazurile în care dioxidul de carbon este captat și utilizat în produse intermediare sau finale din care se preconizează că va fi reemis carbonul în activități care fac deja obiectul EU ETS, cum ar fi combustibilii sintetici, substanțele chimice sau alte materii prime industriale, obligația de restituire a certificatelor ar trebui mai degrabă amânată decât eliminată, până la eliberarea CO₂ în cadrul unui proces enumerat în anexa I (în aval). În schimb, atunci când CO₂ este utilizat direct, fără a-și lega chimic carbonul într-un produs, acesta ar trebui să fie contabilizat în continuare în amonte la punctul de captare, deoarece eliberarea finală CO₂ respectiv va avea loc în afara EU ETS, în sectorul agroalimentar, farmaceutic, al stingătoarelor de incendiu sau în alte aplicații similare. Punctul de contabilizare a carbonului captat încorporat în combustibilii sintetici ar trebui să aibă loc atunci când aceștia sunt distribuiți (la mijloc), în loc de punctul de ardere a combustibililor sintetici în instalații industriale sau în sectorul transporturilor. Pentru a asigura acoperirea completă a tuturor emisiilor de dioxid de carbon din lanțul de captare și utilizare a carbonului, domeniul de aplicare al ETS ar trebui extins la captarea carbonului pentru utilizare, prelucrarea carbonului captat, lichefierea și serviciile similare, precum și la transportul carbonului captat pentru utilizare, cu excepția CO₂ pentru utilizare directă. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească o listă a aplicațiilor CCU din care se preconizează că va fi reemis carbonul în activități care fac deja obiectul ETS. În plus, ar trebui recunoscută și captarea permanentă a dioxidului de carbon în obiecte fizice care nu sunt produse. Din cauza incertitudinii în ceea ce privește tratarea la sfârșitul ciclului de viață a fiecărui tip de utilizare, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să stabilească praguri *de minimis* pentru riscul de remitere în afara EU ETS și poate introduce măsuri, cum ar fi cerințe de restituire parțială, pentru a aborda cazurile în care pragul apropiat este depășit.

- (70) Emisiile provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale sunt substanțiale și au făcut obiectul unei obligații de monitorizare, raportare și verificare începând din 2024, cu obligația de a evalua, până la 31 iulie 2026, fezabilitatea includerii depline a acestora în EU ETS. Pe baza acestei evaluări, se consideră oportun și fezabil să se modifice Directiva 2003/87/CE pentru a include în EU ETS emisiile provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale. Extinderea EU ETS la incinerarea deșeurilor municipale, ca parte a unei abordări cuprinzătoare cu politici consolidate privind economia circulară în temeiul Regulamentului (UE) [.../...] al Parlamentului European și al Consiliului Actul legislativ privind economia circulară²⁶ și completată de condiții favorizante, stimulează decarbonizarea la nivelul întregii economii, circularitatea materialelor și a carbonului și condiții de concurență echitabile în cadrul sectoarelor și între acestea. Ca atare, includerea incinerării deșeurilor municipale în EU ETS contribuie la ambițiile stabilite în Busola pentru competitivitate și în Pactul pentru o industrie curată de a decarboniza economia, de a accelera tranziția către o mai mare circularitate și de a stabili o legătură clară între stimulentele pentru decarbonizare și circularitate, sporind securitatea economică, reziliența și competitivitatea UE. Semnalul privind prețul carbonului completează politicile privind economia circulară prin stimularea financiară și sprijinirea argumentelor economice pentru captarea carbonului ca principală cale de decarbonizare a sectorului în vederea atingerii obiectivului de neutralitate climatică la nivelul întregii economii până în 2050, reducând emisiile fosile provenite din incinerare și promovând în același timp absorbțiile permanente de carbon din emisiile biogene, sprijinind decarbonizarea la

²⁶

[A se adăuga trimiterea la JO după adoptare].

nivelul întregii economii. Semnalul privind prețul carbonului în ceea ce privește incinerarea consolidează și mai mult argumentele economice pentru o mai mare circularitate a materialelor, reducerea emisiilor de GES generate de eliminarea deșeurilor și generarea de materiale reciclate care înlocuiesc materialele virgine cu emisii mai ridicate de dioxid de carbon. În plus, o extindere a EU ETS asigură condiții de concurență echitabile pentru instalațiile industriale și producția de energie curată prin armonizarea semnalului privind prețul carbonului cu coincinerarea, producerea de energie electrică și producția de încălzire centralizată care fac deja obiectul EU ETS.

- (71) Semnalul privind prețul carbonului și politicile privind economia circulară se consolidează reciproc. Principiile ierarhice ale gestionării deșeurilor, astfel cum sunt stabilite în Directiva-cadru a UE privind deșeurile 2008/98/CE²⁷, acordă prioritate prevenirii, reutilizării, reciclării și valorificării în detrimentul eliminării, inclusiv al incinerării, și subliniază necesitatea de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului în fiecare etapă a ciclului lor de viață. Prețul carbonului va completa politicile fiscale și de reglementare cu un stimulent și un sprijin armonizate pentru gestionarea deșeurilor, în conformitate cu treptele superioare ale ierarhiei deșeurilor, prin îmbunătățirea prevenirii generării de deșeuri, a pregătirii pentru reutilizare, a colectării separate, a sortării și a reciclării. La rândul său, o mai mare circularitate reduce emisiile de GES generate de gestionarea deșeurilor și înlocuiește materialele virgine cu emisii mai ridicate de dioxid de carbon. Cu toate acestea, emisiile de carbon generate în timpul incinerării deșeurilor nu sunt determinate exclusiv de procesul de incinerare și de tratarea prealabilă efectuată de operatori. Aceste emisii sunt influențate și de activitățile din amonte, inclusiv de disponibilitatea și utilizarea infrastructurii de reciclare, reutilizare și compostare; eficacitatea sistemelor de colectare separată a materialelor reciclabile și recuperabile; amploarea separării la sursă de către gospodării, actorii comerciali și autoritățile publice; modelele de consum ale produselor și materialelor și proiectarea și durata de viață a mărfurilor. Prin urmare, politicile complementare în materie de deșeuri în temeiul Regulamentului (UE) [.../..] [Actul legislativ privind economia circulară] vor contribui la asigurarea unei abordări cuprinzătoare prin stimularea pieței unice și a cererii de materiale secundare și de produse circulare, prin sprijinirea investițiilor în capacitatea de reciclare, prin reducerea depozitării deșeurilor și a incinerării materiilor prime uzate și prin introducerea unor politici în amonte orientate către producători, cum ar fi cerințele în materie de proiectare ecologică și consolidarea răspunderii extinse a producătorilor.
- (72) În anexa I ar trebui stabilită o nouă activitate pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor. Instalațiile care intră în domeniul de aplicare al acestei activități ar trebui definite în conformitate cu definiția instalațiilor de incinerare a deșeurilor și a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului, pentru deșeurile nepericuloase. Această nouă activitate include emisiile provenite din coincinerare, care erau deja reglementate de Directiva 2003/87/CE ca parte a activității „Arderea combustibililor”²⁸, astfel încât incinerarea și coincinerarea deșeurilor pot face parte dintr-o singură activitate. În plus, unitățile de incinerare a deșeurilor municipale ar trebui incluse în autorizațiile privind emisiile de gaze cu efect de seră ale unei activități EU ETS. În acest scop, scutirea actuală a

²⁷ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

²⁸ În conformitate cu interpretarea Comisiei prezentată în *Documentul de orientare nr. 0: Orientări privind interpretarea anexei I la Directiva EU ETS (cu excepția activităților de aviație și maritime)*: https://climate.ec.europa.eu/document/edc93136-82a0-482c-bf47-39ecaf13b318_en.

acestor unități ar trebui eliminată de la punctul 5 din anexa I la Directiva 2003/87/CE. Valorificarea deșeurilor prin activități de reciclare chimică, inclusiv prin procese de tratare termică, cum ar fi piroliza sau gazeificarea, nu este acoperită de extinderea domeniului de aplicare al EU ETS în măsura în care substanțele care rezultă din tratare nu sunt incinerate ulterior. Pentru a asigura coerența în materie de reglementare, pentru a ține seama de caracteristicile specifice ale deșeurilor ca materie primă și pentru a promova integritatea de mediu printr-o acoperire solidă și cuprinzătoare, evitând efectele de prag de la deturnarea către instalații mai mici și mai puțin eficiente, pragul de capacitate pentru această activitate ar trebui aliniat la punctul 5.2 litera (a) din anexa I la Directiva 2010/75/UE ca instalații cu o capacitate de peste 3 tone pe oră. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 ar trebui revizuit și actualizat în consecință în ceea ce privește normele de monitorizare și raportare pentru emisiile provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale.

- (73) Incinerarea deșeurilor periculoase, și anume instalațiile de incinerare sau co-incinerare care tratează în principal deșeuri periculoase, ar trebui să rămână exclusă din EU ETS, deoarece nu se preconizează că semnalul privind prețul carbonului va stimula decarbonizarea eficientă din punctul de vedere al costurilor. Cerințele stricte de reglementare, tehnice și operaționale limitează opțiunile alternative de tratare pentru materialele periculoase care nu pot fi reciclate, recuperate sau tratate în condiții de siguranță prin alte mijloace. În plus, operatorii nu au oportunități semnificative pentru generarea de absorbții permanente de carbon din cauza ponderii limitate a carbonului din biomasă în fluxurile de deșeuri periculoase. Riscul de deviere a deșeurilor municipale către instalațiile de incinerare a deșeurilor periculoase este limitat de cadrul de reglementare predominant, de diferențele tehnice și operaționale în procesul de incinerare și de costurile de incinerare ridicate asociate incinerării deșeurilor periculoase.
- (74) Pentru a asigura o tranziție lină a sectorului în cadrul EU ETS, restituirea certificatelor de către instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale care intră în sistem începând cu 2031 ar trebui introdusă treptat în ceea ce privește emisiile verificate raportate pentru perioada 2031-2034. Această integrare etapizată nu ar trebui să se aplice instalațiilor deja incluse în prezent în EU ETS. Mai multe motive sprijină o integrare etapizată a obligației de conformitate și nu includerea deplină imediată. Faptul că se începe din anul 2031 permite pregătirea tehnică și administrativă, în special pentru elaborarea unor norme de monitorizare și raportare mai bine adaptate incinerării deșeurilor municipale, inclusiv distincția dintre biomasă și emisiile fosile. Faptul că se începe din anul 2031, combinat cu introducerea treptată, permite planificarea și previzibilitatea investițiilor pentru operatori și autoritățile locale, inclusiv pentru ajustarea acordurilor contractuale dintre autoritățile locale și incineratoare. Acest lucru permite, de asemenea, un sprijin prealabil pentru investiții, inclusiv prin utilizarea veniturilor ETS, în măsuri de reducere a emisiilor pentru instalații și autoritățile locale. Introducerea treptată a obligațiilor de restituire pentru incinerarea deșeurilor municipale contribuie, de asemenea, la convergența către obiectivul de depozitare a deșeurilor stabilit la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 1999/31/CE²⁹, permițând în același timp consolidarea politicilor complementare privind economia circulară la nivelul UE, la nivel național și local pentru a sprijini prevenirea, reducerea, colectarea,

²⁹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj>).

sortarea și reciclarea deșeurilor și pentru a aborda depozitarea deșeurilor, evitând orice consecințe nedorite în ceea ce privește deturnarea deșeurilor care contravin ierarhiei deșeurilor. Pentru a proteja integritatea de mediu a sistemului, numărul de certificate adăugate la plafon în ceea ce privește sectorul ar trebui să fie proporțional cu creșterea treptată a obligației de restituire pentru anii respectivi. Cifrele referitoare la includerea incinerării deșeurilor municipale ar trebui să fie derivate din datele monitorizate și raportate pentru acest sector în temeiul Directivei 2003/87/CE pentru 2024 în Uniune și în statele SEE și AELS, ajustate, din 2024 până în 2031, cu proiecțiile privind datele de raportare estimate și evoluțiile capacităților. Numărul de certificate adăugate la cantitatea totală de certificate pentru acest sector la nivelul Uniunii ar trebui să fie proporțional cu traiectoria de introducere treptată din 2031 până în 2034, fiind echivalent cu 25 % din numărul total respectiv în 2031, 50 % din numărul total respectiv ajustat cu factorul linear de reducere în 2032, 75 % din numărul total respectiv ajustat cu factorul linear de reducere în 2033 și cu 100 % din numărul total respectiv ajustat cu factorul linear de reducere începând din 2034. Începând din 2035, instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale ar trebui să restituie numărul de certificate care corespund tuturor emisiilor lor verificate raportate în anul precedent.

- (75) Pentru a asigura în continuare o tranziție lină, în cazul în care un stat membru dispune de măsuri echivalente care îndeplinesc obiectivele de includere a incinerării deșeurilor municipale în Directiva 2003/87/CE, ar trebui introdusă o posibilitate temporară de neparticipare până la sfârșitul anului 2035. Pentru a asigura compatibilitatea cu decarbonizarea, circularitatea materialelor și a carbonului și condiții de concurență echitabile, opțiunea de a aplica derogarea respectivă ar trebui să fie disponibilă numai în cazul în care un stat membru poate demonstra că îndeplinește cel puțin două dintre următoarele trei condiții: instituirea unei taxe naționale echivalente pe carbon, cu o rată a taxei mai mare decât prețul mediu de licitație pentru anul relevant; este în grafic în ceea ce privește atingerea obiectivelor UE în materie de reciclare a deșeurilor municipale în temeiul articolului 11 alineatul (2) literele (d) și (e) din Directiva 2008/98/CE și este în grafic în ceea ce privește atingerea obiectivului privind depozitele de deșeuri municipale prevăzut la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 1999/31/CE. Pentru a asigura stabilitatea și transparența sistemului, cererea ar trebui notificată Comisiei până la 31 iulie 2029, inclusiv informațiile relevante pentru a demonstra conformitatea cu cel puțin două dintre cele trei condiții. Caracterul temporar al acestei derogări este important pentru a asigura compatibilitatea cu mutarea contabilizării emisiilor în cazul în care dioxidul de carbon este captat și utilizat în produse intermediare sau finale (CCU) la punctul de eliberare a acestora din produse în atmosferă, prevenind în același timp un risc ridicat de subcontabilizare.
- (76) Ținând seama de caracteristicile speciale și de constrângerile permanente ale regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și având în vedere constrângerile acestora în ceea ce privește implementarea unui ecosistem cuprinzător de gestionare a deșeurilor la scară largă și distanța de piețele de reciclare, se prevede opțiunea ca statele membre să scutească temporar instalațiile situate în regiunile ultraperiferice de obligația de restituire pentru incinerarea și co-incinerarea deșeurilor în temeiul Directivei 2003/87/CE.
- (77) Pentru a stimula schimbări comportamentale semnificative în toate etapele lanțului valoric al deșeurilor și pentru a asigura eficacitatea prețului carbonului în promovarea circularității și a decarbonizării, este important ca semnalul de preț să se reflecte în mecanismele de stabilire a prețurilor și să fie canalizat prin măsuri și politici specifice

cu un efect de orientare pozitiv, oferind gospodăriilor și actorilor nerezidențiali atât un stimulent, cât și o alegere de a evita costul eliminării deșeurilor mixte prin prevenirea, reducerea și sortarea deșeurilor. Astfel de măsuri cu un impact pozitiv dovedit asupra reducerii, sortării și reciclării deșeurilor includ, de exemplu, taxe modulate la poartă, sisteme de plată în funcție de cantitatea de deșeurii generată (*Pay-As-You-Throw*), sisteme de colectare în funcție de greutatea deșeurilor și sisteme de colectare cu pubele inteligente, sisteme de returnare a garanției sau sisteme obligatorii de colectare separată pentru fluxuri specifice de deșeurii. Măsurile respective ar trebui să fie completate de o aplicare consolidată în amonte a principiului „poluatorul plătește” prin măsuri precum sisteme armonizate consolidate de răspundere extinsă a producătorilor și cerințe în materie de proiectare ecologică. Statele membre ar trebui să utilizeze veniturile provenite din comercializarea certificatelor de emisii pentru a sprijini autoritățile competente, în special autoritățile locale, implicate în colectarea și eliminarea deșeurilor municipale în punerea în aplicare a acestor măsuri privind economia circulară, cu scopul de a orienta eliminarea deșeurilor în conformitate cu ierarhia deșeurilor, de a gestiona impactul asupra gospodăriilor și de a asigura o tranziție lină pentru sectorul deșeurilor, echilibrând beneficiile pentru mediu și circularitatea cu costul gestionării deșeurilor ca serviciu public.

- (78) Extinderea prețului carbonului la incinerarea deșeurilor municipale ar trebui să fie însoțită de măsuri eficace pentru a reduce în continuare depozitarea deșeurilor și pentru a evita consecințele nedorite în ceea ce privește deturnarea deșeurilor, contrar ierarhiei deșeurilor. Acest risc este atenuat de faptul că emisiile de biomasă durabilă provenite din incinerare au cotă zero, ceea ce limitează stimulentele pentru redirectionarea deșeurilor organice către depozitarea deșeurilor – acolo unde aceasta este principala sursă de metan – pentru a evita obligația de a plăti prețul carbonului. Cu toate acestea, există în continuare un risc de deturnare a materialelor pe bază de combustibili fosili în cazul în care nu există politici eficace de reglementare sau fiscale privind depozitele de deșeurii. Prin urmare, este esențială punerea în aplicare și asigurarea respectării eficace și consolidate a politicilor și măsurilor de limitare a ponderii deșeurilor municipale depozitate la 10 % sau mai puțin până în 2035, astfel cum se prevede în Directiva 1999/31/CE. În plus, monitorizarea și raportarea, precum și verificarea și acreditarea emisiilor provenite din depozitarea deșeurilor municipale ar trebui dezvoltate în viitor pentru a monitoriza evoluția emisiilor de metan în urma extinderii complete a EU ETS la emisiile provenite din incinerarea deșeurilor municipale. Incertitudinea în ceea ce privește cuantificarea emisiilor provenite de la depozitele de deșeurii rămâne ridicată. Prin urmare, ar trebui înstitute mai întâi cadre armonizate de monitorizare și raportare pentru colectarea de date standardizate, solide și verificate privind emisiile, pentru a asigura un grad ridicat de integritate a sistemului. Elaborarea unor norme precise de monitorizare și raportare este condiționată de elaborarea, în primul rând, a viitoarelor cele mai bune tehnici disponibile pentru depozitele de deșeurii, pentru a asigura integritatea de mediu, coerența în materie de reglementare și utilizarea unor instrumente avansate de monitorizare, inclusiv a unor metode de măsurare și de modelare, și, în al doilea rând, a unui registru sau a unor registre cuprinzătoare ale depozitelor de deșeurii, pentru a evita eludarea și a asigura eficacitatea acestora. În acest scop, Comisia ar trebui să raporteze până la 31 iulie 2029 dacă aceste condiții favorizante au fost îndeplinite pentru elaborarea MRV până în 2031, la momentul începerii introducerii treptate a incinerării deșeurilor municipale. În cazul în care una dintre aceste condiții nu a fost îndeplinită, extinderea EU ETS la depozitele de deșeurii pentru MRV ar trebui amânată din 2031 în 2034, la punctul de integrare deplină a incinerării deșeurilor municipale,

pentru a acorda timp suplimentar pentru îndeplinirea acestor condiții. Comisia ar trebui să revizuiască Directiva 2003/87/CE până la 31 decembrie 2034 în lumina acestor evoluții și a oricăror consecințe nedorite.

- (79) Carbonul poate fi captat pentru stocare și utilizare în instalații ale căror emisii rezultă dintr-o combinație de surse fosile și cu factor de emisie zero, cum ar fi arderea biomasei durabile, căreia i se aplică un factor de emisie zero în cadrul EU ETS. Întrucât CO₂ din surse cu factor de emisie zero și cel din surse fosile sunt tratate diferit în scopul stabilirii obligațiilor de conformitate ale EU ETS, generând absorbții sau în producția de combustibili sintetici, este necesar să se stabilească norme detaliate privind ordinea în care diferitele tipuri de CO₂ sunt considerate captate și modul de contabilizare a emisiilor lor de-a lungul lanțului de captare, transport, utilizare sau stocare a carbonului.
- (80) Pentru a asigura buna funcționare și gestionare a EU ETS, este oportun să se aloce Comisiei până la 5 milioane de certificate din cantitatea de certificate de la nivelul Uniunii. Având în vedere numărul tot mai mare de utilizatori și acoperirea sporită a EU ETS, valoarea tot mai mare a certificatelor deținute în registrul Uniunii și provocările tot mai mari în materie de securitate, veniturile respective ar trebui să fie utilizate în special pentru a asigura buna funcționare, gestionare și securitate a registrului Uniunii. În conformitate cu acoperirea sporită a EU ETS și cu modificările introduse prin prezenta directivă, este oportun să se asigure că veniturile respective pot fi utilizate pentru alte aspecte ale asigurării bunei funcționări și gestionări a EU ETS, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor privind condiționalitatea investițiilor pentru alocarea cu titlu gratuit și funcționarea mecanismului pentru achiziționarea de credite internaționale de înaltă calitate și integritate. Condițiile, modalitățile și procedurile privind utilizarea acestor venituri ar trebui să fie detaliate de Comisie în acte delegate.
- (81) Pentru a asigura coerența cu tratarea emisiilor provenite din biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului³⁰, precum și a altor emisii cu factor de emisie zero din EU ETS, dioxidul de carbon captat din atmosferă sau din surse cu un factor de emisie zero ar trebui să aibă, de asemenea, un factor de emisie zero atunci când este eliberat într-o activitate din EU ETS. Pentru a asigura coerența cu tratarea emisiilor provenite din biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului³¹, precum și a altor emisii cu factor de emisie zero din EU ETS, dioxidul de carbon captat din atmosferă sau din surse cu un factor de emisie zero ar trebui să aibă, de asemenea, un factor de emisie zero atunci când este eliberat într-o activitate din EU ETS. În mod excepțional, același CO₂ ar trebui să facă obiectul unei obligații de restituire atunci când CO₂ este scurs, evacuat sau eliberat în alt mod dintr-un sit de stocare geologică permanentă, deoarece CO₂ va fi primit o recompensă ca emisie negativă în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012, care se bazează pe EU ETS pentru răspunderea pentru inversări.

³⁰ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

³¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- (82) În conformitate cu articolul 28b alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, Comisia a evaluat integritatea de mediu a măsurii globale bazate pe piață a Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI). Raportul respectiv a arătat că CORSIA nu a fost consolidată și că statele enumerate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 25a alineatul (3) din Directiva EU ETS reprezintă mai puțin de 70 % din emisiile generate de aviația internațională. Prin urmare, în conformitate cu articolul 28b alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, domeniul de aplicare al EU ETS ar trebui extins în mod nediscriminatoriu pentru a acoperi toate zborurile care pleacă de pe un aeroport situat în SEE și care aterizează pe aerodromuri din țări terțe, la cel mult 5 000 de kilometri de cel mai mare aerodrom din centrul geografic al Uniunii. Toate companiile aeriene de pe aceste rute ar trebui tratate în mod egal. În plus, sprijinul EU ETS pentru combustibilii alternativi și pentru acțiunile legate de trenule de condensare ar trebui să fie disponibil pentru toate companiile aeriene de pe rutele respective. Acest domeniu de aplicare reprezintă aproximativ jumătate din distanța maximă a zborurilor față de centrul Europei, ținând seama de analiza care indică faptul că astfel de rute sunt cele mai susceptibile la posibile relocări ale centrelor. Această acoperire ar trebui să se aplice din 2029, nu din 2027, pentru o perioadă de patru ani și să depindă de revizuirea din 2032.
- (83) Directiva 2003/87/CE ar trebui modificată astfel încât schema CORSIA a OACI să fie pusă în aplicare în legislația UE din 2026 până în 2035 și pentru a se asigura că aviația în ansamblu contribuie în mod echitabil la combaterea schimbărilor climatice, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris. Emisiile generate de aviația internațională în afara Europei urmau să fie plafonate începând din ianuarie 2021 printr-o acțiune globală bazată pe piață, iar Parlamentul European și Consiliul au stabilit condiții pentru a analiza dacă schema respectivă este o acțiune suficientă pentru combaterea schimbărilor climatice sau dacă ar trebui completată. În 2032, vor fi vizibile când rezultatele funcționării CORSIA în ceea ce privește compensarea, ar trebui efectuată o revizuire pentru a evalua punerea în aplicare a CORSIA de către principalele țări din sectorul aviației pentru care acest lucru este obligatoriu în conformitate cu normele CORSIA stabilite de OACI. În cazul în care CORSIA se dovedește a fi ambițioasă, eficientă și de succes, domeniul de aplicare al stabilirii efective a prețului carbonului în cadrul EU ETS ar trebui redus la zborurile din interiorul SEE și zborurile care pleacă către Regatul Unit, Elveția, către și dinspre Gibraltar și alte țări care profită de ETS ca serviciu.
- (84) Pentru a limita strictețea suplimentară legată de extinderea geografică a domeniului de aplicare al EU ETS în ceea ce privește activitățile de aviație și ținând seama de faptul că emisiile generate de activitățile de aviație s-au aflat pe o traiectorie ascendentă, este oportun să se majoreze numărul total de certificate disponibile pentru activitățile de aviație proporțional cu emisiile nou incluse în domeniul de aplicare, ținând seama de cele mai recente informații disponibile privind emisiile, și să se rezerve din certificatele respective sprijin suplimentar pentru reducerea impactului aviației asupra climei prin combustibili de aviație durabili, electrificare și reduceri eficiente din punctul de vedere al costurilor ale trenule de condensare. Cu toate acestea, numărul total de certificate disponibile pentru activitățile de aviație ar trebui redus cu o sumă egală cu emisiile deduse de operatorii de aeronave din obligația de restituire pentru a contabiliza costurile suportate prin compensare în cadrul CORSIA, deoarece aceste emisii nu mai sunt acoperite de EU ETS.
- (85) Reducerea pragului aplicabil excluderii operatorilor de aeronave, astfel cum este prevăzut în anexa I la Directiva 2003/87/CE, conduce la includerea suplimentară a

unui număr de operatori de aeronave mai mici. Pentru a ține seama de capacitatea administrativă limitată a unor astfel de operatori mici de aeronave, este oportun să se majoreze pragul pentru a permite utilizarea unor instrumente de raportare simplificate. Instrumentul de raportare furnizat de Eurocontrol a atins un nivel ridicat de precizie în cursul mai multor ani de aplicare și îmbunătățire continuă de la introducerea sa și, prin urmare, este capabil să furnizeze valori ale emisiilor pentru toți operatorii de aeronave în cauză.

- (86) Domeniul de aplicare și definiția activității „Producerea de hidrogen (H₂) și de gaze de sinteză, cu o capacitate de producție care depășește 5 tone pe zi” în temeiul anexei I la Directiva 2003/87/CE ar trebui modificate pentru a soluționa problemele recurente de punere în aplicare și pentru a clarifica faptul că activitatea de producere a hidrogenului, inclusiv atunci când este produs exclusiv ca produs secundar, este acoperită ori de câte ori se depășește pragul unei capacități de producție de peste 5 tone pe zi.
- (87) Emisiile generate de zborurile operate de operatorii de aeronave care operează aeronave de afaceri au fost în mare parte exceptate de la EU ETS, deoarece, în general, aceștia operează mai puține zboruri sau emit mai puțin decât pragurile de excludere prevăzute în anexa I la Directiva 2003/87/CE. Operatorii de aeronave ale căror emisii anuale generate de zborurile internaționale sunt mai mici de 10 000 de tone de CO₂ nu fac obiectul schemei CORSIA a OACI și, prin urmare, ar trebui să contribuie prin intermediul EU ETS. Prin urmare, pentru a se asigura că toți operatorii de aeronave contribuie la acțiunile climatice, este oportun ca numărul de zboruri să nu mai fie un criteriu pentru exceptarea de la EU ETS, iar pragul de emisii să fie redus și simplificat prin stabilirea unui prag unic pentru toate tipurile de operatori de aeronave. Cu toate acestea, pentru a se asigura că sarcina administrativă suplimentară a autorităților competente rămâne rezonabilă, este oportun ca operatorii de aeronave cu un nivel foarte mic de emisii care fac obiectul obligației de restituire în cadrul EU ETS să fie scutiți, ținând seama, de asemenea, de beneficiile cumulative limitate pentru mediu pe care le-ar genera includerea lor.
- (88) Analiza efectuată în contextul revizuirii rezervei de către Comisie arată că o eliberare mai treptată a certificatelor din rezervă pe piață în cazul unei piețe în scădere va atenua riscul de a crea creșteri bruște ale prețurilor pe piață atunci când numărul de certificate aflate în circulație se apropie de pragul inferior. Începând din 2028, ar trebui introdus un parametru tampon inferior pentru o eliberare proporțională a certificatelor atunci când cantitatea totală de certificate aflate în circulație este cuprinsă între 400 de milioane de certificate și 300 de milioane de certificate.
- (89) Pentru a ține seama de o traiectorie de reducere a emisiilor și pentru a se asigura că rezerva rămâne rezilientă în timp la șocurile externe, parametrii de referință ai rezervei pentru stabilitatea pieței ar trebui actualizați pentru intrările și ieșirile din rezervă, astfel încât să fie proporționali cu evoluțiile pieței. În acest scop, pragul superior, pragul inferior și tampoanele corespunzătoare, precum și cantitatea eliberată ar trebui ajustate anual și reduse cu 4 % pentru a rămâne aliniate la evoluția pieței în scădere.
- (90) Analiza efectuată în contextul revizuirii rezervei de către Comisie și evoluțiile preconizate relevante pentru piața carbonului indică faptul că rata de intrare de 24 % și-a îndeplinit scopul și, având în vedere evoluția recentă și viitoare a pieței, această rată de intrare ar trebui să revină la 12 %. În acest scop, pragul superior al tamponului ar trebui ajustat în mod corespunzător.

- (91) Calcularea numărului total de certificate aflate în circulație ia în considerare numai datele referitoare la instalațiile staționare până la 31 decembrie 2023. Pentru a ține seama de cererea istorică de certificate pentru aviație în perioada 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2023, calculul anual al cantității totale de certificate ar trebui ajustat pentru a reflecta cererea cumulată din partea sectorului aviației în această perioadă.
- (92) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume promovarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și din punct de vedere economic și într-o manieră compatibilă cu obiectivul de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii până în 2040 cu ajutorul unui mecanism bazat pe piață extins, modificat și aplicat la nivelul întregii Uniuni, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (93) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolelor 4-7 din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește acordarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră de către autoritățile competente, a articolului 10a alineatele (3b)-(3d) din Directiva 2003/87/CE privind investiția în decarbonizare din normele de condiționalitate ale UE pentru alocarea cu titlu gratuit în ceea ce privește formatul și conținutul planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. În plus, pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a mecanismului de rezervare și alocare în temeiul articolului 3gaa din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește porturile din afara Uniunii și țările terțe în cazul cărora ar trebui să se aplice o derogare de la cerințele privind originea, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele de executare conferite Comisiei în temeiul articolului 14 din Directiva 2003/87/CE ar trebui extinse pentru a stabili ordinea contabilizării emisiilor provenite de la CO₂ captat dintr-o combinație de surse cu factor de emisie zero și surse care nu au un factor de emisie zero, precum și a contabilizării emisiilor provenite de la combustibili sintetici, pentru a se asigura că emisiile sunt contabilizate și că se evită dubla contabilizare. În plus, competențele de executare conferite Comisiei în temeiul articolului 3ga alineatul (2) ar trebui extinse pentru a ține seama de modificările aduse măsurii care vizează limitarea în continuare a riscului de escale în port cu scop de eludare și de relocare a activităților de transbordare a containerelor. Respectivale competențe de executare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (94) Pentru a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea investiției de decarbonizare din normele de condiționalitate ale UE pentru alocarea cu titlu gratuit de la articolul 10a alineatele (3b)-(3d) din Directiva 2003/87/CE, în ceea ce privește condițiile detaliate de formare a unor norme de grupare privind gruparea în temeiul articolului 10a alineatul (3d) și repartizarea răspunderii între operatori în cazul respectiv, condițiile detaliate pentru derogările prevăzute la articolul 10a alineatul (3c) al cincilea și al șaselea paragraf, calendarul detaliat pentru prezentarea planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE, calificarea drept investiții în decarbonizare, calificarea drept

reducere semnificativă a emisiilor și stabilirea valorii economice a cantității de certificate gratuite. În plus, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea articolului 9c din Directiva 2003/87/CE privind modalitățile de achiziționare a absorbțiilor de carbon și de licitare a certificatelor corespunzătoare, precum și în ceea ce privește completarea articolelor 10cb, 10cc, 10 cd și 10ce din Directiva 2003/87/CE privind funcționarea Fondului pentru inovare și a Băncii de Decarbonizare Industrială. În plus, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea articolului 19 din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește condițiile, modalitățile și procedurile în temeiul cărora administratorul central utilizează veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii pentru a acoperi cheltuielile legate de funcționarea și gestionarea EU ETS. Competența de a adopta astfel de acte ar trebui, de asemenea, delegată Comisiei pentru a completa articolul 12 alineatul (3b) în ceea ce privește cerințele pentru a considera că gazele cu efect de seră au devenit legate chimic în mod permanent sau legate chimic și pentru a stabili măsuri de abordare a riscului de lacune. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa articolul 3gaa din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește normele detaliate necesare pentru aplicarea rezervării și alocării de certificate pentru utilizarea combustibililor maritimi durabili și a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero, precum și articolul 3gab. În plus, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru a completa articolul 25b din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește normele privind operarea ETS ca serviciu și pentru a modifica articolul 3ga alineatul (1) din directiva respectivă în ceea ce privește acoperirea emisiilor rămase generate în timpul unei călătorii între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat sub jurisdicția unei țări terțe pentru care se furnizează ETS ca serviciu. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³². În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (95) Dispozițiile referitoare la modificarea articolului 3 litera (h) și la introducerea articolului 6 alineatul (4) și a articolului 10a alineatul (3f) din Directiva 2003/87/CE ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2028 pentru a clarifica cât mai curând posibil normele privind autorizarea și corecțiile în cazul alocării cu titlu gratuit în exces. În consecință, statele membre ar trebui să transpună dispozițiile referitoare la respectivele articole până la 31 decembrie 2027. Termenul pentru transpunerea celorlalte dispoziții ale prezentei directive ar trebui să fie 31 decembrie 2028, pentru a oferi suficient timp pentru o punere în aplicare ordonată. În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative³³, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din

³² JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

³³ Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative (2011/C 369/02).

instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

- (96) Pentru a asigura claritatea încă din perioada în curs, statele membre ar trebui să transpună dispozițiile care clarifică normele existente în conformitate cu punerea lor în aplicare și cu practica până la 1 ianuarie 2028. Este vorba despre dispozițiile care clarifică și aliniază normele la practica în ceea ce privește definiția unei instalații nou-intrate de la articolul 3 litera (h), de la articolul 6 alineatul (4) care clarifică tratamentul instalațiilor cărora li se acordă succesiv pentru prima dată o autorizație de emisii de gaze cu efect de seră, cărora li se retrage și li se acordă o nouă autorizație în aceeași perioadă de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit și după prezentarea listei menționate la articolul 11 alineatul (1) pentru perioada respectivă, precum și de la articolul 10a alineatul (4d) din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește returnarea certificatelor excedentare.
- (97) Pentru a asigura disponibilitatea în timp util a fondurilor corespunzătoare, dispozițiile de modificare a articolelor 10a alineatul (5b) și 10a alineatul (7) și de introducere a unui nou articol 19 alineatul (1a) ar trebui să înceapă să se aplice de la 30 septembrie 2027. Aceste dispoziții se referă la utilizarea oricărei cantități rămase de certificate din cantitatea suplimentară de până la 3 % din cantitatea totală de certificate menționată la articolul 10a alineatul (5a), la certificatele care ar trebui rezervate pentru instalațiile nou-intrate și, respectiv, la dispoziția care permite Comisiei să utilizeze certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii pentru a acoperi cheltuielile legate de funcționarea și gestionarea EU ETS. Pentru a asigura ajustarea în timp util, dispoziția de modificare a articolului 10a alineatul (1a) din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește factorul CBAM trebuie să se aplice, de asemenea, începând cu 30 septembrie 2027.
- (98) Prin urmare, Directiva 2003/87/CE și Decizia (UE) 2015/1814 ale Parlamentului European și ale Consiliului³⁴ ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 2, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică activităților enumerate în anexele I și III și gazelor cu efect de seră enumerate în anexa II. În cazul în care o instalație care este inclusă în domeniul de aplicare al EU ETS ca urmare a exploatării unor unități de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW își modifică procesele de producție pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și nu mai atinge acest prag, statul membru în care este situată instalația oferă operatorului opțiunea de a rămâne în domeniul de aplicare al EU ETS până la încheierea perioadei actuale și a următoarelor două perioade de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf, în urma modificării proceselor sale de producție. Operatorul

³⁴ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj>).

instalației respective poate decide ca instalația să rămână în domeniul de aplicare al EU ETS numai până la sfârșitul perioadei actuale de cinci ani, numai până la sfârșitul următoarei perioade de cinci ani după modificarea proceselor sale de producție sau până la sfârșitul următoarelor două perioade de cinci ani după modificarea proceselor sale de producție. Statul membru în cauză notifică Comisiei modificările operate în lista prezentată Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (1).”;

(2) articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «instalație» înseamnă oricare dintre următoarele:

(i) o unitate tehnică staționară în care sunt realizate una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I și orice alte activități direct asociate care au o legătură de natură tehnică cu activitățile realizate și care ar putea avea efecte asupra emisiilor și a poluării;

(ii) o infrastructură de transport al CO₂, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 29 din Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului*, care desfășoară activitatea de transport al dioxidului de carbon menționată în anexa I;

* Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii «zero net» și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).”;

(b) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) «instalație nou-intrată» înseamnă orice instalație care desfășoară una sau mai multe activități cuprinse în anexa I sau o activitate inclusă în EU ETS în conformitate cu articolul 24, care a obținut pentru prima dată o autorizație de emisii de gaze cu efect de seră în perioada care începe cu trei luni înaintea datei de transmitere a listei în temeiul articolului 11 alineatul (1) și se încheie la data de 31 decembrie a ultimului an din perioada de cinci ani corespunzătoare alocării cu titlu gratuit menționate la articolul 11 alineatul (1);”;

(c) litera (o) se înlocuiește cu următorul text:

„(o) «operator de aeronave» înseamnă persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I sau, în cazul în care persoana respectivă nu poate fi identificată, entitatea căreia i se percep tarife pentru serviciile de navigație aeriană în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2024/2803 al Parlamentului European și al Consiliului* sau, în ultimă instanță, proprietarul aeronavei;

* Regulamentul (UE) 2024/2803 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2024 privind punerea în aplicare a Cerului unic european (JO L, 2024/2803, 11.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2803/oj>).”;

(d) litera (p) se elimină;

(e) litera (z) se înlocuiește cu următorul text:

„(z) «port de escală» înseamnă oricare dintre următoarele:

(i) pentru navele care transportă mărfuri sau pasageri în scopuri comerciale, portul în care o navă se oprește pentru a încărca sau a descărca mărfuri sau pentru a îmbarca sau debarca pasageri; sunt excluse opririle cu scopul unic de a realimenta nava cu combustibil, de a obține provizii, de a înlocui echipajul unei nave, de a intra în doc uscat sau de a repara nava, echipamentele acesteia sau ambele, opririle în port din cauza faptului că nava necesită asistență sau se află în pericol, transferurile de la o navă la alta efectuate în afara porturilor, opririle cu scopul unic de a se adăposti în condiții meteorologice nefavorabile sau necesare din cauza activităților de căutare și salvare, precum și opririle navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor enumerat în actul de punere în aplicare care se adoptă în temeiul articolului 3ga alineatul (2);

(ii) pentru navele care efectuează sau sprijină operațiuni offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore, portul în care o navă se oprește pentru a încărca sau a descărca mărfuri sau pentru a îmbarca sau debarca pasageri sau amplasamentul activității offshore în care o navă efectuează sau sprijină operațiuni offshore; sunt excluse opririle cu scopul unic de a realimenta nava cu combustibil, de a obține provizii, de a înlocui echipajul unei nave, de a intra în doc uscat sau de a repara nava, echipamentele acesteia sau ambele, opririle în port din cauza faptului că nava necesită asistență sau se află în pericol, transferurile de la o navă la alta efectuate în afara porturilor, opririle cu scopul unic de a se adăposti în condiții meteorologice nefavorabile sau necesare din cauza activităților de căutare și salvare, precum și opririle navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor enumerat în actul de punere în aplicare care se adoptă în temeiul articolului 3ga alineatul (2);”;

(f) la litera (ag), cuvintele „în sensul capitolului IVa din prezenta directivă” se elimină;

(g) se adaugă următoarele litere:

„(aj) «deșeuri periculoase» înseamnă deșeuri periculoase astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(ak) «deșeuri municipale» înseamnă deșeuri municipale astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 2b din Directiva 2008/98/CE;

(al) «combustibili sintetici» înseamnă combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 36 din Directiva (UE) 2018/2001, și combustibili cu emisii scăzute de carbon, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 13 din Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului*;

(am) «operațiuni offshore» înseamnă activități legate de explorarea, evaluarea sau exploatarea resurselor naturale ale fundului mării și ale subsolului marin sau activități legate de instalațiile offshore sau de infrastructura offshore, dar excluzând activitățile de transport maritim de petrol și gaze;

(an) «amplasament al activității offshore» înseamnă zona geografică acoperită de o autorizație eliberată de autoritatea competentă pentru desfășurarea operațiunilor offshore;

(ao) «zbor de afaceri» înseamnă un zbor efectuat cu o aeronavă de afaceri inclusă pe lista adoptată de Comisie în temeiul articolului 3c alineatul (6).

* Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj>).

* Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (reformare) (JO L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).”;

(3) articolul 3c se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru perioada 1 ianuarie 2024-31 decembrie 2030, o cantitate maximă de 20 de milioane din cantitatea totală de certificate menționată la alineatul (5) este rezervată operatorilor de aeronave, în mod transparent, egal și nediscriminatoriu, pentru utilizarea combustibililor de aviație durabili și a altor combustibili de aviație care nu sunt derivați din combustibili fosili, menționați la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului*, precum și pentru utilizarea energiei electrice, pentru zborurile subsonice pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din prezenta directivă și pentru care îndeplinirea acestei obligații nu este considerată îndeplinită în temeiul articolului 28a alineatul (1) din prezenta directivă. Pentru zborurile de afaceri, cantitatea rezervată este disponibilă numai pentru utilizarea energiei electrice. În cazul în care combustibilul de aviație eligibil nu poate fi atribuit fizic unui anumit zbor, certificatele rezervate în temeiul prezentului subparagraf sunt disponibile pentru combustibilii de aviație eligibili furnizați în SEE proporțional cu emisiile generate de zborurile operatorului de aeronave de, cu excepția zborurilor de afaceri, pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din prezenta directivă, iar îndeplinirea acestei obligații nu este considerată îndeplinită în temeiul articolului 28a alineatul (1) din prezenta directivă. Același principiu se aplică și în cazul definirii volumului de combustibili căruia i se aplică factorul de emisie zero.

Certificatele rezervate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat se alocă de către statele membre pentru a acoperi parțial sau integral diferența de preț dintre utilizarea kerosenului fosil și utilizarea combustibililor de aviație eligibili relevanți, ținând seama de stimulentele bazate pe prețul carbonului și pe nivelurile minime armonizate de impozitare a combustibililor fosili. La calcularea diferenței de preț respective, Comisia ține cont de raportul tehnic publicat de Agenția Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/2405. Statele membre asigură vizibilitatea finanțării în temeiul prezentului alineat într-un mod corespunzător cerințelor de la articolul 30m alineatul (1) literele (a) și (b) din prezenta directivă.

Certificatele alocate în temeiul prezentului alineat acoperă:

- (a) 50 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a biocombustibililor avansați, astfel cum sunt definiți la articolul 2 al doilea paragraf punctul 34 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului **, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV la prezenta directivă sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (b) 60 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a hidrogenului din surse regenerabile energie și a combustibililor de substituție din surse regenerabile de energie de origine nebiologică care respectă articolul 25 din Directiva (UE) 2018/2001, utilizați în aviație, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV de la prezenta directivă sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (c) 100 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a oricărui combustibil de aviație eligibil care nu este derivat din combustibili fosili care intră sub incidența primului paragraf de la prezentul alineat, pe aeroporturile situate pe insule cu o suprafață mai mică de 10 000 km² și care nu au legături rutiere sau feroviare cu continentul și pe aeroporturile situate într-o regiune ultraperiferică, în care a avut loc livrarea fizică a combustibilului de aviație eligibil, în afara unui sistem de echilibrare a masei;
- (d) până la 31 decembrie 2029, în alte cazuri decât cele menționate la literele (a), (b) și (c), 30 % din diferența de preț rămasă între utilizarea kerosenului fosil și a oricărui combustibil de aviație eligibil care nu este derivat din combustibilii fosili care intră sub incidența primului paragraf de la prezentul alineat;
- (e) începând cu 1 ianuarie 2027, același număr de certificate per megajoule (MJ) de energie electrică consumată pe care operatorii de aeronave au dreptul să îl primească în temeiul literei (b) pentru utilizarea combustibililor de substituție din surse regenerabile de origine nebiologică, în cazul aeronavelor electrice sau hibride care efectuează zboruri pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3).

Combustibilii sunt eligibili pentru sprijinul menționat la prezentul alineat numai dacă sunt produși în SEE, într-o țară terță care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii legată de EU ETS sau într-o țară terță căreia Uniunea îi oferă sprijin în temeiul articolului 25b. Combustibilii menționați la al treilea paragraf literele (a), (b) și (d) sunt eligibili pentru o creștere cu 10 puncte procentuale a acoperirii dacă sunt produși utilizând materii prime care provin din Uniune, dintr-o țară terță care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii legată de EU ETS sau dintr-o țară terță căreia Uniunea îi oferă sprijin în temeiul articolului 25b.

Alocarea certificatelor în temeiul prezentului alineat poate lua în considerare eventualul sprijin din partea altor scheme de la nivel național, de la nivelul Uniunii sau de la nivel internațional.

Annual, operatorii de aeronave comerciale pot solicita o alocare de certificate pe baza cantității fiecărui combustibil de aviație eligibil menționat la prezentul

alineat, utilizat pentru zborurile subsonice, cu excepția zborurilor de afaceri, pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) în perioada 1 ianuarie 2024-31 decembrie 2040, cu excepția zborurilor pentru care cerința respectivă este considerată a fi îndeplinită în temeiul articolului 28a alineatul (1). Anual, operatorii de aeronave pot solicita alocarea de certificate în cazul aeronavelor electrice sau hibride care utilizează energie electrică sau hidrogen pentru efectuarea oricărui zbor pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) până la 31 decembrie 2035.

În cazul în care un operator de aeronave demonstrează în mod satisfăcător pentru Comisie existența unui contract obligatoriu de furnizare de combustibil pe termen lung pentru combustibilii menționați la al treilea paragraf literele (a), (b) și (e), care este obligatoriu atât pentru furnizorul de combustibil, cât și pentru operatorul de aeronave și este valabil pentru o perioadă de cel puțin trei ani, certificatele care acoperă diferența de preț pentru fiecare an al duratei contractului, pentru o perioadă maximă de cinci ani, sunt rezervate operatorului de aeronave respectiv. Alocarea anuală a certificatelor pentru utilizarea combustibililor eligibili livrați în temeiul contractelor respective se face în același mod cu cel prevăzut de la al doilea până la al patrulea paragraf. Certificatele rezervate în temeiul prezentului punct nu pot depăși 10 milioane.

În cazul în care, pentru un anumit an, cererea de certificate în temeiul prezentului alineat este mai mare decât cantitatea de certificate disponibile, cantitatea de certificate se reduce în mod uniform pentru toți operatorii de aeronave vizați de alocare în anul respectiv.

Reducerea semnificativă a impactului trenelor de condensare asupra climei, de ordinul a milioane de tone de CO₂ echivalent, poate fi stimulată prin utilizarea anuală a cel mult 420 000 de certificate. Din cantitatea rezervată în temeiul primului paragraf, un total de până la 3 milioane de certificate, disponibile până la 31 decembrie 2033, sunt dedicate reducerii eficiente din punctul de vedere al costurilor a impactului trenelor de condensare asupra climei. Statele membre alocă cote egale cu 0,1 % din emisiile verificate ale unui operator de aeronave, la cererea acestuia, care a încorporat modele de prognoză a trenelor de condensare în instrumentele sale de planificare a zborurilor. Pentru a fi eligibili pentru această alocare, operatorii de aeronave trebuie să pună previziunile privind trenele de condensare la dispoziția centrului lor de control al operațiunilor sau a unui echivalent al acestuia, care este instruit să evalueze viabilitatea lor operațională și, dacă este posibil, să le includă la depunerea zborurilor corespunzătoare. O cantitate suplimentară egală cu 0,02 % din emisiile verificate se alocă operatorilor de aeronave menționați la prima teză de la prezentul paragraf pentru zborurile pentru care operatorul de aeronave utilizează traiectoriile de zbor și fluxul de combustibil ca date măsurate în timpul zborului pentru anul respectiv pentru a raporta alte efecte ale aviației decât emisiile de CO₂ în temeiul articolului 14 alineatul (5). Modelele de previzionare a trenelor de condensare ale operatorilor de aeronave menționate în prima teză de la prezentul paragraf utilizează, ca bază, același model numeric de previzionare meteorologică de referință comun și aceleași date meteorologice cu cele utilizate în instrumentele de monitorizare, raportare și verificare furnizate de Comisie menționate la articolul 14 alineatul (5).

Comisia publică anual în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene informații detaliate privind diferența medie de cost, pentru anul precedent, dintre kerosenul fosil, luând în considerare stimulentele bazate pe prețul carbonului și pe nivelurile minime armonizate de impozitare a combustibililor fosili, și combustibilii de aviație eligibili relevanți.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea normelor detaliate pentru calcularea anuală a diferenței de cost menționate la al șaselea paragraf de la prezentul alineat, pentru alocarea certificatelor pentru utilizarea combustibililor identificați la primul paragraf de la prezentul alineat, astfel cum au fost raportate în temeiul actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 alineatul (1), și prin stabilirea modalităților de a ține cont de stimulentele legate de prețul carbonului și de nivelurile minime armonizate de impozitare a combustibililor fosili. Actele delegate respective pot stabili, de asemenea, norme și proceduri suplimentare pentru validarea modelelor de previzionare a trenelor de condensare și pentru includerea acestora în instrumentele de planificare a zborurilor.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare care enumeră aeronava (aeronavele) de afaceri, zborurile considerate zboruri de afaceri și aeronavele care le-au efectuat. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

Până la 1 iulie 2032, Comisia efectuează o evaluare cu privire la aplicarea prezentului alineat și transmite rezultatele într-un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit, după caz, de o propunere legislativă de revizuire a cantității rezervate în temeiul prezentului alineat până la 31 decembrie 2040, ținând seama de modificările aduse întinderii geografice a zborurilor care fac obiectul obligației de restituire prevăzute la articolul 12 alineatul (3), pentru a stimula în continuare utilizarea combustibililor identificați la primul paragraf de la prezentul alineat, în special utilizarea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în conformitate cu articolul 25 din Directiva (UE) 2018/2001, utilizați în aviație, pentru care factorul de emisie este zero în temeiul anexei IV sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă.

Începând cu 1 ianuarie 2028, Comisia evaluează aplicarea prezentului alineat în rapoartele anuale pe care trebuie să le trimită în temeiul articolului 10 alineatul (5).

* Regulamentul (UE) 2023/2405 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil (ReFuelEU în domeniul aviației) (JO L, 2023/2405, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj>).

** Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).”;

- (b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Prin derogare de la articolul 12 alineatul (3), de la articolul 14 alineatul (3) și de la articolul 16, statele membre consideră că cerințele stabilite la dispozițiile respective sunt îndeplinite și nu iau măsuri împotriva operatorilor de aeronave în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2035 în urma zborurilor dintre un aerodrom situat într-o regiune ultraperiferică a unui stat membru și un aerodrom situat în același stat membru, inclusiv un alt aerodrom situat în aceeași regiune ultraperiferică sau într-o altă regiune ultraperiferică a aceluiași stat membru.”;

(4) articolul 3ga se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În ceea ce privește navele care transportă în scopuri comerciale mărfuri sau pasageri, alocarea certificatelor și aplicarea obligațiilor de restituire pentru activitățile de transport maritim se realizează în legătură cu cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru, sută la sută (100 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sută la sută (100 %) din emisiile produse de nave în cadrul unui port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru.

În ceea ce privește navele care desfășoară sau sprijină operațiuni offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore, alocarea certificatelor și aplicarea cerințelor de restituire se aplică în ceea ce privește următoarele:

(i) jumătate din emisiile generate de nava respectivă în timpul călătoriilor între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru cu scopul de a efectua sau de a sprijini operațiuni offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore situat în marea teritorială, în ZEE, pe platforma continentală sau în marea epicontinentală a unui stat membru;

(ii) toate emisiile generate de nava respectivă, eliberate în timpul călătoriilor în scopul efectuării sau sprijinirii operațiunilor offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore situat în marea teritorială, în ZEE, pe platforma continentală sau în marea epicontinentală a unui stat membru, care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru;

(iii) toate emisiile generate de la nava respectivă într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru, în cazul în care aceste emisii sunt strâns legate de desfășurarea sau sprijinirea unor operațiuni offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore situat în marea teritorială, în ZEE, pe platforma continentală sau în marea epicontinentală a unui stat membru.

Cu toate acestea, alocarea certificatelor și aplicarea cerințelor de restituire nu se aplică în ceea ce privește emisiile generate în timpul călătoriilor cu scopul de a

efectua sau de a sprijini operațiuni offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore situat în afara mării teritoriale, a ZEE, a platformei continentale sau a mării epicontinentale a unui stat membru și în ceea ce privește emisiile generate în interiorul unui port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru, în cazul în care aceste emisii sunt strâns legate de desfășurarea sau sprijinirea operațiunilor offshore în legătură cu un amplasament al activității offshore situat în afara mării teritoriale, a ZEE, a platformei continentale sau a mării epicontinentale a unui stat membru.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a porturilor învecinate de transbordare a containerelor și actualizează lista respectivă după cum este necesar, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

Actele de punere în aplicare respective enumeră un port ca port învecinat de transbordare a containerelor fie în cazul în care portul respectiv este situat în afara Uniunii, dar la mai puțin de 150 de mile marine de un port aflat sub jurisdicția unui stat membru, în cazul în care pescajul și lungimea danelor portului respectiv depășesc 11 metri și, respectiv, 250 de metri și în cazul în care există macarale de la navă la țărm adecvate pentru operațiunile de transbordare a containerelor, fie în cazul în care ponderea transbordării de containere, măsurată în unități echivalente cu douăzeci de picioare, depășește 50 % din traficul total de containere din portul respectiv în cursul celei mai recente perioade de douăsprezece luni pentru care sunt disponibile date relevante și dacă portul respectiv este situat în afara Uniunii, dar la mai puțin de 300 de mile marine de un port aflat sub jurisdicția unui stat membru. În sensul prezentului alineat, containerele sunt considerate ca fiind transbordate atunci când sunt descărcate de pe o navă în port cu unicul scop de a fi încărcate pe o altă navă. Lista stabilită de Comisie în temeiul primului paragraf nu include porturile situate într-o țară terță pentru care țara terță respectivă aplică efectiv măsuri echivalente cu prezenta directivă. Printre acestea se numără porturile din țări terțe cu care este în vigoare un acord de legătură privind ETS.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”;

- (c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) data de „31 decembrie 2030” se înlocuiește cu „31 decembrie 2038”;

(ii) penultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Veniturile provenite din licitarea respectivei părți de certificate se utilizează în scopurile prioritare menționate la articolul 10 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (d) și în scopurile menționate la articolul 10 alineatul (3) al doilea paragraf litera (g).”;

- (d) se adaugă următorul alineat:

„(4) În perioada până în 2040, Comisia utilizează până la maximum 0,5 milioane de certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru a acoperi finanțarea punerii în aplicare a sistemului în legătură cu activitățile de transport maritim.

Aceste certificate se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă, încasările constituind venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.”;

(5) se introduce următorul articol 3gaa:

„Articolul 3gaa

Rezervarea și alocarea de certificate pentru utilizarea combustibililor maritimi durabili și a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero

1. În pofida articolului 10 alineatul (1), pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie [2028/primul an de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și 31 decembrie 2040, se rezervă maximum 110 milioane din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru utilizarea combustibililor maritimi durabili sau pentru implementarea și exploatarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero, inclusiv a sistemelor de propulsie electrice și asistate de vânt, cu condiția ca acești combustibili și aceste tehnologii să fie utilizate în conformitate cu normele prevăzute la prezentul articol.

2. În sensul prezentului articol, «combustibili maritimi durabili» înseamnă:

- (a) biogaz și biocombustibili avansați, astfel cum sunt definiți la articolul 2 al doilea paragraf punctele 28 și, respectiv, 34 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV la prezenta directivă sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (b) combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică care respectă articolul 25 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (c) hidrogen cu emisii scăzute de carbon și combustibili cu emisii scăzute de carbon, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctele 11 și, respectiv, 13 din Directiva (UE) 2024/1788, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă.

3. Certificatele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt rezervate, în mod transparent, egal și nediscriminatoriu, companiilor de transport maritim pentru utilizarea combustibililor maritimi durabili și a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero în călătoriile pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3).

Certificatele pot sprijini utilizarea combustibililor maritimi durabili sau a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero de către navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, pentru călătoriile de la ultimul lor port de escală la un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și de la un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru spre următorul lor port de escală, precum și în interiorul porturilor de escală aflate sub jurisdicția unui stat membru.

4. Statele membre alocă certificatele rezervate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol pentru a acoperi integral sau parțial:

- (a) diferența de preț rămasă între utilizarea combustibililor maritimi durabili și utilizarea combustibililor maritimi fosili;

- (b) costurile suportate pentru implementarea și operarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero în comparație cu sistemele de propulsie convenționale, proporțional cu volumul reducerilor de emisii realizate prin utilizarea acestor tehnologii de propulsie cu emisii zero.

5. Comisia stabilește diferența de preț dintre utilizarea combustibililor maritimi fosili și a combustibililor maritimi durabili pe baza unor informații obiective și verificabile, inclusiv, dacă sunt disponibile, pe baza prețurilor efective ale tranzacțiilor. În cazul în care nu există un preț de piață reprezentativ pentru combustibilii maritimi durabili, Comisia stabilește prețurile de referință pe baza unor elemente obiective și verificabile. Pentru combustibilii maritimi fosili, Comisia estimează un preț mediu ponderat care reflectă mixul real de combustibili maritimi fosili raportat în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Costurile suportate pentru implementarea și operarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero în comparație cu sistemele de propulsie convenționale se calculează de către companiile de transport maritim pe baza costurilor medii de reducere a emisiilor care urmează să fie determinate de Comisie, ținând seama de informații obiective și verificabile.

6. Atunci când alocă certificate în conformitate cu prezentul articol, statele membre se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe privind originea:

- (a) loturile de combustibili maritimi durabili sunt produse în Uniune sau într-o țară terță care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii legată de schema de comercializare a certificatelor de emisii instituită în conformitate cu prezenta directivă sau într-o țară terță căreia Uniunea îi oferă sprijin în temeiul articolului 25b pentru aplicarea eficace a stabilirii prețului emisiilor de gaze cu efect de seră cu un plafon absolut al emisiilor;

- (b) tehnologiile de propulsie cu emisii zero sunt fabricate în Uniune sau într-o țară terță care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii legată de schema de comercializare a certificatelor de emisii instituită în conformitate cu prezenta directivă sau într-o țară terță căreia Uniunea îi oferă sprijin în temeiul articolului 25b pentru aplicarea eficace a stabilirii prețului emisiilor de gaze cu efect de seră cu un plafon absolut al emisiilor.

7. Prin derogare de la alineatul (6), statele membre nu aplică cerințe privind originea în ceea ce privește combustibilii maritimi durabili utilizați în călătoriile eligibile între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port din afara jurisdicției unui stat membru care este identificat în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (8) primul paragraf.

8. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care enumeră porturile din afara jurisdicției unui stat membru care se aliniază la principiile directe pentru sprijinirea proiectelor portuare din țările terțe identificate în strategia portuară a UE* și care participă la coridoare de transport maritim verde cu alte porturi aflate sub jurisdicția unui stat membru. De asemenea, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a actualiza lista respectivă, după caz. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

9. Certificatele alocate în legătură cu utilizarea combustibililor maritimi durabili și a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero acoperă:

- (a) 55 % din diferența de preț rămasă între utilizarea combustibililor maritimi fosili, pe de o parte, și a biogazului și a biocombustibililor avansați, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctele 28 și 34 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru care factorul de emisie este zero în temeiul anexei IV la prezenta

directivă sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;

- (b) 90 % din diferența de preț rămasă între utilizarea combustibililor maritimi fosili și a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică care respectă articolul 25 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru care factorul de emisii este zero în temeiul anexei IV la prezenta directivă sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (c) 80 % din diferența de preț rămasă între utilizarea combustibililor maritimi fosili și a hidrogenului cu emisii scăzute de carbon și a combustibililor cu emisii scăzute de carbon, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctele 11 și, respectiv, 13 din Directiva (UE) 2024/1788, pentru care factorul de emisie este zero în temeiul anexei IV sau al actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 14 din prezenta directivă;
- (d) 90 % din costurile suplimentare suportate pentru implementarea și operarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero în comparație cu sistemele de propulsie convenționale.

În cazul în care se utilizează combustibili maritimi durabili sau tehnologii de propulsie cu emisii zero într-o călătorie între un port aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port aflat sub jurisdicția unui stat membru situat pe o insulă, pentru care trebuie restituite certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), procente prevăzute la primul paragraf literele (a)-(d) se majorează cu 5 puncte procentuale.

În cazul în care urmează să fie alocate certificate în legătură cu combustibilii maritimi durabili produși utilizând materii prime care provin din Uniune sau dintr-o țară terță care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii legată de schema de comercializare a certificatelor de emisii instituită în conformitate cu prezenta directivă sau dintr-o țară terță căreia Uniunea îi oferă sprijin în temeiul articolului 25b pentru aplicarea eficace a stabilirii prețului emisiilor de gaze cu efect de seră cu un plafon absolut al emisiilor, procente prevăzute la primul paragraf literele (a)-(c) se majorează cu 10 puncte procentuale.

În cazul în care urmează să fie alocate certificate în legătură cu implementarea și exploatarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero care au fost instalate pe nave pe șantierele navale ale Uniunii, procentul prevăzut la primul paragraf litera (d) se majorează cu 5 puncte procentuale.

În cazul în care se utilizează combustibili maritimi durabili sau se implementează sau se utilizează tehnologii de propulsie cu emisii zero într-o călătorie între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, cantitatea de certificate care urmează să fie alocate în conformitate cu prezentul articol se înmulțește cu 50 %, în conformitate cu domeniul geografic de aplicare menționat la articolul 3ga din prezenta directivă.

10. Anual, companiile de transport maritim pot solicita o alocare de certificate în funcție de cantitatea de combustibili maritimi durabili utilizați și de reducerile de emisii realizate prin tehnologii de propulsie cu emisii zero în cursul anului calendaristic precedent.

11. În cazul în care, pentru un anumit an, cererea de certificate depășește cantitatea de certificate disponibile, cantitatea de certificate se reduce în mod uniform pentru toate companiile de transport maritim vizate de alocarea pentru anul respectiv.

12. Alocarea certificatelor în temeiul prezentului articol poate lua în considerare eventualul sprijin din partea altor scheme de la nivel național, de la nivelul Uniunii sau de la nivel internațional.

13. Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene următoarele informații:
- (a) diferența de preț mediu dintre combustibilii maritimi fosili și combustibilii maritimi durabili, pe o bază anuală, pentru anul precedent;
 - (b) costurile medii de reducere a emisiilor care rezultă din implementarea și exploatarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero o dată la trei ani pentru ultimii trei ani.
14. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 23, acte delegate de completare a prezentei directive, prin stabilirea unor norme detaliate privind:
- (a) calcularea diferențelor de preț, inclusiv stabilirea prețurilor de referință în cazul în care nu sunt disponibile prețuri de piață reprezentative;
 - (b) stabilirea unor criterii obiective aplicabile tehnologiilor de propulsie cu emisii zero eligibile atunci când contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
 - (c) determinarea reducerilor de emisii generate de implementarea și exploatarea tehnologiilor de propulsie cu emisii zero;
 - (d) procedurile de aplicare, alocare, monitorizare, raportare și verificare în ceea ce privește alocarea certificatelor în conformitate cu prezentul articol;
 - (e) garanții pentru prevenirea supracompensării, inclusiv în ceea ce privește schemele naționale, ale Uniunii sau internaționale;
 - (f) stabilirea unor garanții și proceduri pentru a asigura o distribuție echitabilă și proporțională a certificatelor între companiile de transport maritim, ținând seama, în același timp, de necesitatea de a menține concurența efectivă și accesul pentru companiile de transport maritim mici și mijlocii.
15. Statele membre asigură vizibilitatea finanțării în temeiul prezentului articol într-un mod corespunzător cerințelor prevăzute la articolul 30m alineatul (1) literele (a) și (b).
16. Începând cu 1 ianuarie 2032, Comisia evaluează aplicarea prezentului articol în rapoartele anuale pe care trebuie să le trimită în temeiul articolului 10 alineatul (5).

* Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor «Strategia portuară a UE» COM(2026) 112 final, anexa 1, «B) Principii directe pentru sprijinirea proiectelor portuare în țări terțe.»;

- (6) după articolul 3gaa, se inserează următorul articol 3gab:

„Articolul 3gab

Rezervarea și alocarea certificatelor pentru decarbonizarea sectorului maritim în anumite țări cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare

Un cuantum de 0,9 milioane din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 este rezervat pentru decarbonizarea sectorului maritim în țările cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare, astfel cum sunt definite de Organizația Națiunilor Unite, cu excepția statelor al căror PIB pe cap de locuitor este egal sau mai mare decât media Uniunii. Această sumă este rezervată anual până în 2035.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea normelor privind utilizarea certificatelor rezervate

menționate la primul paragraf de la prezentul alineat și procedura de punere la dispoziție a certificatelor respective.”;

(7) articolul 3gg se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) orice problemă legată de coerența dintre EU ETS și măsura respectivă, inclusiv dublarea plăților.”;

(b) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

După caz, Comisia poate însoți raportul menționat la al doilea paragraf de la prezentul alineat cu o propunere legislativă de modificare a prezentei directive într-un mod care să fie coerent cu obiectivele climatice al Uniunii pentru 2030 și cu obiectivul neutralității climatice prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu scopul de a menține integritatea de mediu și eficacitatea acțiunilor Uniunii în domeniul climei, pentru a asigura coerența între punerea în aplicare a măsurii globale bazată pe piață și EU ETS, evitând în același timp dublarea plăților și a oricărei sarcini semnificative.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„Până cel târziu la 30 septembrie 2035, Comisia evaluează punerea în aplicare a articolului 3ga alineatul (3) al doilea paragraf, inclusiv contribuția sa la decarbonizarea transportului maritim și costurile administrative suportate de statele membre în cauză, precum și oportunitatea prelungirii aplicării sale după 31 decembrie 2038 și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă în acest sens.”;

(d) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 31 decembrie 2031, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care examinează fezabilitatea și impactul economic, de mediu și social al includerii în prezenta directivă a emisiilor provenite de la nave cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, care sunt menționate la articolul 2 alineatul (1d) literele (e) și (f) din Regulamentul (UE) 2015/757.”;

(e) se introduc următoarele alineate (6) și (7):

„(6) Până la 1 ianuarie 2032, Comisia realizează o evaluare a aplicării prezentului articol 3gaa și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

(7) Până cel târziu la 30 septembrie 2033, Comisia evaluează punerea în aplicare a derogării prevăzute la articolul 12 alineatul (3-e), ținând seama de evoluțiile tehnologice, de disponibilitatea și implementarea tehnologiilor de propulsie cu emisii scăzute și cu emisii zero și a combustibililor durabili adecvați pentru navele din clasa de gheață, de impactul derogării asupra decarbonizării transportului maritim și de oportunitatea prelungirii aplicării sale după 31 decembrie 2035 și, după caz, prezintă o propunere legislativă în acest sens.”;

(8) la articolul 4, „articolul 27” se înlocuiește cu „articolele 27 și 27a”.

(9) la articolul 6 se introduc următoarele alineate:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a normelor de acordare, suspendare și retragere a autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră de către autoritatea competentă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

(4) În cazul în care, în perioada menționată la articolul 3 litera (h), autoritatea competentă acordă succesiv pentru prima dată o autorizație de emisii de gaze cu efect de seră, retrage autorizația respectivă și apoi acordă o autorizație nouă, instalația este reintrodusă în EU ETS numai în următoarea perioadă de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit menționată la articolul 11 alineatul (1), în temeiul statutului relevant de instalație autorizată sau de instalație nou-intrată, după caz. Instalația respectivă rămâne în afara domeniului de aplicare al EU ETS pentru restul perioadei de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit menționată la articolul 11 alineatul (1), în cursul căreia autorizația a fost acordată succesiv pentru prima dată și retrasă.”;

(10) în titlul capitolului III cuvântul „staționare” se elimină;

(11) se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Autoritatea competentă în ceea ce privește infrastructura de transport al CO₂

1. Autoritatea competentă în ceea ce privește infrastructura de transport al CO₂ este autoritatea competentă a statului membru în care este captat CO₂ transportat. În cazul în care CO₂ este captat în afara SEE, autoritatea competentă este autoritatea competentă a primului stat membru de tranzit al CO₂.

2. Autoritățile competente în temeiul alineatului (1) și autoritățile competente ale statelor membre de tranzit sau de primire fac schimb de toate informațiile relevante necesare pentru aprobarea planurilor de monitorizare și pentru verificarea rapoartelor privind emisiile infrastructurilor de transport al CO₂.”;

(12) articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Începând cu 1 ianuarie 2026 și, respectiv, 1 ianuarie 2027, cantitatea de certificate se majorează pentru a se ține seama de includerea emisiilor de gaze cu efect de seră, altele decât emisiile de CO₂ generate de activitățile de transport maritim, și de includerea emisiilor navelor de aprovizionare în larg, pe baza emisiilor acestora din cel mai recent an pentru care sunt disponibile date. Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (1), certificatele care rezultă din majorarea respectivă sunt puse la dispoziție pentru a sprijini inovarea în conformitate cu articolul 3gaa începând cu 2030.”;

(b) la articolul 9 se adaugă următoarele paragrafe:

„În [2031/doi ani de la includerea navelor mici suplimentare în MRV], cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se majorează pentru a ține seama de acoperirea emisiilor categoriilor de nave cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, menționate în anexa I, pe baza emisiilor lor din cel mai recent an pentru care sunt disponibile date. Certificatele care rezultă din această creștere contribuie la cantitatea menționată la articolul 3gaa.

Cantitatea de certificate valabile pentru întreaga Uniune se majorează în ceea ce privește incinerarea deșeurilor municipale cu următoarele cantități, având în vedere cerințele de introducere treptată stabilite la articolul 12a:

- 10,2 milioane de certificate în 2031;
- 19,5 milioane de certificate în 2032;
- 28,1 milioane de certificate în 2033 și
- 36 de milioane de certificate în 2034, sub rezerva aplicării, ulterior, a factorului linear de reducere.

Factorul linear este de 3,7 % între 2031 și 2035 și de 1,7 % începând cu anul 2036.

Comisia publică cantitatea de certificate la nivelul Uniunii până în septembrie 2028.”;

(13) se introduc următoarele articole:

„Articolul 9b

Finanțarea creditelor internaționale

1. Până la 260 de milioane de certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 sunt puse la dispoziția mecanismului pentru achiziționarea a până la 260 Mt de credite internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate, din creditele internaționale prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119, pentru a contribui la ambiția climatică a activităților enumerate în anexa I în perioada 2036-2040. Toate achizițiile fac obiectul îndeplinirii criteriilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119.

2. Veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii în temeiul alineatului (1) constituie venituri alocate externe în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului. Comisia se asigură că licitarea certificatelor pentru mecanism se desfășoară în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4), în timp util pentru începerea achizițiilor.

3. Până la 31 ianuarie 2033, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a dezvoltării unei piețe a creditelor internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate, ținând seama de toate criteriile prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și a disponibilității acestora de a contribui la ambițiile climatice ale activităților enumerate în anexa I, inclusiv următoarele:

- (a) cerințele privind integritatea de mediu, soliditatea contabilă și verificarea care ar trebui îndeplinite pentru ca orice astfel de credite să contribuie la ambiția acestor sectoare, ținând seama de evoluțiile din cadrul Acordului de la Paris și al legislației UE;
- (b) dezvoltarea pieței creditelor internaționale, în ceea ce privește cererea și oferta;
- (c) implicațiile potențiale ale unei astfel de utilizări pentru funcționarea și integritatea EU ETS;
- (d) implicațiile specifice pentru sectoarele vizate de EU ETS, inclusiv riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, impactul asupra competitivității, riscul de descurajare a atenuării și coerența cu obiectivul Uniunii de realizare a neutralității climatice la nivelul întregii economii.

4. Sub rezerva raportului menționat la alineatul (3), prin derogare de la articolul 9, în cazul în care nu sunt disponibile credite internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate, eficiente din punctul de vedere al costurilor, menționate la alineatul (1), factorul linear revine la 2,7 % începând din 2036.

5. Certificatele rezervate în temeiul alineatului (1) se alocă Băncii de Decarbonizare Industrială pentru proiecte de decarbonizare industrială în conformitate cu articolul 10ce în cazul în care nu sunt alocate în scopurile stabilite la alineatul (1).

Articolul 9c

Absorbțiile permanente de carbon interne

1. Cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 se majorează cu 250 de milioane de certificate. Certificatele respective sunt puse la dispoziția Comisiei pentru a fi scoase la licitație în perioada 2031-2040 în vederea generării de venituri pentru achiziționarea unei cantități echivalente de unități de absorbție permanentă de carbon internă generate de activitățile BioCSC și DACCS în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului*. Comisia achiziționează unitățile de eliminare respective acordând prioritate unui portofoliu de proiecte eficiente din punctul de vedere al costurilor și de înaltă integritate, cu plată la livrarea unităților certificate.

2. O cantitate suplimentară de 10 milioane de certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 în perioada 2031-2040 este pusă la dispoziția Comisiei pentru a fi scoasă la licitație în vederea generării de venituri pentru achiziționarea respectivelor unități de absorbție permanentă de carbon, în cazul în care veniturile generate de certificatele prevăzute la alineatul (1) ar fi insuficiente pentru achiziționarea cantității totale de unități de absorbție permanentă de carbon internă.

3. Veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul constituie venituri alocate externe în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului**. Licitarea certificatelor pentru achiziționarea unităților de absorbție permanentă de carbon internă menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se desfășoară în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă. Certificatele rezervate în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol se returnează la cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 din prezenta directivă în cazul în care nu sunt scoase la licitație în scopurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol înainte de 2041.

4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește modalitățile detaliate de achiziționare a unităților de absorbție permanentă de carbon internă indicate la alineatul (1), inclusiv calendarul licitării certificatelor menționate la alineatele (1) și (2); formele de sprijin, procedura și criteriile de selecție, criteriile de eligibilitate și cerințele tehnologice pentru diferitele tipuri de sprijin și mecanisme de plată, utilizând alocarea competitivă acolo unde este fezabil și raportând în mod transparent cu privire la rezultatul procedurilor; precum și normele financiare pentru a asigura o punere în aplicare adecvată a achiziției. Actele delegate respective asigură faptul că orice licitare timpurie a certificatelor menționate la alineatele (1) și (2) este echilibrată prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 10, pentru a obține efectul echivalent al unei integrări treptate a absorbțiilor de carbon în direcția licitării a 48 de milioane de certificate menționate la alineatele (1) și (2) în 2040. Actele delegate respective prevăd modalități detaliate de achiziționare a absorbțiilor permanente de carbon interne, acordând prioritate unui portofoliu de proiecte eficiente din punctul de vedere al costurilor și

de înaltă integritate, cu plată la livrarea unităților certificate și cu scopul de a limita expunerea fiscală.

5. Cantitatea de absorbții permanente de carbon interne care urmează să fie achiziționată se reduce cu cantitatea de absorbții de carbon interne BioCSC pe care operatorii, operatorii de aeronave și companiile de transport maritim le utilizează în conformitate cu articolul 14 alineatul (1a), iar din cele 250 de milioane de certificate menționate la alineatul (1) se anulează o cantitate corespunzătoare de certificate.

6. Orice unități certificate de absorbție permanentă a dioxidului de carbon generate de activitățile BioCSC și DACCS în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012 și achiziționate de Comisie în conformitate cu prezentul articol sunt anulate și nu mai pot fi contabilizate ca emisii negative în temeiul articolului 14 alineatul (1a) din prezenta directivă.

7. Factorul linear de reducere stabilit la articolul 9 nu se aplică majorării certificatelor stabilite la alineatul (1).

8. Înainte de 31 decembrie 2034, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește achiziționarea de unități de absorbție permanentă de carbon internă prevăzute la alineatul (1), luând în considerare oferta disponibilă și prețul unităților de absorbție permanentă de carbon internă în comparație cu bugetul alocat. Raportul examinează, de asemenea, posibila contribuție a absorbțiilor bazate pe natură și a unităților de sechestrare a carbonului prin agricultura carbonului certificate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012 la absorbțiile permanente de carbon și evaluează fezabilitatea tranziției treptate de la o integrare gestionată de Comisie la o integrare directă de către operatori, dincolo de utilizarea proprie, a unităților de absorbție permanentă de carbon internă în EU ETS.

* Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru absorbțiile permanente de carbon, agricultura carbonului și stocarea carbonului în produse (JO L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj>).

** Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).”;

(14) articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Cel puțin 57 % din certificatele disponibile din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 din prezenta directivă care nu sunt alocate în conformitate cu articolele 9, 3gaa, 3gab, 9c, 10cc și 19 din prezenta directivă sunt scoase la licitație de statele membre, fără a aduce atingere unei posibile reduceri în temeiul articolului 10a alineatul (5a) din prezenta directivă, plasării certificatelor în rezerva pentru stabilitatea pieței (RSP) instituită prin Decizia (UE) 2015/1814* a Parlamentului European și a Consiliului sau anulării certificatelor în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din prezenta directivă. Proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre crește ca urmare a aplicării factorului CBAM în conformitate cu articolul 10a alineatul (1a) din prezenta directivă. Cantitatea de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre se distribuie în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

* Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).”;

(b) la alineatul (2) litera (b) se adaugă următoarea teză:

„Spania, Cipru, Malta și Slovenia își utilizează certificatele suplimentare în scopurile prioritare enumerate la articolul 10 alineatul (3) primul paragraf.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării certificatelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, cu excepția veniturilor stabilite ca resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE și incluse în bugetul Uniunii. Statele membre utilizează cel puțin 50 % din veniturile respective, cu excepția veniturilor utilizate pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon menționate la articolul 10a alineatul (6) din prezenta directivă sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, pentru a sprijini decarbonizarea sectoarelor ETS, pentru unul sau mai multe dintre următoarele scopuri prioritare:

- (a) suplimentarea mecanismelor de sprijin prevăzute în prezenta directivă pentru reducerea impactului sectoarelor ETS asupra climei;
- (b) dezvoltarea energiilor curate, a stocării energiei electrice și a rețelilor pentru transportul și distribuția energiei electrice, în special în jurul clusterelor industriale, având în vedere creșterea cererii de energie electrică din proiectele de decarbonizare industrială, precum și îndeplinirea angajamentelor privind energia din surse regenerabile, eficiența energetică și interconectarea stabilite în planurile naționale privind energia și clima;
- (c) finanțarea investițiilor în decarbonizarea industrială și a măsurilor de facilitare a acestei decarbonizări, inclusiv a investițiilor în electrificarea industrială, în tehnologiile de producție industrială curată, în captarea, utilizarea și stocarea CO₂ și în dezvoltarea rețelei de transport al CO₂;
- (d) măsuri de decarbonizare a sectorului maritim, inclusiv îmbunătățirea eficienței energetice a navelor, a porturilor, a tehnologiilor și a infrastructurii inovatoare, a electrificării și a combustibililor alternativi durabili, cum ar fi hidrogenul și amoniacul produse din surse regenerabile, precum și a tehnologiilor de propulsie cu emisii zero;
- (e) măsuri de investiții în tehnologii inovatoare pentru decarbonizarea aviației, inclusiv sprijin pentru electrificare, acțiuni de reducere a impactului global al aviației asupra climei și de creștere a producției de combustibili cu emisii scăzute și cu emisii zero de dioxid de carbon, precum și măsuri de sprijinire a decarbonizării aeroporturilor;
- (f) măsuri de sprijinire a transferului modal către forme de transport decarbonizate;

- (g) sprijinirea autorităților competente implicate în colectarea și eliminarea deșeurilor municipale în punerea în aplicare a măsurilor în conformitate cu treptele superioare ale ierarhiei deșeurilor, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE, și anume prevenirea generării de deșeuri, pregătirea pentru reutilizare, colectarea separată, sortarea și reciclarea;
- (h) măsuri de circularitate pentru reducerea emisiilor din sectoarele ETS;
- (i) sprijinirea dezvoltării unor piețe principale pentru produsele circulare și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cum ar fi îngrășămintele pe bază de bioreșurse, bioprodusele chimice și oțelul verde;
- (j) finanțarea cercetării și dezvoltării necesare pentru oricare dintre scopurile menționate la literele (a)-(h).

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot utiliza restul veniturilor pentru care stabilesc utilizarea în următoarele scopuri:

- (a) metode de absorbție permanentă de carbon, cum ar fi captarea și stocarea directă din aer;
- (b) măsuri de evitare a defrișărilor și de sprijinire a protecției și restabilirii turbăriilor, pădurilor și a altor ecosisteme terestre și marine, inclusiv măsuri ce contribuie la protecția, restabilirea și îmbunătățirea gestiunii acestora, în special a zonelor marine protejate, precum și de intensificare a împăduririlor și reîmpăduririlor favorabile biodiversității, inclusiv în țările în curs de dezvoltare care au ratificat Acordul de la Paris;
- (c) silvicultură și sechestrarea solului;
- (d) investiții pentru reducerea emisiilor agricole legate de utilizarea mai eficientă a îngrășămintelor în Uniune sau de gazele cu efect de seră, altele decât CO₂, și pentru sprijinirea utilizatorilor finali în ceea ce privește adoptarea îngrășămintelor pe bază de bioreșurse, a celor organice și a celor circulare, în conformitate cu Planul de acțiune privind îngrășămintele;
- (e) măsuri destinate reducerii emisiilor în clădiri, prin îmbunătățirea eficienței energetice, a sistemelor centralizate de termoficare și a izolării termice, în sprijinul sistemelor eficiente și din surse regenerabile de încălzire și răcire, sau măsuri de sprijin destinate renovării aprofundate și în etape a clădirilor în conformitate cu Directiva 2024/1275 a Parlamentului European și a Consiliului*, începând cu renovarea clădirilor cu cele mai slabe performanțe energetice;
- (f) asigurarea de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social legate de schimbările climatice la nivelul gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii;
- (g) acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea EU ETS;
- (h) adaptarea la impactul schimbărilor climatice;
- (i) finanțarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile, inclusiv a măsurilor de adaptare la efectele schimbărilor climatice și a măsurilor de transfer de tehnologii;

- (j) promovarea formării de competențe și a redistribuirii forței de muncă pentru a contribui la o tranziție justă către o economie neutră din punct de vedere climatic, în special în regiunile cel mai puternic afectate de tranziția locurilor de muncă, în strânsă coordonare cu partenerii sociali, și investiții în perfecționarea și recalificarea lucrătorilor care pot fi afectați de tranziție, inclusiv a lucrătorilor din transportul maritim;
- (k) eliminarea oricărui risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului**, sprijinind tranziția și promovând decarbonizarea acestora în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

Utilizarea veniturilor în temeiul primului și al celui de al doilea paragraf nu trebuie să prelungească dependența de combustibilii fosili pentru producerea de energie electrică și trebuie să fie în concordanță cu tranziția către o economie sigură și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2040 și cu obiectivul neutralității climatice prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119.

În rapoartele lor prezentate în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului***, statele membre informează Comisia cu privire la utilizarea veniturilor și la acțiunile întreprinse în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, precizând, dacă este cazul, care sunt veniturile utilizate și care sunt acțiunile întreprinse pentru punerea în aplicare a planurilor lor naționale integrate privind energia și clima, prezentate în conformitate cu regulamentul menționat, precum și a planurilor lor teritoriale pentru o tranziție justă, elaborate în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului****. Statele membre își plătesc veniturile până în al treilea an după anul producerii.

Aceste rapoarte trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite Comisiei să evalueze respectarea de către statele membre a alineatului (3) de la prezentul articol și a articolului 30m.

* Directiva 2024/1275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor (reformare) (JO L 1275 8.5.2024, p. 1).

** Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (JO L 130, 16.5.2023, p. 52).

*** Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

***** Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).”;

- (a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. În fiecare an, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcționarea pieței carbonului care include aspecte privind funcționarea licitațiilor, lichiditățile și volumele tranzacționate și care sintetizează informațiile furnizate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în conformitate cu alineatul (6) și informațiile furnizate de statele membre cu privire la măsurile financiare menționate la articolul 10a alineatul (6). Statele membre transmit toate informațiile și rapoartele relevante până la data de 30 iunie a fiecărui an, pe baza unui chestionar sau a unei scheme adoptate de Comisie sub forma unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 21 alineatul (1). Comisia publică raportul privind funcționarea pieței europene a carbonului în termen de șase luni de la primirea informațiilor și a rapoartelor relevante din partea statelor membre.”;

- (b) se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care un stat membru decide să completeze mecanismele ETS care utilizează certificate, statul membru poate menține această abordare abținându-se de la licitare, astfel încât să își ofere sprijinul în același mod.”;

- (15) articolul 10a se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește normele integral armonizate la nivelul Uniunii pentru alocarea certificatelor menționate la alineatele (3b)-(3d), (5), (7) și (19) de la prezentul articol.”;

- (b) alineatul (1a) se modifică după cum urmează:

- (i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, în primii ani de aplicare a Regulamentului (UE) 2023/956, producția mărfurilor enumerate în anexa I la regulamentul respectiv beneficiază de alocări de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu alineatele (3a)-(3d) în cantități reduse. Se aplică un factor de reducere a alocării de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor respective («factorul CBAM»). Factorul CBAM este egal cu 100 % în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a regulamentului respectiv și sfârșitul anului 2025 și, sub rezerva aplicării dispozițiilor de la articolul 36 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv, este egal cu 97,5 % în 2026, 95 % în 2027, 91,5 % în 2028, 81 % în 2029, 59 % în 2030, 48 % în 2031, 37,5 % în 2032 și 27 % în 2033, 15 % în perioada 2034-2037. Începând din 2038, se aplică un factor CBAM de 0 %.”;

- (ii) după al doilea paragraf se adaugă următorul paragraf:

„În pofida celui de al doilea paragraf, atunci când se adaugă mărfuri suplimentare pe lista din anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 a căror producție beneficiază de alocare cu titlu gratuit, pentru aceste mărfuri suplimentare factorul CBAM este egal cu 97,9 % în primul an și cu 95,8 % în al doilea an al următoarei perioade de cinci ani menționate la articolul 11 din prezenta directivă după includerea lor în anexa respectivă și scade cu același factor CBAM prevăzut la al doilea paragraf în fiecare an ulterior, începând cu factorul CBAM din anul 2028. Factorul CBAM este egal cu 100 % în perioada cuprinsă între începutul includerii lor în anexă și primul an al următoarei perioade de cinci ani menționate la articolul 11 din prezenta directivă.”;

(iii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția certificatelor rezervate pentru articolele 10cb și 10ce în temeiul articolului 10cc și a certificatelor rezervate pentru instalațiile nou-intrate în temeiul alineatului (7) primul paragraf de la prezentul articol, certificatele care rezultă din reducerea alocării cu titlu gratuit se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (1).”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) după al doilea paragraf se introduce următorul paragraf:

„Comisia completează prezenta directivă prin prevederea, în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) primul paragraf, a unor definiții sectoriale specifice ale valorilor de referință pentru căldură și combustibil specifice sectorului, împreună cu limitele de sistem corespunzătoare și valorile punctului de plecare pentru determinarea ratei anuale de reducere în vederea actualizării valorilor de referință în actele de punere în aplicare menționate la al treilea paragraf.”;

(ii) la al treilea paragraf, după litera (e) se adaugă următoarele litere:

„(f) Pentru perioada 2031-2035, valorile de referință se stabilesc în același mod ca la literele (a) și (g) din prezentul paragraf pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2026 și 2027 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2033. Informațiile transmise de o țară terță pentru instalațiile de pe teritoriul său în conformitate cu un acord încheiat în temeiul articolului 25 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

(g) Atunci când rata anuală de reducere depășește 2 % sau este sub 0,3 %, valorile de referință pentru perioada 2031-2035 sunt valorile de referință aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduse cu oricare dintre cele două rate procentuale menționate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2033.

(h) Pentru perioada 2036-2040, valorile de referință se stabilesc în același mod ca la literele (a) și (g) din prezentul paragraf pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2031 și 2032 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2038. Informațiile transmise de o țară terță pentru instalațiile de pe teritoriul său în conformitate cu un acord încheiat în temeiul articolului 25 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

(i) Atunci când rata anuală de reducere depășește 2 % sau este sub 0,3 %, valorile de referință pentru perioada 2036-2040 sunt valorile de referință aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduse cu oricare dintre cele două rate procentuale menționate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2038.”;

(d) după alineatul (2) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Începând din 2031, nu se aplică al treilea până la al șaselea paragraf de la alineatul (1) din prezentul articol și al doilea până la al cincilea paragraf de la articolul 10b alineatul (4).

(3b) Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile enumerate în anexa I stabilesc, pun la dispoziția publicului și prezintă un plan de investiții pentru decarbonizare în UE („planul de investiții pentru decarbonizare în UE”) pentru instalațiile pentru care solicită alocarea cu titlu gratuit.

Operatorii instalațiilor autorizate transmit autorității competente planul de investiții pentru decarbonizare în UE, împreună cu informațiile transmise până la 30 septembrie 2029 și, ulterior, o dată la cinci ani, în temeiul articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf. Operatorii instalațiilor nou-intrate transmit autorității competente planul de investiții pentru decarbonizare în UE, împreună cu cererea lor de alocare cu titlu gratuit, în conformitate cu procedurile stabilite în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) primul paragraf de la prezentul articol.

Prin derogare de la al doilea paragraf de la prezentul alineat, planul de investiții pentru decarbonizare în UE poate fi prezentat la o dată ulterioară, împreună cu rapoartele de modificare la nivel de activitate prezentate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (21).

Planul menționat la primul paragraf de la prezentul articol este în concordanță cu obiectivul neutralității climatice prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și include toate elementele următoare:

- (a) măsuri și investiții în conformitate cu neutralitatea climatică până în 2050 la nivelul instalației, având în vedere rolul măsurilor de circularitate, excluzând utilizarea creditelor de compensare a emisiilor de dioxid de carbon («măsuri și investiții de decarbonizare»);
- (b) ținte intermediare pentru a măsura, până la 31 decembrie 2035 și, ulterior, la fiecare cinci ani, până la 31 decembrie, progresele înregistrate în direcția atingerii neutralității climatice prin măsurile și investițiile prevăzute la litera (a).

Pentru fiecare perioadă de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit menționată la articolul 11, investițiile în decarbonizare menționate la litera (a) corespund unui volum cel puțin echivalent cu valoarea economică a 100 % din volumul alocării cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă. Aceste investiții în decarbonizare se califică drept costuri eligibile, sunt puse în aplicare în UE și conduc la o reducere semnificativă a emisiilor la nivelul instalației în perioada relevantă de cinci ani pentru care instalația respectivă solicită alocarea cu titlu gratuit, în conformitate cu lista și criteriile stabilite în temeiul alineatului (3e) de la prezentul articol.

(3c) La prezentarea unui plan de investiții pentru decarbonizare în UE care a fost verificat în conformitate cu articolul 15 și aprobat de autoritatea competentă, 80 % din cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit care urmează să fie primite în perioada de cinci ani relevantă se alocă anual instalației.

În cazul în care o instalație a primit certificate în conformitate cu primul paragraf în cursul fiecărei perioade de cinci ani care începe în 2031, dar apoi a relocat sau a transferat în alt mod, direct sau indirect, integral sau parțial, capacitatea sa de producție relevantă sau activitatea economică asociată din afara Uniunii, statul membru solicită operatorului să ramburseze certificatele primite pentru perioada de alocare relevantă. În absența rambursării, statul membru deduce certificatele gratuite în anii următori.

Restul de 20 % din volumul alocării cu titlu gratuit pentru perioada respectivă de cinci ani se alocă instalației numai după confirmarea, în termen de cel mult doi ani de la încheierea perioadei relevante de cinci ani, de către autoritatea competentă de la locul în care sunt puse în aplicare investițiile în decarbonizare, a faptului că sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) investițiile în decarbonizare au fost puse în aplicare până la momentul respectiv și au fost puse în aplicare în UE;
- (b) au fost investite costuri eligibile care corespund unui volum cel puțin echivalent cu valoarea economică de 100 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă;
- (c) rapoartele anuale existente menționate la articolul 15 arată că s-au realizat reduceri semnificative ale emisiilor la nivelul instalației în perioada de cinci ani relevantă.

Certificatele care nu sunt alocate în conformitate cu primul și al treilea paragraf sau care sunt returnate în conformitate cu al doilea paragraf sunt puse la dispoziție pentru alocare cu titlu gratuit în următoarea perioadă de cinci ani.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care un proiect care a fost selectat pentru acordarea de sprijin în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială și al sprijinului pentru stimularea investițiilor instituit în temeiul articolelor 10cc, 10 cd și 10ce sau al Fondului pentru inovare menționat la articolul 10cb este pus în aplicare în instalație în cursul perioadei de cinci ani în care aceasta solicită alocarea cu titlu gratuit, operatorul instalației respective este scutit de obligația de a elabora un plan în conformitate cu alineatul (3b) și primește 80 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit, astfel cum se menționează la primul paragraf, fără verificări suplimentare. Prin derogare de la al treilea paragraf, restul de 20 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit pentru perioada de cinci ani relevantă se alocă aceleiași instalații numai după lansarea plății sprijinului pentru proiect în cadrul Fondului pentru inovare sau la începerea construcției în ceea ce privește proiectele cărora li s-a acordat sprijin în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială sau al sprijinului pentru stimularea investițiilor și după ce autoritatea competentă confirmă, în conformitate cu al treilea paragraf, că au fost investite în UE costuri eligibile care corespund unui volum cel puțin echivalent cu valoarea economică de 100 % din cuantumul alocării cu titlu gratuit în perioada de cinci ani relevantă.

Cerințele prevăzute la alineatul (3b) și la primul și al treilea paragraf de la prezentul alineat nu se aplică celor mai eficiente 10 % instalații dintr-un sector sau subsector din Uniune menționate la articolul 10a alineatul (2) primul paragraf și, în ceea ce privește anii utilizați pentru stabilirea valorilor de referință revizuite în temeiul celui de al treilea paragraf de la articolul respectiv pentru perioada relevantă de cinci ani de alocare cu titlu gratuit, instalațiilor cu emisii zero sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, instalațiilor pentru care operatorii, în urma unei modificări a proceselor lor de producție în conformitate cu articolul 2 alineatul (1), decid că urmează să rămână în domeniul de aplicare al EU ETS.

(3d) Operatorii instalațiilor care solicită alocarea cu titlu gratuit în conformitate cu prezentul articol pot solicita constituirea unei grupări de instalații în scopul îndeplinirii în comun a cerințelor de investiții prevăzute la alineatul (3b) al cincilea paragraf.

Operatorii care doresc să constituie o grupare depun o cerere la autoritatea competentă prin depunerea unui acord pe care l-au încheiat în scopul îndeplinirii în comun a cerințelor de investiții («acord comun de investiții în decarbonizare»), specificând instalațiile și perioada pentru care doresc să constituie gruparea. Acordul comun de investiții în decarbonizare se poate referi la cinci sau mai mulți ani calendaristici, cu condiția ca durata minimă a fiecărui acord să acopere pe deplin perioada de cinci ani menționată la articolul 11 pentru care instalațiile solicită alocarea cu titlu gratuit.

Acordul comun de investiții în decarbonizare se încheie înainte de depunerea unei cereri de alocare cu titlu gratuit și se transmite autorității competente împreună cu informațiile transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf. După transmiterea acordului comun de decarbonizare către autoritatea competentă, alți operatori pot fi adăugați la acordul respectiv numai în următoarea perioadă de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit menționată la articolul 11.

În cazul în care se încheie un acord comun de investiții în decarbonizare, investițiile în decarbonizare menționate la alineatul (3b) al cincilea paragraf trebuie să corespundă unui volum cel puțin echivalent cu valoarea economică a 100 % din quantumul alocării cu titlu gratuit alocate tuturor instalațiilor care fac parte din grupare în perioada de cinci ani relevantă.

(3e) Comisia completează prezenta directivă prin furnizarea, în strânsă consultare cu părțile interesate relevante, în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (1) primul paragraf, a unor detalii complementare de punere în aplicare în ceea ce privește dispozițiile privind alocarea cu titlu gratuit prevăzute la alineatele (3b)-(3d) de la prezentul articol, inclusiv:

- (a) o listă a cerințelor și a costurilor eligibile pentru a se califica drept investiții în decarbonizare;
- (b) norme privind calificarea drept reducere semnificativă a emisiilor;
- (c) o metodologie pentru a stabili dacă măsurile și investițiile enumerate în planul de investiții pentru decarbonizare în UE conduc la o reducere semnificativă a emisiilor;
- (d) calendarul detaliat pentru prezentarea planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE;

- (e) metodologia de stabilire a valorii economice a cantității de certificate gratuite primite;
- (f) norme privind rambursarea certificatelor în temeiul alineatului (3c) al doilea paragraf;
- (g) cerințele pentru ca instalațiile să se califice drept instalații cu emisii zero sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon în temeiul alineatului (3c) al șaselea paragraf;
- (h) condițiile detaliate care se aplică derogărilor prevăzute la alineatul (3c) al cincilea și al șaselea paragraf;
- (i) detaliile procedurii de depunere a cererii de constituire a unei grupări, inclusiv conținutul minim și condițiile detaliate ale cererii de constituire a unei grupări în temeiul alineatului (3d) (inclusiv pentru instalațiile din mai multe state membre) și calendarul detaliat pentru transmiterea acestora către autoritatea competentă;
- (j) repartizarea pasivelor pentru îndeplinirea cerințelor de investiții menționate la alineatul (3b) al cincilea paragraf, atunci când operatorii aleg să formeze o grupare.

Atunci când stabilește cerințele pentru ca instalațiile să se califice drept instalații cu emisii zero sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, Comisia ține seama de reducerile estimate ale emisiilor specifice sectorului care sunt necesare până în 2040 și 2050 pentru a fi în conformitate cu obiectivul neutralității climatice prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și de tehnologiile cu emisii scăzute de dioxid de carbon disponibile și de alte opțiuni de reducere a emisiilor disponibile pentru fiecare sector, ținând seama de tehnologiile «zero net» enumerate la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1735.

Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

- (i) conținutul informațiilor menționate la alineatul (3b) al patrulea paragraf literele (a) și (b);
- (ii) formatul planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE.

Atunci când specifică formatul și conținutul planurilor de investiții pentru decarbonizare în UE, Comisia caută sinergii cu planuri similare, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii, și urmărește să prevadă un format simplu pentru planurile de investiții pentru decarbonizare în UE.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”;

- (e) după alineatul (3e) se adaugă următorul alineat:

„(3f) În cazul în care o instalație a primit mai multe certificate decât cuantumul care urmează să fie alocat în conformitate cu normele privind alocarea cu titlu gratuit prevăzute la prezentul articol, autoritatea competentă solicită instalației să returneze certificatele excedentare respective și îl însărcinează pe administratorul național să transfere certificatele excedentare care se returnează.”;

- (f) alineatul (5a) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) Prin derogare de la alineatul (5) de la prezentul articol, din cantitatea totală de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (1) în perioada 2031-2040, un quantum echivalent cu 4 % din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru perioada 2031-2040 se utilizează, în măsura în care este necesar, pentru a crește quantumul maxim disponibil în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol.”;

- (g) alineatul (5b) se înlocuiește cu următorul text:

„(5b) Până la sfârșitul anului 2030, în cazul în care mai puțin de 3 % din cantitatea totală de certificate este necesară pentru a crește quantumul maxim disponibil în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol, și, în perioada 2031-2040, în cazul în care mai puțin de 4 % din cantitatea totală de certificate este necesară pentru a crește quantumul maxim disponibil în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol, se aplică următoarele dispoziții:

(a) un număr maxim de 50 de milioane de certificate se utilizează pentru a crește quantumul de certificate disponibile pentru sprijinirea inovării în conformitate cu Fondul pentru inovare instituit în temeiul articolului 10a alineatul (8) sau al articolului 10cb;

(b) orice certificate rămase se utilizează în conformitate cu articolul 10cc.”;

- (h) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre ar trebui să adopte măsuri financiare în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, cu condiția ca astfel de măsuri financiare să fie în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, în special să nu producă denaturări nejustificate ale concurenței pe piața internă. Măsurile financiare adoptate nu trebuie să compenseze costurile indirecte acoperite de alocarea cu titlu gratuit în conformitate cu criteriile de referință stabilite în temeiul alineatului (1).

Statele membre urmăresc, de asemenea, să utilizeze cel mult 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație pentru măsurile financiare menționate la primul paragraf.

Statele membre care dispun de măsurile financiare menționate la primul paragraf informează Comisia cu privire la quantumul total al compensației acordate pentru fiecare sector și subsector beneficiar în rapoartele lor prezentate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999, precum și cu privire la punerea în aplicare a măsurilor și la contribuția acestora la decarbonizare. În plus, în orice an în care un stat membru utilizează mai mult de 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație în astfel de scopuri, acesta prezintă motivele depășirii quantumului respectiv și include informații relevante privind prețurile energiei electrice pentru marii consumatori industriali care beneficiază de astfel de măsuri financiare, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale, precum și informații din care să reiasă dacă s-a acordat atenția cuvenită altor măsuri de

reducere durabilă a costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon pe termen mediu și lung.

Comisia include în raportul prevăzut la articolul 10 alineatul (5), între altele, o evaluare a efectelor unor astfel de măsuri financiare asupra pieței interne și, după caz, recomandă toate măsurile care ar putea fi necesare în temeiul evaluării respective.

Măsurile respective trebuie să asigure că există o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pe baza unor valori de referință *ex ante* pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Valorile de referință *ex ante* respective se calculează pentru un sector sau subsector dat ca produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente mixului de producție de energie electrică relevant.”;

(i) alineatul (7) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„CertIFICATELE din cuantumul maxim menționat la alineatul (5) de la prezentul articol care nu au fost alocate cu titlu gratuit până în 2020 se rezervă pentru instalațiile nou-intrate, împreună cu 200 de milioane de certificate plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814 și cu 50 de milioane de certificate din cantitatea de certificate care rezultă din reducerea alocării cu titlu gratuit menționată la alineatul (1a) de la prezentul articol.”;

(ii) al treilea paragraf se elimină;

(j) alineatele (8) și (8a) se elimină;

(16) articolul 10b se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) a doua teză, „2030” se înlocuiește cu „2040”;

(b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În ceea ce privește celelalte sectoare și subsectoare, se consideră că acestea sunt în măsură să transfere o parte mai mare a costurilor certificatelor în prețurile produselor și li se alocă certificate cu titlu gratuit la un nivel de 30 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a. Cu excepția cazului în care se decide altfel în cadrul revizuirii în temeiul articolului 30, alocările cu titlu gratuit pentru alte sectoare și subsectoare, cu excepția centralelor de termoficare, scad cu cuanțumuri egale după 2026, astfel încât în 2030 să se ajungă la un nivel fără alocări cu titlu gratuit. Alocarea cu titlu gratuit pentru centralele de termoficare scade cu aceeași cantitate după 2030, astfel încât să se ajungă la un nivel fără alocări cu titlu gratuit în 2040.”;

(17) se introduc următoarele articole:

„Articolul 10cb

Fondul pentru inovare

1. Se instituie un fond («Fondul pentru inovare») pentru a sprijini introducerea pe piață a inovării și extinderea produselor, proceselor și tehnologiilor cu emisii scăzute, zero și

negative de dioxid de carbon care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectoarelor reglementate de prezenta directivă.

2. Fondul pentru inovare este finanțat prin licitarea a 200 de milioane de certificate care rezultă din reducerea alocării cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a alineatul (1a). În măsura în care mai puțin de 50 de milioane de certificate rămân disponibile în urma creșterii cuantumului maxim în temeiul articolului 10a alineatul (5) în conformitate cu articolul 10a alineatul (5b), diferența este pusă la dispoziția Fondului pentru inovare din cantitatea care ar putea fi altfel scoasă la licitație în temeiul articolului 10 în 2028.

Certificatele destinate Fondului pentru inovare se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (4), încasările constituind venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509. Comisia se asigură că sunt disponibile resurse adecvate pentru acțiunile anuale din cadrul Fondului pentru inovare. În acest scop, angajamentele bugetare pot fi defalcate în tranșe anuale, iar resursele pot fi concentrate la începutul perioadei, asigurând în același timp o distribuție echilibrată a certificatelor fondului de-a lungul timpului.

Statele membre pot sprijini proiecte care îndeplinesc toate criteriile de selecție, dar care nu pot fi finanțate din bugetele cererilor de propuneri relevante prin punerea la dispoziție a unor resurse financiare suplimentare. În acest scop, statele membre notifică Comisiei intenția lor de a face acest lucru înainte de încheierea cererii de propuneri relevante.

3. Fondul pentru inovare sprijină proiecte pe teritoriul tuturor statelor membre în sectoarele enumerate în anexele I și III, inclusiv produse, tehnologii și procese care le înlocuiesc pe cele cu emisii ridicate de dioxid de carbon; tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile și al stocării energiei, inclusiv fabricarea de tehnologii curate; electrificarea; captarea și utilizarea carbonului (CCU) în condiții de siguranță pentru mediu, care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, la captarea, transportul și stocarea geologică a CO₂ (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu, în special pentru emisiile industriale greu de redus; captarea directă a CO₂ din aer cu stocare sigură, durabilă și permanentă (DACCS) și tehnologii și infrastructuri inovatoare revoluționare, inclusiv electrificarea, producția de combustibili cu emisii scăzute și cu emisii zero de dioxid de carbon, pentru decarbonizarea transportului maritim și a aviației. Pentru sectorul aviației și cel maritim, Fondul pentru inovare poate sprijini, de asemenea, măsuri de reducere a impactului global asupra climei, inclusiv a altor efecte decât cele legate de CO₂.

4. Fondul pentru inovare acordă prioritate tehnologiilor inovatoare cu un nivel ridicat de pregătire tehnologică care nu sunt încă viabile din punct de vedere comercial, în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, precum și cu obiectivele în materie de circularitate.

5. Comisia pune în aplicare Fondul pentru inovare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 în cadrul gestiunii directe sau al gestiunii indirecte prin intermediul organismelor menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv.

Fondul pentru inovare este pus în aplicare în sinergie cu alte programe ale Uniunii. O acțiune care a beneficiat de o contribuție din partea Uniunii în contextul unui alt program poate primi o altă contribuție și în cadrul Fondului pentru inovare. Normele programului relevant al Uniunii se aplică contribuției corespunzătoare și, dacă se bazează pe costuri eligibile, sprijinului cumulat din partea Fondului pentru inovare și a celui alt program al Uniunii nu depășesc costurile eligibile totale ale acțiunii și pot fi calculate pe o bază proporțională.

Sprijinul din partea Fondului pentru inovare poate lua orice formă prevăzută în Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, în cazul în care acest lucru este necesar pentru atingerea

obiectivului prezentei directive. Prin derogare de la articolul 212 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, orice venituri și rambursări din instrumentele utilizate în temeiul prezentului articol rambursate Comisiei se utilizează pentru Fondul pentru inovare ca venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul 2024/2509.

În conformitate cu articolul 196 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, contribuțiile financiare pot acoperi, în cazul în care acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a proiectelor considerate esențiale pentru securitate și reziliență economică, acțiuni care au început înainte de data transmiterii propunerii pentru acțiunile respective.

În cazul în care Comisia decide să plătească sprijinul din Fondul pentru inovare prin contribuții la instrumentul InvestEU al FEC, sprijinul din Fondul pentru inovare este pus în aplicare în conformitate cu normele aplicabile instrumentului InvestEU al FEC. Cu toate acestea, eligibilitatea proiectelor se evaluează în conformitate cu prezentul articol.

În cazul granturilor, proiectele sunt selectate prin cereri deschise de propuneri într-un mod transparent. La pregătirea cererilor de propuneri, Comisia depune eforturi pentru a se asigura că toate sectoarele sunt acoperite în mod corespunzător și că procesul de selecție rămâne simplu și accesibil. Comisia ia măsuri pentru a se asigura că cererile de propuneri sunt comunicate pe o scară cât mai largă, în special întreprinderilor mici și mijlocii. Finanțarea sub formă de granturi se plătește sub rezerva unor etape prestabilite, în funcție de evoluția proiectului.

De asemenea, Comisia poate selecta proiecte prin licitație concurențială. Pentru a descuraja candidaturile speculative în cadrul cererilor de propuneri sau al licitațiilor concurențiale, Comisia poate impune solicitanților să furnizeze o garanție de participare la licitație echivalentă cu o cotă procentuală din valoarea totală estimată a contractului, emisă de o instituție financiară autorizată de UE, drept garanție a unei intenții serioase. Comisia poate solicita, de asemenea, o garanție de finalizare emisă de o instituție financiară autorizată de UE, echivalentă cu o cotă procentuală din sprijinul maxim total solicitat. Comisia solicită executarea unei garanții de participare la licitație sau a unei garanții de finalizare în cazul neîndeplinirii obligațiilor și angajamentelor prevăzute în acordul de grant sau în ofertă. Orice quantum reținut în conformitate cu prezentul alineat se utilizează pentru Fondul pentru inovare ca venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul 2024/2509.

6. La punerea în aplicare a Fondului pentru inovare, Comisia depune eforturi pentru a asigura o acoperire geografică eficientă și bazată pe calitate în întreaga Uniune, pentru a asigura participarea adecvată a IMM-urilor, în special a start-up-urilor și a întreprinderilor în faza de extindere, și pentru a crea sinergie cu alte fonduri disponibile la nivelul UE, în special cu Orizont Europa și cu Fondul european pentru competitivitate. În acest context, Comisia poate oferi asistență pentru dezvoltarea de proiecte și, la cerere, poate oferi asistență tehnică statelor membre cu o participare efectivă scăzută la Fondul pentru inovare pentru a aborda provocările specifice proiectelor din țările respective și pentru a îmbunătăți acoperirea geografică.

Marca de competitivitate menționată la articolul 8 din Regulamentul (UE) [...] al Parlamentului European și al Consiliului* poate fi acordată proiectelor care au fost evaluate în cadrul unei proceduri de atribuire în temeiul Fondului pentru inovare și care respectă cerințele minime de calitate ale procedurii de atribuire respective. Documentele referitoare la procedura de atribuire pot stabili condiții suplimentare.

7. Proiectele finanțate în temeiul prezentului articol trebuie să pună la dispoziție cunoștințele pentru alte proiecte relevante și pentru cercetătorii din Uniune care au un interes legitim.

8. Comisia raportează anual Comitetului privind schimbările climatice, Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a Fondului pentru inovare, furnizând o analiză a proiectelor finanțate pe sectoare și pe state membre și o evaluare a contribuției preconizate a acestora la neutralitatea climatică a Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119. Rapoartele respective se pun la dispoziția publicului.

9. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezentul articol cu norme privind funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv guvernanta, eligibilitatea, formele de sprijin și condițiile aferente, procedura de selecție, criteriile de selecție și normele procedurale, organizatorice și financiare, pentru a asigura o punere în aplicare adecvată a Fondului pentru inovare în conformitate cu prezentul articol.

* [trimiterea la JO după adoptarea Regulamentului (UE) [...] al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european pentru competitivitate («FEC»), inclusiv a programului specific pentru activități de cercetare și inovare în domeniul apărării.]

Articolul 10cc

Banca de Decarbonizare Industrială

1. Începând din 2028, se instituie un instrument de sprijinire a extinderii și implementării tehnologiilor, proceselor și tehnicilor de decarbonizare a industriilor («Banca de Decarbonizare Industrială»). Aceasta trebuie să accelereze decarbonizarea industrială, inclusiv electrificarea, în cadrul Uniunii prin sprijinirea investițiilor de capital, inclusiv a costurilor de racordare la rețea, de stocare și de flexibilitate suportate de proiecte, precum și a cheltuielilor operaționale pentru reducerea sau absorbțiile de emisii în instalațiile staționare care desfășoară sau înlocuiesc procesele de producție industrială menționate în anexa I la prezenta directivă, inclusiv în instalațiile de incinerare a deșeurilor. În perioada 2028-2030, 400 de milioane de certificate din cantitatea de certificate disponibile în temeiul articolului 10a alineatul (5b) a doua liniuță sunt rezervate pentru a sprijini proiectele de decarbonizare industrială pe baza principiului «primul intrat, primul servit», în conformitate cu articolul 10cd.

În cazul în care certificatele disponibile în temeiul articolului 10a alineatul (5b) a doua liniuță sunt mai mici decât cele 400 de milioane de certificate menționate în teza anterioară, diferența este acoperită de certificatele rezervate în temeiul articolului 10a alineatul (7).

Certificatele sunt disponibile pentru proiecte în toate statele membre. În primele 18 luni de funcționare, o parte din certificate este rezervată pentru proiecte din grupul de state membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 75 % din media Uniunii în perioada 2022-2024, egal cu 100 de milioane de certificate. După 18 luni, această sumă rezervată se reduce la 60 de milioane.

2. În 2031, orice certificate rămase din cele 60 de milioane de certificate rezervate pentru proiecte din statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 75 % din media Uniunii în perioada 2022-2024 se utilizează în conformitate cu articolul 10d. Orice alte certificate rămase se utilizează în conformitate cu articolul 10ce.

În perioada 2031-2040, 400 de milioane de certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 sunt rezervate pentru a sprijini proiectele de decarbonizare industrială în conformitate cu articolul 10ce. Aceste certificate se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (4), încasările constituind venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

În cazul în care cantitatea de certificate menționată la alineatul (1) este utilizată integral în conformitate cu articolul 10cd, Comisia pune la dispoziție sprijin pentru proiecte în conformitate cu articolul 10ce înainte de 2031. Cantitatea de certificate scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 9 se reduce, dacă este necesar, pentru a permite această demarare mai timpurie. Certificatele care corespund veniturilor generate de cuantumul respectiv se returnează statelor membre începând din 2031 din certificatele rezervate în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat.

3. Statele membre pot sprijini proiecte care îndeplinesc toate criteriile relevante, dar care nu pot fi finanțate din bugetul procedurii de atribuire relevante în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială în temeiul articolului 10ce, punând la dispoziție resurse financiare suplimentare. În acest scop, statele membre notifică Comisiei intenția lor de a face acest lucru înainte de încheierea procedurii de atribuire relevante.

4. Orice venituri generate de activitățile prevăzute la articolele 10cc și 10ce constituie venituri alocate externe în sensul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 către Banca de Decarbonizare Industrială.

5. Pentru a asigura utilizarea eficientă a resurselor Uniunii, Comisia asigură sinergii între Banca de Decarbonizare Industrială și Fondul european pentru competitivitate, în special componenta sa «Tranziție curată și decarbonizare industrială». Marca de competitivitate menționată la articolul 8 din Regulamentul [...] [...] poate fi acordată proiectelor care au fost evaluate în cadrul procedurilor Băncii de Decarbonizare Industrială, cu condiția ca acestea să respecte toate cerințele de calitate prevăzute în documentele referitoare la procedura respectivă.

6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă cu norme privind funcționarea Băncii de Decarbonizare Industrială, inclusiv norme procedurale, organizatorice și financiare, pentru a asigura o punere în aplicare adecvată a Băncii de Decarbonizare Industrială.

Articolul 10cd

Sprijinul pentru stimularea investițiilor

1. Până în 2030, în conformitate cu articolul 10cc alineatul (1), Comisia sprijină proiectele Băncii de Decarbonizare Industrială prin alocarea de certificate pe baza unei prime fixe pentru emisiile de carbon proiectelor eligibile din Uniune. Comisia publică invitații deschise de depunere a cererilor pe baza cărora va preselecta proiectele. Certificatele se alocă apoi proiectelor preselectate în ordine cronologică, în funcție de data și ora depunerii unei garanții de finalizare, până la alocarea sumei menționate la articolul 10cc sau până la închiderea de către Comisie a invitației de depunere de cereri.

2. Pentru alocarea cotelor, inclusiv preselecția proiectelor, menționate la primul paragraf, Comisia publică termenele și condițiile elaborate în consultare cu părțile interesate. Termenele și condițiile respective stabilesc, în special, rata fixă a primei pe tona de emisii de CO₂ evitate, criteriile de eligibilitate, cerințele minime privind reducerile de emisii, documentația obligatorie, dimensiunea garanției de finalizare și cerințele de monitorizare și verificare. Termenele și condițiile pot oferi, de asemenea, mecanisme de repartizare a

posibilelor câștiguri și de asigurare a celui mai bun raport calitate-preț, cum ar fi o revizuire a ratei fixe a primei în cazul în care există indicii că aceasta nu mai este adecvată având în vedere evoluțiile pieței și/sau termene și condiții diferențiate.

3. Garanția de finalizare menționată la alineatul (1) trebuie să fie emisă de o instituție financiară autorizată de UE echivalentă cu o cotă procentuală din sprijinul maxim total solicitat. Aceasta acționează ca o garanție de bună execuție, asigurând punerea în aplicare la timp a proiectului. Aceasta se eliberează în două tranșe, din care 50 % la începerea construcției fizice și 50 % la începerea exploatării.

4. După aprobarea oficială a alocării în temeiul prezentului articol, proiectele încep construcția fizică în termen de maximum 30 de luni, stabilit în termenele și condițiile relevante. Începerea construcției fizice în sensul prezentului articol înseamnă începerea lucrărilor de construcție sau de montaj pe șantierul proiectului, cu excepția lucrărilor pregătitoare, cum ar fi obținerea autorizațiilor, efectuarea studiului inițial de inginerie și proiectare și a altor studii sau curățarea șantierului. După începerea construcției fizice în perioada stabilită în prima teză de la prezentul alineat, Comisia eliberează jumătate din garanția de finalizare. În cazul în care nu a început construcția fizică a unui proiect în termenul stabilit în prima teză de la prezentul alineat, Comisia solicită executarea integrală a garanției de finalizare. În plus, sprijinul se revocă și încetează toate drepturile beneficiarului sprijinului.

5. După începerea funcționării proiectului, beneficiarul sprijinului primește periodic certificate, după verificarea independentă a evitării emisiilor, pentru o perioadă maximă de 10 ani. Comisia eliberează jumătate rămasă din garanția de finalizare. În cazul în care începe construcția fizică a unui proiect, dar acesta nu își începe activitatea, Comisia solicită plata jumătății rămase din garanția de finalizare. În plus, sprijinul se revocă și încetează toate drepturile beneficiarului sprijinului.

6. Alocarea certificatelor menționată la alineatul anterior corespunde cantității în tone verificate de emisii de CO₂ evitate, înmulțită cu rata fixă a primei și împărțită la media prețului certificatelor în cadrul licitațiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) din prezenta directivă în ultimele 6 luni care precedă decizia de alocare. Alocarea certificatelor în temeiul prezentului alineat poate lua în considerare orice alt posibil sprijin public primit pentru proiect.

Comisia asigură contabilizarea corespunzătoare a numărului de certificate disponibile, înainte de a adopta o decizie privind alocarea certificatelor în temeiul prezentului articol. Comisia verifică, în special, dacă numărul rămas de certificate rezervate în temeiul articolului 10cc este suficient pentru a acoperi cererea estimată de alocare a certificatelor. În cazul în care trebuie alocate mai multe certificate pentru îndeplinirea angajamentelor asumate, Comisia poate lua certificatele suplimentare respective din quantumul disponibil în temeiul articolului 10ce alineatul (1).

7. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă cu norme privind funcționarea Băncii de Decarbonizare Industrială în ceea ce privește sprijinul pentru stimularea investițiilor, inclusiv norme de eligibilitate, procedura și criteriile de preselecție, alocarea certificatelor, precum și garanția de finalizare.

Articolul 10ce

Banca de Decarbonizare Industrială, etapa a doua

1. Începând din 2031, Comisia utilizează veniturile din numărul de certificate rezervate în conformitate cu articolul 10cc, rezervând 400 de milioane de certificate pentru a sprijini proiectele de decarbonizare industrială din Uniune prin proceduri de ofertare concurențiale care atribuie contracte pe diferență privind emisiile de carbon (CCfD) sau prime pentru carbon, fără a aduce atingere utilizării altor forme de sprijin, după caz.
2. Înainte de a lansa o procedură de licitație concurențială, Comisia publică termenele și condițiile elaborate în consultare cu părțile interesate pentru a preciza în special: criteriile de eligibilitate, documentația obligatorie, dimensiunea garanției de participare la licitație și a garanției de finalizare, precum și cerințele de monitorizare și verificare, asigurând transparența.
3. CCfD sprijină proiectele de decarbonizare industrială prin compensarea diferenței dintre prețul de exercitare stabilit prin procedura de licitație concurențială și prețul predominant al carbonului pe platforma comună de licitație pe o perioadă de până la 10 ani. Instrumentul funcționează cu plăți condiționate de reduceri verificate ale emisiilor în conformitate cu termenele și condițiile relevante. Comisia poate solicita beneficiarilor să ramburseze sprijinul excedentar dacă prețul carbonului depășește prețul de exercitare cu mai mult de un procent prestabilit, asigurând eficiența din punctul de vedere al costurilor. Orice astfel de rambursare se utilizează în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială ca venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.
4. Comisia poate solicita ofertanților din cadrul procedurii de licitație concurențială să depună o garanție de participare la licitație echivalentă cu o cotă procentuală din valoarea totală estimată a contractului, emisă de o instituție financiară autorizată de UE, drept garanție a unei intenții serioase. În cazul în care un proiect nu este selectat, garanția de participare la licitație se eliberează imediat. Comisia solicită executarea garanției de participare la licitație în cazul neîndeplinirii obligațiilor și angajamentelor prezentate în ofertă. Orice quantum reținut în conformitate cu prezentul alineat se utilizează pentru Banca de Decarbonizare Industrială ca venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.
5. De asemenea, Comisia poate stabili în termene și condiții o perioadă maximă în care începe construcția fizică a proiectului și poate solicita beneficiarilor să furnizeze o garanție de finalizare emisă de o instituție financiară autorizată de UE echivalentă cu o cotă procentuală din sprijinul maxim total solicitat înainte ca CCfD sau prima pentru emisiile de carbon să intre în vigoare din punct de vedere juridic. Începerea construcției fizice în sensul prezentului alineat înseamnă începerea lucrărilor de construcție sau de montaj pe șantierul proiectului, cu excepția lucrărilor pregătitoare, cum ar fi obținerea autorizațiilor, efectuarea studiului inițial de inginerie și proiectare și a altor studii sau curățarea șantierului. În cazul în care nu a început construcția fizică a unui proiect în termenul maxim stabilit în prima termenele și condițiile, Comisia solicită executarea garanției de finalizare. În plus, sprijinul se revocă și încetează toate drepturile beneficiarului sprijinului.
6. În conformitate cu articolul 196 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, contribuțiile financiare pot acoperi, în cazul în care acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a proiectelor considerate esențiale pentru securitate și reziliență economică, acțiuni care au început înainte de data transmiterii propunerii pentru acțiunile respective.
7. Pentru CCfD sau primele pentru carbon acordate la încheierea unei proceduri de ofertare concurențiale în temeiul prezentului articol, datoriile financiare nu trebuie să depășească veniturile obținute din licitarea cuantumului total de certificate aflate la dispoziția

Băncii de Decarbonizare Industrială. Înainte de lansarea unei proceduri de ofertare concurențiale, Comisia adoptă o decizie de finanțare care stabilește un quantum maxim disponibil pentru semnarea CCfD sau a primelor pentru carbon pe baza unei estimări a veniturilor și a expunerii la plată, utilizând o gamă plauzibilă de scenarii privind prețul carbonului. Pentru a se asigura că nu sunt create datoriile care depășesc bugetul Băncii de Decarbonizare Industrială, Comisia poate stabili, de asemenea, în termenele și condițiile relevante, norme care să limiteze efectiv datoria financiară care decurge din contracte.

8. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă cu norme detaliate privind punerea în aplicare a CCfD, inclusiv procedura de licitație concurențială, condițiile de eligibilitate, calcularea sprijinului, provizionarea bugetară, obligațiile contractuale și procedurile de monitorizare și verificare.

9. Pe lângă CCfD acordat prin licitație concurențială, Comisia poate alege să ofere sprijin în temeiul prezentului articol în orice mod și sub orice formă prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, inclusiv prin contribuții la operațiuni de finanțare mixtă în cadrul instrumentului de sprijin pentru investiții al Uniunii. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește aranjamentele detaliate și modalitățile de operaționalizare a acestor alte forme de sprijin.

10. Orice venituri sau rambursări care decurg din instrumentele implementate în temeiul prezentului articol și al articolului 10cd se utilizează în cadrul Băncii de Decarbonizare Industrială ca venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.”;

(18) articolul 10d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru perioada 2031-2040, se instituie un fond pentru a sprijini investițiile propuse de statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 75 % din media Uniunii în perioada 2022-2024 («statele membre beneficiare»), inclusiv finanțarea proiectelor de investiții la scară mică, pentru modernizarea sistemelor energetice, îmbunătățirea eficienței energetice, intensificarea decarbonizării industriale și electrificare («Fondul pentru modernizare»). Fondul pentru modernizare este finanțat prin licitarea următoarelor cantități de certificate din cantitatea totală de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (1) în perioada 2031-2040:

- un quantum echivalent cu 2 % din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru perioada 2031-2040 se scoate la licitație pentru statele membre beneficiare și se utilizează în conformitate cu articolul 10d

- și un quantum echivalent cu 0,5 % din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru perioada 2031-2040 se scoate la licitație în beneficiul acelorși state membre și se utilizează pentru a sprijini investițiile în temeiul articolului 10ce.

Fondurile corespunzătoare acestor quantumuri de certificate se distribuie în conformitate cu anexa IIb.

Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie conforme cu obiectivele prezentei directive, cu obiectivele exprimate în Comunicarea Comisiei din 11

decembrie 2019 privind «Pactul verde european» și Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Atunci când selectează investițiile pentru sprijin din Fondul pentru modernizare în temeiul prezentului articol, statele membre beneficiare aplică criterii și proceduri nediscriminatorii și transparente. În acest scop, ele furnizează în permanență informații cu privire la cererile de exprimare a interesului, cererile de propuneri și cererile de oferte în curs și viitoare finanțate din Fondul pentru modernizare. Statele membre beneficiare instituie sisteme de gestionare și control eficace și eficiente pentru investițiile lor și asigură funcționarea corespunzătoare a acestora în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare. Statele membre beneficiare pot, după caz, să utilizeze resursele Fondului pentru modernizare pentru a finanța investiții care implică regiunile frontaliere adiacente din cadrul Uniunii. Nu se acordă niciun sprijin din Fondul pentru modernizare instalațiilor de producere a energiei care utilizează combustibili fosili sau instalațiilor de transport al combustibililor fosili.”;

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cel puțin 95 % din veniturile provenite din certificatele menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf și din certificatele care fac obiectul unei notificări în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol se utilizează pentru a sprijini investițiile în următoarele acțiuni:

- (a) producția și utilizarea surselor regenerabile de energie, inclusiv a biogazului și a biometanului;
- (b) reducerea consumului global de energie prin eficiență energetică cu cel puțin 20 % în industrie, transporturi și clădiri, evitând orice risc de dependență de combustibilii fosili și promovând circularitatea, precum și recuperarea căldurii reziduale din instalațiile de incinerare pentru încălzirea centralizată;
- (c) electrificarea sectoarelor cererii, inclusiv a industriei, a clădirilor și a transporturilor;
- (d) modernizarea și extinderea infrastructurii de energie electrică, hidrogen, încălzire centralizată și CO₂, inclusiv stocarea energiei;
- (e) decarbonizarea industrială, inclusiv CSC și CCU și electrificarea;
- (f) sprijinirea gospodăriilor cu venituri mici, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, pentru combaterea sărăciei energetice și pentru modernizarea sistemelor de încălzire ale acestora;
- (g) o tranziție justă în regiunile cu emisii ridicate de dioxid de carbon din statele membre beneficiare, pentru a sprijini realocarea, recalificarea și perfecționarea lucrătorilor, educația, inițiativele de căutare a unui loc de muncă și întreprinderile nou-înființate care accelerează tranziția către o energie curată;
- (h) producția de îngrășăminte cu emisii scăzute de dioxid de carbon și îngrășăminte pe bază de bioresurse la prețuri accesibile.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Toate statele membre beneficiare utilizează cuantumul certificatelor distribuite pentru solidaritate, creștere și interconexiuni în cadrul Uniunii, specificat la articolul 10 alineatul (2) litera (b), în conformitate cu articolul 10d, pentru a sprijini investițiile în cadrul Fondului pentru modernizare, sporind astfel resursele de care dispun în cadrul fondului. Orice stat membru în cauză poate utiliza, de asemenea, cantitatea de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statul membru respectiv în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (a) sau o parte din cantitatea respectivă, în conformitate cu articolul 10d. În cazul în care un stat membru intenționează să utilizeze certificatele menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (a) în temeiul articolului 10d, acesta informează Comisia cu privire la cantitatea relevantă cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic precedent.”;

(c) la alineatul (6), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care o investiție în conformitate cu obiectivele Fondului pentru modernizare, care este propusă să fie finanțată din Fondul pentru modernizare, nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2), comitetul pentru investiții evaluează viabilitatea tehnică și financiară a investiției respective, inclusiv reducerile de emisii pe care le realizează, și emite o recomandare privind finanțarea investiției din Fondul pentru modernizare. Comitetul pentru investiții se asigură că orice investiție finanțată din Fondul pentru modernizare realizează o îmbunătățire substanțială a reducerii emisiilor și, după caz, a eficienței energetice. Recomandarea respectivă poate include propuneri privind instrumente de finanțare adecvate. Până la 50 % din costurile relevante ale unei investiții care nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2) pot fi asigurate din resurse ale fondului pentru modernizare, cu condiția ca restul costurilor să fie finanțate de entități juridice private.”;

(d) la sfârșitul alineatului (10) se adaugă următoarea teză:

„Statele membre beneficiare fac publice informațiile privind destinatarii și alte informații menționate la articolul 38 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509, după caz, în legătură cu sprijinul din Fondul pentru modernizare.”;

(e) la alineatul (11), „2024” se înlocuiește cu „2036”.

(19) se introduce următorul articol:

„Articolul 10da

Statul de drept

1. Statele membre beneficiare asigură respectarea principiilor statului de drept, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 litera (a) și la articolul 3 din Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092, pe tot parcursul execuției Fondului pentru modernizare.

2. Se pot lua măsuri adecvate, astfel cum se prevede la alineatul (3), în cazul în care se stabilește că încălcările principiilor statului de drept menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul 2020/2092 într-un stat membru beneficiar afectează sau riscă în mod grav să afecteze buna gestiune financiară a Fondului pentru modernizare într-un mod suficient de direct.

3. Sub rezerva îndeplinirii condiției prevăzute la alineatul (2), pot fi adoptate una sau mai multe dintre următoarele măsuri adecvate, în conformitate cu procedura de la articolul 10db:

- (a) suspendarea adoptării deciziei de plată menționate la articolul 10d alineatul (3);
- (b) suspendarea plăților în temeiul deciziilor de plată deja adoptate.

Măsurile adoptate trebuie să respecte condițiile prevăzute la articolul 5 alineatele (2)-(5) din Regulamentul 2020/2092, după caz.

4. Măsurile se adoptă conform procedurii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul 2020/2092. Atunci când declanșează procedura, Comisia verifică dacă nu există alte mijloace pentru a proteja mai eficient veniturile gestionate în cadrul Fondului pentru modernizare.

5. Măsurile se revocă conform procedurii prevăzute la articolul 7 din Regulamentul 2020/2092.”;

(20) articolul 10f se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10f

„Principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ»

Veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii destinate Fondului pentru modernizare în temeiul articolului 10d, Fondului pentru inovare în temeiul articolului 10cb și Băncii de Decarbonizare Industrială în temeiul articolului 10cc din prezenta directivă se utilizează în conformitate cu principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ» menționat la articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.”;

(21) în titlul capitolului IV, cuvântul „staționare” se elimină;

(22) articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) fiecare operator de aeronave restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor sale pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15, redus astfel cum se prevede la alineatul (3-f) pentru a deduce costurile suportate din compensarea CORSIA și, prin urmare, pentru a evita dubla taxare;”;

(ii) după alineatul (3) se introduc următoarele alineate:

„(3-g) prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c), companiile de transport maritim pot restitui mai puține certificate decât emisiile lor verificate în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2035 în urma călătoriilor de la un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru la un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru, dacă sunt efectuate de nave container de cel puțin 10 000 TEU, dacă distanța călătoriei depășește 300 de mile marine.

În cazul în care companiile de transport maritim beneficiază de derogarea menționată la primul paragraf, acestea pot restitui mai puține certificate decât emisiile lor verificate în ceea ce privește emisiile generate de activitățile din cadrul unui port în legătură cu călătoriile menționate la primul paragraf.

Cantitatea de certificate care urmează să fie restituite în ceea ce privește nava container menționată la primul paragraf în portul de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru se reduce pe baza ponderii containerelor, măsurate în unități echivalente cu douăzeci de picioare, descărcate în portul de escală aflat sub

jurisdicția unui stat membru cu unicul scop de a fi încărcate pe o altă navă, efectuând o călătorie între același port de escală și un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, în comparație cu numărul total de containere descărcate de nava container.

În cazul în care se restituie mai puține certificate în comparație cu emisiile verificate, odată ce diferența dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită pentru fiecare an, un volum de certificate corespunzător diferenței respective se anulează, în loc să fie scos la licitație în conformitate cu articolul 10.

(3-f) Pe rutele care fac obiectul cerinței de compensare calculate în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol, reducerea obligației de restituire corespunde cerinței de compensare a operatorului de aeronave, calculată în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol, proporțional cu măsura în care ruta face obiectul obligației de restituire, înmulțită cu raportul dintre prețul mediu al certificatelor și prețul mediu al creditelor eligibile în temeiul articolului 11a. Raportul se calculează utilizând cei mai buni indici de preț disponibili pentru creditele publicate în raportul privind piața carbonului publicat în temeiul articolului 10 alineatul (5).

În cazul în care anularea unităților în temeiul alineatului (9) nu are loc pentru o anumită perioadă descrisă la alineatul respectiv, certificatele se restituie pentru deducerile care au avut deja loc pentru anii din perioada respectivă, cel târziu la data de 30 septembrie a anului următor datei notificării obligației finale de compensare.

În cazul în care cerința finală de compensare în temeiul alineatului (6) nu este comunicată operatorilor de aeronave, iar anularea unităților în temeiul alineatului (9) nu are loc pentru o anumită perioadă descrisă la alineatul respectiv, certificatele se restituie pentru deducerile care au avut deja loc pentru anii din perioada respectivă, cel târziu la data de 30 septembrie a anului următor datei scadente a notificării obligației finale de compensare.”;

- (b) la alineatele (3-e), (3-d), (3-c) și (3-b), data de „31 decembrie 2030” se înlocuiește cu „31 decembrie 2035”;
- (c) alineatul (3a) se înlocuiește cu următorul text:

„(3a) Obligația de a restitui certificate nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, au fost captate și transportate în vederea stocării permanente la o instalație pentru care este în vigoare o autorizație în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului* sau, pe bază de reciprocitate, începând din 2031, la o instalație care deține o autorizație valabilă de stocare geologică într-o țară terță cu o schemă de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră legată de EU ETS în temeiul articolului 25 din prezenta directivă și pentru care Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare prin care confirmă că există garanții suficiente în ceea ce privește normele prevăzute în Directiva 2009/31/CE și cu condiția ca instalația să nu fie utilizată pentru recuperarea intensificată a petrolului sau a gazelor.

* Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de

modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).”;

(d) alineatul (3b) se înlocuiește cu următorul text:

„(3b) Obligația de restituire a certificatelor nu se aplică în ceea ce privește emisiile de dioxid de carbon care sunt considerate a fi fost captate și utilizate astfel încât acestea au devenit:

- (a) legate chimic permanent astfel încât nu intră în atmosferă în condiții normale de utilizare, inclusiv orice activitate normală care are loc după sfârșitul duratei de viață a produsului sau
- (b) legate chimic astfel încât să fie emise în principal în activitățile enumerate în anexa I și să facă obiectul unei obligații de restituire în temeiul articolului 12 alineatul (3).

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește cerințele pentru a considera că gazele cu efect de seră au devenit legate chimic permanent sau legate chimic, astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat, și enumeră tipurile de utilizare care sunt considerate a îndeplini sau a nu îndeplini aceste cerințe. Actele delegate respective pot stabili praguri *de minimis* pentru riscul de nerespectare a cerințelor respective și pot introduce măsuri, cum ar fi cerințe de restituire parțială, pentru a aborda riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon atunci când aceste praguri sunt depășite.”;

(e) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Operatorii de aeronave care dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau care sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv, anulează unitățile menționate la articolul 11a numai în ceea ce privește cantitatea notificată de statul membru respectiv, în conformitate cu alineatul (6), referitor la perioada de conformitate cu CORSIA relevantă. Anularea are loc până la 31 ianuarie 2025 pentru emisiile din perioada 2021-2023, până la 31 ianuarie 2028 pentru emisiile din perioada 2024-2026, până la 31 ianuarie 2031 pentru emisiile din perioada 2027-2029, până la 31 ianuarie 2034 pentru emisiile din perioada 2030-2032 și până la 31 ianuarie 2037 pentru emisiile din perioada 2033-2035.”;

(23) se introduc următoarele articole:

„Articolul 12a

Introducerea treptată a cerințelor privind incinerarea deșeurilor și co-incinerarea deșeurilor

Instalațiile de incinerare a deșeurilor și de co-incinerare a deșeurilor care intră sub incidența sistemului începând cu 2031 sunt obligate să restituie certificate în conformitate cu următorul calendar:

- (a) 25 % din emisiile verificate raportate pentru 2031 care ar face obiectul cerințelor de restituire în conformitate cu articolul 12;

- (b) 50 % din emisiile verificate raportate pentru 2032 care ar face obiectul cerințelor de restituire în conformitate cu articolul 12;
- (c) 75 % din emisiile verificate raportate pentru 2033 care ar face obiectul cerințelor de restituire în conformitate cu articolul 12;
- (d) 100 % din emisiile verificate raportate pentru 2034 și pentru fiecare an ulterior în conformitate cu articolul 12.

Prin derogare de la primul alineat de la prezentul articol, statele membre pot scuti instalațiile de incinerare a deșeurilor și de co-incinerare a deșeurilor situate în regiuni ultraperiferice în sensul articolului 349 din TFUE de obligația de a restitui certificate până la 31 decembrie 2035.

Articolul 12b

Clauză de neparticipare pentru incinerarea și co-incinerarea deșeurilor

1. Prin derogare de la articolele 12 și 12a, autoritatea competentă a unui stat membru poate scuti instalațiile din cadrul activității „Incinerarea deșeurilor și co-incinerarea deșeurilor” menționate în anexa I de obligația de a restitui certificate pentru emisiile dintr-un anumit an de referință până în 2035, cu condiția ca statul membru să demonstreze că sunt îndeplinite cel puțin două dintre următoarele trei condiții:

- (a) Statul membru în cauză are o taxă națională pe carbon în vigoare pentru emisiile din anii 2031-2035, care acoperă activitatea menționată în anexa I; legislația națională de stabilire a cotelor de impozitare aplicabile pentru anii 2031-2035 a intrat în vigoare până la data notificării în conformitate cu 31 iulie 2029; pentru anul de referință, taxa națională pe carbon din statul membru în cauză plătită efectiv de entitatea reglementată respectivă este mai mare decât prețul mediu de închidere a licitației din schema de comercializare a certificatelor de emisii instituit în conformitate cu prezentul capitol, ajustat în vederea introducerii treptate pentru sector în conformitate cu articolul 12a; statul membru în cauză notifică Comisiei orice modificare ulterioară adusă taxei naționale pe carbon.
- (b) Statul membru în cauză dispune de politicile necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (d) și (e) din Directiva 2008/98/CE și este pe cale să îndeplinească obiectivele respective.
- (c) Statul membru în cauză dispune de politicile necesare pentru atingerea obiectivului prevăzut la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 1999/31/CE și este pe cale să îndeplinească obiectivul respectiv.

2. Statul membru în cauză anulează un număr de certificate din cantitatea totală de certificate pe care urmează să le scoată la licitație, menționată la articolul 10, pentru fiecare an de referință, egal cu emisiile verificate ale instalațiilor relevante pentru anul de referință. Certificatele se anulează în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).

3. Până la 31 iulie 2029, statul membru în cauză notifică Comisiei cererea sa de neparticipare, demonstrând respectarea a cel puțin două dintre cele trei condiții prevăzute la alineatul (1) și indicând cantitatea corespunzătoare de certificate care urmează să fie anulate în conformitate cu alineatul (2).

4. Derogarea intră în vigoare în cazul în care Comisia nu ridică obiecții cu privire la aplicarea derogării pe motiv că măsura notificată nu este conformă cu condițiile prevăzute la prezentul alineat, în termen de trei luni de la o notificare în temeiul prezentului alineat.

5. Volumul certificatelor care urmează să fie anulate în temeiul alineatului (2) nu afectează, în cazul în care au fost stabilite în temeiul articolului 311 al treilea paragraf din TFUE, resursele proprii ale bugetului Uniunii în temeiul Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din veniturile provenite din licitarea certificatelor în conformitate cu articolul 10 din prezenta directivă.

6. Instalațiile în cauză continuă să respecte pe deplin obligațiile prevăzute la articolul 14 privind monitorizarea și raportarea emisiilor și la articolul 15 privind verificarea și acreditarea.”;

(24) articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind modalitățile detaliate de monitorizare și raportare a emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I la prezenta directivă, precum și a efectelor aviației, altele decât cele legate de CO₂ pe rutele pentru care se raportează emisii în temeiul prezentei directive, care se bazează pe principiile de monitorizare și raportare prevăzute în anexa IV la prezenta directivă și pe cerințele prevăzute la alineatele (2) și (5) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră și țin seama de cunoștințele științifice actualizate privind efectele altor emisii decât cele de CO₂ generate de aviație în cadrul cerințelor de monitorizare și raportare a emisiilor și a efectelor lor, inclusiv a efectelor aviației, altele decât cele legate de CO₂. Aceste acte de punere în aplicare reglementează aplicarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu toate ajustările necesare în ceea ce privește aplicarea în temeiul prezentei directive, pentru ca unei astfel de biomase să i se aplice un factor de emisie zero. Acestea specifică ordinea captării și modul de contabilizare a emisiilor de CO₂ captat dintr-o combinație de surse cu factor de emisie zero și surse care nu au un factor de emisie zero. De asemenea, actele respective precizează modalitatea de contabilizare a emisiilor generate de combustibili sintetici, asigurându-se că astfel de emisii sunt contabilizate și evitându-se dubla contabilizare. Carbonul legat chimic în combustibilii sintetici se consideră a fi emis de activitatea de distribuție a combustibililor sintetici stabilită în anexa I.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Actele menționate la alineatul (1) prevăd posibilitatea ca operatorii, operatorii de aeronave și companiile de transport maritim să își compenseze emisiile fosile cu unități de absorbție permanentă de carbon internă generate din stocarea emisiilor lor biogene în temeiul prezentei directive și certificate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3012, evitând în același timp dubla contabilizare a acestor emisii negative.”;

(25) articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se elimină;

- (b) după alineatul (1) se introduce următorul alineat:

„(1a) În perioada de până în 2040, Comisia utilizează până la maximum 5 milioane de certificate din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 pentru a acoperi cheltuielile legate de funcționarea și gestionarea EU ETS, inclusiv finanțarea funcționării registrului Uniunii.

Aceste certificate se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă, încasările constituind venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509.

În cazul în care certificatele rezervate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat nu sunt scoase la licitație în scopurile stabilite la primul paragraf de la prezentul alineat înainte de 2041, acestea se utilizează pentru a majora cuantumul disponibil pentru instalațiile nou-intrate în temeiul articolului 10a alineatul (7).

Actele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol precizează condițiile, modalitățile și procedurile conform cărora administratorul central desemnat de Comisie în temeiul articolului 20 alineatul (1) utilizează veniturile provenite din scoaterea la licitație a certificatelor în temeiul prezentului alineat.”;

- (26) articolul 20 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia desemnează un administrator central care păstrează un registru al Uniunii în care înregistrează emiterea, transferul și anularea certificatelor.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Administratorul central efectuează controale automatizate asupra fiecărei tranzacții din registrul Uniunii pentru a se asigura că nu există nereguli legate de emiterea, transferul și anularea certificatelor.”;

- (c) alineatul (3) se elimină;

- (27) articolul 21 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În fiecare an, statele membre prezintă Comisiei un raport cu privire la aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea certificatelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspectele referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat certificatelor. Primul raport se transmite Comisiei până la data de 30 iunie pentru fiecare an de raportare. Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme adoptate de Comisie sub formă de acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2). Chestionarul sau schema se pune la dispoziția statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul de depunere a primului raport și cât mai curând posibil înainte de termenul de depunere a fiecărui raport anual ulterior, în urma unui proces de consultare cu statele membre cu privire la un chestionar revizuit, după caz.”;

- (b) alineatul (2) se elimină;

- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea certificatelor, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.”;
- (d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) O dată la trei ani, raportul menționat la alineatul (1) acordă, de asemenea, o atenție deosebită măsurilor echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni excluse din EU ETS. Măsurile echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni se iau de asemenea în considerare în schimbul de informații menționat la alineatul (2).”;
- (28) articolul 23 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3c alineatul (6), articolul 3d alineatul (3), articolul 3gaa, articolul 3gab, articolul 9c, articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1), (8) și (8a), articolul 10a alineatul (3e), articolul 10b alineatul (5), articolul 10cb alineatul (9), articolul 10cc alineatul (6), articolul 10cd alineatul (7), articolul 10ce alineatul (9), articolul 12 alineatul (3b), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1), articolul 25b alineatele (6) și (7), articolul 28c și articolul 30j alineatul (1) pe o perioadă nedeterminată începând cu 8 aprilie 2018.”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Delegarea de competențe menționată la alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;
- (c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:
- „(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor menționate la alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;
- (29) articolul 25a se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) În ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2035 de zborurile înspre sau dinspre statele enumerate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, operatorii de aeronave nu sunt obligați să restituie certificate în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) în ceea ce privește emisiile respective.”;

- (b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care operatorii de aeronave care dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, teritoriile dependente și teritoriile statului membru respectiv, operează zboruri între un stat membru și un stat enumerat în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol sau un zbor între două state diferite enumerate în actul de punere în aplicare respectiv, inclusiv zboruri care au loc între Elveția, Regatul Unit și statele enumerate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, iar respectivele state permit operatorilor de aeronave să utilizeze unități, altele decât cele de pe lista suplimentară adoptată în temeiul articolului 11a alineatul (8) și care ar putea duce la o denaturare semnificativă a concurenței, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare la solicitarea unui stat membru prin care să permită operatorilor de aeronave respectivi să utilizeze tipuri de unități suplimentare față de cele din lista respectivă sau să nu respecte condițiile prevăzute la articolul 11a alineatele (2) și (3) în ceea ce privește emisiile provenite de la astfel de zboruri. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”;

- (30) se introduce următorul articol 25b:

„Articolul 25b

ETS ca serviciu

1. Țările terțe pot beneficia de sprijin administrativ și tehnic și de coordonare pentru a facilita stabilirea prețului emisiilor de gaze cu efect de seră („ETS ca serviciu”), în special în ceea ce privește emisiile generate de următoarele activități:

- (a) aviație, astfel cum se prevede în anexa I, în ceea ce privește emisiile generate de zborurile dintre SEE și țara terță;
- (b) transportul maritim, astfel cum este prevăzut în anexa I, în ceea ce privește restul de cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate în timpul călătoriilor între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat sub jurisdicția țării terțe, care nu intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga.

Acest sprijin se acordă cel mai devreme pentru emisiile generate de aviație începând cu anul de raportare 2027 și cel mai devreme pentru emisiile generate de transportul maritim începând cu anul de raportare 2029.

2. În cazul în care prețul emisiilor generate de aviație sau de transportul maritim este stabilit în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, cu un plafon absolut al emisiilor, țara terță beneficiază de venituri pentru a combate schimbările climatice după cum urmează:

- (a) pentru aviație, pentru cincizeci la sută (50 %) din activitatea de aviație dintre SEE și țara terță;
- (b) pentru transportul maritim, pentru restul de cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate în timpul călătoriilor între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat sub jurisdicția țării terțe, care nu intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga.

În absența licitării la nivel național a certificatelor, aceste certificate se scot la licitație de către Uniune pe platforma comună de licitație desemnată în temeiul actului delegat adoptat în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă și în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă, încasările constituind venituri alocate externe în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509. Veniturile corespunzătoare obținute în urma licitării acestor certificate se transferă țării terțe.

3. În cazul în care certificatele sunt scoase la licitație de Uniune în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii menționată la articolul 9 se majorează pentru a ține seama de acoperirea emisiilor generate de aviație și de transportul maritim menționată la primul paragraf de la prezentul articol, pe baza emisiilor acestora din cel mai recent an pentru care sunt disponibile date. Factorul linear de reducere se aplică și acestor certificate.

4. Înainte de instituirea procedurilor administrative naționale în țările terțe relevante, statele membre care administrează operatorii de aeronave relevanți și companiile de transport maritim relevante îndeplinesc funcții administrative în ceea ce le privește. Se asigură o interacțiune optimă pentru administrarea operatorilor de aeronave și a companiilor de transport maritim și pentru asigurarea unei aplicări eficiente.

5. Comisia, asistată de EMSA, depune eforturi pentru a pune la dispoziție instrumentele și orientările menționate la articolul 18b alineatul (2).

6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica articolul 3ga alineatul (1) în ceea ce privește acoperirea emisiilor rămase generate în timpul călătoriilor între porturile de escală aflate sub jurisdicția unui stat membru și porturile de escală ale unei țări terțe căreia li se acordă sprijin în conformitate cu prezentul articol.

7. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezentul articol cu norme privind funcționarea ETS ca serviciu, pentru a asigura punerea în aplicare a ETS ca serviciu în conformitate cu prezentul articol.”;

(31) articolul 28a se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) toate emisiile generate de zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat într-o regiune ultraperiferică a unui stat membru sau în teritoriile dependente și teritoriile unui stat membru către state din afara SEE, cu excepția zborurilor către aerodromuri situate în Regatul Unit sau în Elveția și către și dinspre Gibraltar, în fiecare an calendaristic începând din 1 ianuarie 2029 și până la 31 decembrie 2032, sub rezerva revizuirii menționate la articolul 28b, cu excepția operatorilor de aeronave care efectuează zboruri între două state diferite, cu emisii anuale totale mai mici de 10 000 de tone pe an calculate în conformitate cu anexa I;”;

(ii) după litera (b) se adaugă următoarele litere:

„(c) toate emisiile generate de zborurile înspre și dinspre țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, astfel cum sunt definite de Organizația Națiunilor Unite, enumerate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 25a alineatul (3), cu

excepția statelor al căror PIB pe cap de locuitor este egal sau mai mare decât media Uniunii;

(d) toate emisiile generate de zborurile spre și dinspre aerodromurile situate în state din afara SEE, cu excepția zborurilor spre aerodromurile situate în Regatul Unit sau în Elveția și spre și dinspre Gibraltar, în fiecare an calendaristic începând din 1 ianuarie 2027 și până la 31 decembrie 2028, cu excepția operatorilor de aeronave care operează zboruri între două state diferite, cu emisii anuale totale mai mici de 10 000 de tone calculate în conformitate cu anexa I, pentru care se aplică în fiecare an calendaristic începând din 1 ianuarie 2027 și până la 31 decembrie [2027/anul înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive];

(e) toate emisiile generate de zborurile către aerodromuri situate la mai mult de 5 000 km de aerodromul din Frankfurt și situate în state din afara SEE, în fiecare an calendaristic începând din 1 ianuarie 2029 și până la 31 decembrie 2032, cu excepția operatorilor de aeronave care operează zboruri între două state diferite, cu emisii anuale totale mai mici de 10 000 de tone calculate în conformitate cu anexa I. Prezenta literă se aplică, de asemenea, aerodromurilor situate la mai puțin de 5 000 km de aerodromul din Frankfurt, care sunt situate în state din afara SEE și au emisii anuale mai mici de 15 000 de tone generate de zborurile dinspre SEE către acestea.”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„Începând cu 1 ianuarie 2027, cantitatea totală de certificate care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave, astfel cum se prevede la articolul 3c alineatul (5), se majorează anual, ori de câte ori are loc o extindere a acoperirii zborurilor care fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 12 alineatul (3), cu numărul de certificate egal cu emisiile generate de aceste zboruri cu doi ani înainte de intrarea în vigoare a unei astfel de extinderi, iar începând cu anul următor face obiectul aplicării factorului linear menționat la articolul 9. Din quantumul respectiv ar trebui să se scadă quantumul egal cu reducerile totale ale obligațiilor de restituire în temeiul articolului 12 alineatul (3) litera (b) care rezultă dintr-o obligație de compensare în temeiul articolului 12 alineatul (6).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la articolul 3d alineatul (3), cantitatea de certificate care urmează să fie scoase la licitație de fiecare stat membru pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2027 și 31 decembrie 2032 se reduce astfel încât să corespundă părții sale din emisiile atribuite generate de zborurile care nu fac obiectul derogărilor prevăzute la articolul 3c alineatul (8) și la alineatul (1), literele (a)-(e) de la prezentul articol.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Prin derogare de la articolele 3g, 12, 15 și 18a din prezenta directivă, în cazul în care un operator de aeronave are emisii anuale totale mai mici de 25 000 de tone de CO₂, calculate în conformitate cu secțiunea «Aviație» litera (j) din anexa I la prezenta directivă, sau în cazul în care un operator de aeronave are emisii anuale totale mai mici de 10 000 de tone de CO₂ care fac obiectul obligației de restituire în temeiul articolului 12 alineatul (3) din

prezenta directivă litera (b), fără a ține seama de emisiile pentru care obligația de restituire este considerată îndeplinită în temeiul articolului 3c alineatul (8) sau al articolului 28a alineatul (1) din prezenta directivă, emisiile sale sunt considerate emisii verificate dacă sunt determinate prin utilizarea instrumentului pentru micii emițători aprobat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 606/2010 al Comisiei* și completat de Eurocontrol cu date de la mecanismul său de sprijin al ETS. Statele membre pot pune în aplicare proceduri simplificate pentru operatorii de aeronave necomerciale atât timp cât astfel de proceduri nu au un grad de acuratețe mai scăzut decât cel oferit de instrumentul pentru micii emițători.

* Regulamentul (UE) nr. 606/2010 al Comisiei din 9 iulie 2010 privind aprobarea unui instrument simplificat elaborat de organismul european pentru siguranța navigației aeriene (Eurocontrol) în vederea estimării consumului de combustibil al anumitor operatori aerieni mici emițători (JO L 175, 10.7.2010, p. 25 ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/606/oj>).”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(6) În plus față de cantitatea rezervată pentru utilizarea combustibililor de aviație eligibili și a energiei electrice eligibile în temeiul articolului 3c alineatul (6), ținând seama de restricționarea provizorie a domeniului geografic de aplicare în temeiul articolului 28a alineatul (1) litera (d), un număr suplimentar de maximum 110 milioane de certificate din certificatele menționate la alineatul (1) al treilea paragraf se rezervă în scopurile prevăzute la articolul 3c alineatul (6) până la 31 decembrie 2040.

Începând cu 1 ianuarie 2029, cantitatea este disponibilă pentru toate zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat în SEE, cu restricțiile pentru zborurile de afaceri în temeiul articolului 3c alineatul (6). De la această dată, articolul 3c alineatul (6) primul paragraf ultimele două teze nu se aplică alocării de certificate în temeiul articolului respectiv.”;

(32) la articolul 28b se adaugă următorul alineat:

„(4) Până la 1 iulie 2032, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează integritatea de mediu a măsurii globale a OACI bazate pe piață, inclusiv nivelul de ambiție general în raport cu obiectivele Acordului de la Paris, nivelul de participare la compensarea în temeiul CORSIA, forța juridică obligatorie a acesteia, transparența, sancțiunile pentru neconformitate, procedurile de consultare a opiniei publice, calitatea creditelor de compensare, monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor, registrele, responsabilitatea, precum și normele privind utilizarea biocombustibililor, acordând o atenție deosebită evoluțiilor înregistrate începând din 2027. De asemenea, Comisia publică raportul respectiv până la 1 iulie 2032.

Raportul Comisiei este însoțit, după caz, de o propunere legislativă pentru a modifica prezenta directivă, într-un mod în care să fie în concordanță cu obiectivul Acordului de la Paris privind temperatura, cu angajamentul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii până în 2040 și cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050, scopul fiind acela de a păstra integritatea de mediu și eficacitatea acțiunii Uniunii în domeniul combaterii schimbărilor climatice. O propunere însoțitoare restricționează, după caz, aplicarea

EU ETS la zborurile dintre două aerodromuri situate în state din SEE, către aerodromurile situate în Elveția și Regatul Unit și la și dinspre Gibraltar în cazul în care raportul arată că:

- (a) CORSIA a fost consolidată în conformitate cu obiectivul său ambițios global pe termen lung, care vizează îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris și
 - (b) statele enumerate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 25a alineatul (3) reprezintă mai mult de 70 % din emisiile generate de aviația internațională, utilizându-se cele mai recente date disponibile.”;
- (33) articolul 30 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (7) primul paragraf, se elimină nota de subsol unică;
 - (b) se adaugă următorul alineat:
„(9) Până la 31 decembrie 2034, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează oportunitatea includerii în EU ETS a emisiilor provenite de la depozitele de deșeuri. În acest sens, Comisia ia în considerare orice dovezi potențiale privind redirecționarea deșeurilor către eliminare prin depozitare. După caz, Comisia poate însoți raportul respectiv cu o propunere legislativă de includere a depozitelor de deșeuri în EU ETS.”;
- (34) la articolul 30m, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „Statele membre asigură vizibilitatea sursei de finanțare a acțiunilor sau proiectelor finanțate din veniturile obținute din licitarea EU ETS a căror utilizare o stabilesc în conformitate cu articolul 3d alineatul (4), cu articolul 10 alineatul (3) și cu articolul 30d alineatul (6), în conformitate cu ceea ce se menționează la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.”;
- (35) anexele I-V se modifică astfel cum se prevede în anexele la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Deciziei (UE) 2015/1814

Articolul 1 din Decizia (UE) 2015/1814 se modifică după cum urmează:

- (1) la alineatul (4a), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
„Începând cu 2024, calculul numărului total de certificate aflate în circulație într-un anumit an include numărul cumulat de certificate emise pentru aviație și numărul cumulat de tone de emisii verificate generate de aviație în cadrul EU ETS, excluzând emisiile generate de zborurile pe rutele care fac obiectul compensării, calculate în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, între 1 ianuarie 2024 și data de 31 decembrie a aceluiași an. Calculul respectiv acoperă și numărul cumulat de certificate emise pentru aviație și numărul cumulat de tone de emisii verificate generate de aviație în cadrul EU ETS, excluzând emisiile generate de zborurile pe rutele care fac obiectul compensării, calculate în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2023”;
- (2) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație este cuprins între 833 de milioane și 947 de milioane, se deduce din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE un număr de certificate egal cu diferența dintre numărul total de certificate aflate în circulație, astfel cum este stabilit în cea mai recentă publicare menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, și valoarea de 833 de milioane, și se plasează în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv. În cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație depășește 947 de milioane de certificate, numărul de certificate care urmează să fie dedus din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE și care urmează să fie plasat în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv este egal cu 12 % din numărul total de certificate aflate în circulație. Începând din 2029, pragurile de 833 și 947 de milioane prevăzute la prezentul alineat scad anual cu 4 %, rotunjite la cel mai apropiat milion, astfel cum se specifică în anexă.”;

(3) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În orice an, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație este cuprins între 300 de milioane și 400 de milioane, se scoate din rezervă un număr de certificate egal cu diferența dintre 400 de milioane și numărul total de certificate aflate în circulație. În cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație este mai mic de 300 de milioane, 100 de milioane de certificate sunt scoase din rezervă.

Începând din 2029, pragurile de 400 de milioane și de 300 de milioane și cuantumul de 100 de milioane de certificate care urmează să fie scoase din rezervă, prevăzute la paragraful anterior, se reduc anual cu 4 %, rotunjite la cel mai apropiat milion, astfel cum se specifică în anexă.

În cazul în care în rezervă se află mai puține certificate decât trebuie scoase în conformitate cu prezentul alineat, eliberarea este egală cu certificatele care rămân în rezervă.

Cantitatea de certificate scoase din rezervă în temeiul prezentului alineat se adaugă la volumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE.”.

Articolul 3

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la 31 decembrie 2028, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2029.

Cu toate acestea, statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma următoarelor dispoziții începând cu următoarele date:

(a) începând cu 1 ianuarie 2031:

(i) articolul 1 alineatul (5), [în ceea ce privește noul articol 3ga alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2003/87/CE] [N.B.: ar putea fi

necesară modificarea datei de aplicare pentru a se asigura că aceasta începe la doi ani de la aplicarea MRV în domeniul maritim în 2029];

- (ii) anexa I punctul 1 litera (c) subpunctele (iii)-(v), în ceea ce privește modificările aduse activităților privind captarea dioxidului de carbon, transportul dioxidului de carbon, utilizarea dioxidului de carbon, prelucrarea dioxidului de carbon și distribuția combustibililor sintetici, pe rândurile douăzeci și șase, douăzeci și șapte și pe rândurile introduse după rândul douăzeci și opt din anexa I la Directiva 2003/87/CE;
- (a) începând cu 1 ianuarie 2029: anexa I punctul 1 litera (c) subpunctul (vi), în ceea ce privește rubrica „Transport maritim” din tabelul din anexa I la Directiva 2003/87/CE;
- (b) începând cu 30 septembrie 2029: articolul 1 alineatul (17) litera (d) privind articolul 10a alineatul (3b), articolul 10a alineatul (3c) și articolul 10a alineatul (3d) din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește perioada de cinci ani pentru alocarea cu titlu gratuit care începe în 2031;
- (c) de la [data aplicării dispozițiilor MRV referitoare la activitățile offshore]: articolul 1 alineatul (3) litera (e) în ceea ce privește articolul 3 litera (z) „port de escală” din Directiva 2003/87/CE.

Atunci când sunt adoptate de statele membre, dispozițiile respective cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2027 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 alineatul (3) litera (b), alineatul (12) și alineatul (17) litera (e) din prezenta directivă în ceea ce privește modificarea articolului 3 litera (h) și introducerea articolului 6 alineatul (4) și a articolului 10a alineatul (3f) din Directiva 2003/87/CE. Acestea aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2028.

Atunci când sunt adoptate de statele membre, dispozițiile respective cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Dispoziții tranzitorii

Lista cuprinsă în anexa la Decizia delegată (UE) 2019/708 continuă să se aplice până la 31 decembrie 2040.

Articolul 5

Intrarea în vigoare și aplicarea

1. Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
2. Următoarele articole se aplică începând de la 30 septembrie 2027:

- (a) articolul 1 alineatul (15) litera (b) punctele (i) și (ii) privind modificările aduse articolului 10a alineatul (1a) din Directiva 2003/87/CE;
- (b) articolul 1 alineatul (15) literele (g) și (i) privind modificările aduse articolului 10a alineatul (5b) și articolului 10a alineatul (7) din Directiva 2003/87/CE;
- (c) articolul 1 alineatul (17) privind introducerea articolelor 10cc, 10cd și 10ce din Directiva 2003/87/CE;
- (d) articolul 1 alineatul (25) litera (b) privind modificările care introduc alineatul (1a) la articolul 19 din Directiva 2003/87/CE;
- (e) articolul 1 alineatul (15) litera (c) punctul (i) privind modificarea prin care se introduce un nou paragraf după articolul 10a alineatul (2) al doilea paragraf.

3. Următoarele articole se aplică începând de la 1 ianuarie 2029:

- (a) articolul 1 alineatul (14) litera (c) privind modificările aduse articolului 10 alineatul (3);
- (b) articolul 1 alineatul (15) litera (c) punctul (ii) privind introducerea literelor (f)-(i) la articolul 10a alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva 2003/87/CE.

4. Articolul 1 alineatul (15) litera (b) punctul (iii) privind utilizarea certificatelor care rezultă din reducerea alocării cu titlu gratuit, articolul 1 alineatul (15) litera (f) privind înlocuirea articolului 10a alineatul (5a), articolul 1 alineatul (15) litera (j) privind eliminarea articolului 10a alineatul (8) și a articolului 10a alineatul (8a) din Directiva 2003/87/CE, articolul 1 alineatul (17) privind introducerea articolului 10cb din Directiva 2003/87/CE, articolul 1 alineatul (18) privind modificările aduse articolului 10d din Directiva 2003/87/CE, articolul 1 alineatul (20) privind modificările aduse articolului 10f din Directiva 2003/87/CE și articolul 1 alineatul (35) privind modificările aduse anexei IIb la Directiva 2003/87/CE se aplică de la 1 ianuarie 2031.

Comisia se asigură că:

- (c) proiectele în curs aprobate sau selectate pentru finanțare în temeiul articolului 10a alineatul (8) înainte de 1 ianuarie 2031 rămân eligibile pentru plată în conformitate cu normele în vigoare la momentul aprobării;
- (d) fondurile nealocate la 31 decembrie 2030 sunt transferate la articolul 10cc.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	3
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei.....	3
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)	3
1.3.	Obiectiv(e).....	3
1.3.1.	Obiectiv(e) general(e)	3
1.3.2.	Obiectiv(e) specific(e).....	3
1.3.3.	Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate	3
1.3.4.	Indicatori de performanță	3
1.4.	Obiectul propunerii/inițiativei	4
1.5.	Motivele propunerii/inițiativei	4
1.5.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei	4
1.5.2.	Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.....	4
1.5.3.	Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare	4
1.5.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare	5
1.5.5.	Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor	5
1.6.	Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar.....	6
1.7.	Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate).....	6
2.	MĂSURI DE GESTIUNE	8
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare.....	8
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestiune și de control	8
2.2.1.	Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse	8
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor	8
2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere).....	8
2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor	9
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	10

3.1.	Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)	10
3.2.	Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor	12
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale.....	12
3.2.1.1.	Credite din bugetul votat.....	12
3.2.1.2.	Credite din venituri alocate externe	17
3.2.2.	Realizările preconizate finanțate din credite operaționale	22
3.2.3.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative.....	24
3.2.3.1.	Credite din bugetul votat	24
3.2.3.2.	Credite din venituri alocate externe	24
3.2.3.3.	Total credite	24
3.2.4.	Necesarul de resurse umane estimat	25
3.2.4.1.	Finanțare din bugetul votat.....	25
3.2.4.2.	Finanțare din venituri alocate externe	26
3.2.4.3.	Necesarul total de resurse umane	26
3.2.5.	Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală.....	28
3.2.6.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual	28
3.2.7.	Contribuțiile terților	28
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor.....	29
4.	DIMENSIUNILE DIGITALE	29
4.1.	Cerințe cu relevanță digitală	30
4.2.	Date	30
4.3.	Soluții digitale	31
4.4.	Evaluarea interoperabilității	31
4.5.	Măsuri de sprijinire a implementării digitale	32

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE, a Deciziei (UE) 2015/1814, a Regulamentului (UE) 2015/757 și a Regulamentului (UE) 2023/1805 în ceea ce privește stimularea competitivității și a decarbonizării eficiente din punctul de vedere al costurilor

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politici climatice

Rubrica 2 – Competitivitate, prosperitate și securitate

1.3. Obiectiv(e)

1.3.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul prezentei propuneri este de a se asigura că EU ETS contribuie în continuare în modul cel mai rentabil, mai eficient din punct de vedere economic și sigur la obiectivul general de realizare a neutralității emisiilor de dioxid de carbon la nivelul întregii economii până în 2050 și la obiectivul pentru 2040, ținând seama de cadrul de politică mai larg și de necesitatea ca toate sectoarele să contribuie la eforturile UE în domeniul climei, asigurând în același timp creșterea economică și menținând competitivitatea.

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e)

• Obiectivul 1.1 Stimularea unor reduceri suplimentare ale emisiilor: să se asigure că EU ETS contribuie în mod eficient din punctul de vedere al costurilor la eforturile depuse la nivelul întregii economii (inclusiv în domeniul transporturilor) pentru a realiza reduceri ale emisiilor în UE în conformitate cu neutralitatea climatică și să contribuie în mod eficient din punctul de vedere al costurilor la cota echitabilă a UE de reduceri ale emisiilor la nivelul întregii economii. Pentru O1.1 au fost identificate următoarele obiective specifice:

o Obiectivul specific 1.1.1 Facilitarea investițiilor în tehnologii de decarbonizare (atât inovatoare, cât și pregătite pentru extindere/implementare) care în prezent nu prezintă încă argumente economice (și anume majoritatea tehnologiilor necesare pentru a aborda emisiile din industriile mari consumatoare de energie și, în special, investițiile în tehnologii mature de decarbonizare în statele membre cu emisii ridicate de dioxid de carbon și cu venituri mici).

o Obiectivul specific 1.1.2 Asigurarea faptului că semnalul privind prețul integral al carbonului se aplică surselor de emisii care nu intră în prezent în domeniul de aplicare al EU ETS, dar care ar fi bine adaptate pentru acoperirea acestuia, precum și sectoarelor în care semnalul este în prezent atenuat.

o Obiectivul specific 1.1.3 Abordarea riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.

• Obiectivul 1.2 Realizarea unui obiectiv prestabilit de reducere a emisiilor prevăzut de pachetul de politici pentru 2040 și cu un calcul al emisiilor nete: explorarea posibilității ca emisiile brute din cadrul EU ETS să crească fără a compromite contribuția sectoarelor la reducerea emisiilor nete la nivelul întregii economii în conformitate cu neutralitatea climatică, inclusiv explorarea posibilității ca eforturile

de reducere a emisiilor să fie completate cu absorbții de carbon. Pentru O1.2 au fost identificate următoarele obiective specifice:

o Obiectivul specific 1.2.1 Luarea în considerare a modului în care absorbțiile de carbon pot fi integrate în EU ETS cu suficiente garanții de mediu, menținând în același timp eficiența din punctul de vedere al costurilor în atingerea obiectivelor ETS/UE în domeniul climei.

o Obiectivul specific 1.2.2 Ajustarea plafonului EU ETS în conformitate cu obiectivul prestabilit.

• Obiectivul 1.3 Asigurarea unor acțiuni eficiente ale UE în domeniul climei în ceea ce privește emisiile generate de transporturi.

Asigurarea unor acțiuni eficiente ale UE în domeniul climei înseamnă asigurarea unui preț semnificativ al carbonului pentru cota echitabilă a UE din emisiile generate de transportul internațional.

• Pentru aviație, obiectivul este de a asigura un preț semnificativ al carbonului pentru cota echitabilă a UE din emisiile generate de aviația internațională, care poate fi o completare a CORSIA.

• Pentru sectorul maritim, obiectivul este de a asigura coerența între orice măsuri pe termen mediu ale OMI și EU ETS, abordând în același timp posibilul risc de dublare semnificativă a sarcinilor atunci când (și dacă) se efectuează plăți ca urmare a reglementărilor OMI în legătură cu emisiile deja evaluate în cadrul EU ETS pentru sectorul maritim, într-un mod care să prevină regresul ecologic.

Pentru O1.3 au fost identificate următoarele obiective specifice:

o Obiectivul specific 1.3.1 Asigurarea unor acțiuni eficiente privind cota echitabilă a UE din emisiile generate de aviație

o Obiectivul specific 1.3.2 Menținerea eficacității punerii în aplicare a extinderii EU ETS la sectorul maritim.

• Obiectivul 2.1 Asigurarea unei funcționări eficiente a pieței: aceasta înseamnă asigurarea faptului că, în pofida unei piețe în scădere, există suficientă lichiditate pe piață pentru a preveni fricțiunile de tranzacționare și volatilitatea excesivă a prețurilor. Pentru O2.1 au fost identificate următoarele obiective specifice:

o Obiectivul specific 2.1.1 Creșterea dimensiunii pieței.

o Obiectivul specific 2.1.2 – Ajustarea parametrilor RSP.

• Obiectivul 2.2 Asigurarea unui model operațional sigur și conform pentru un registru consolidat al Uniunii și, în special, pentru finanțarea acestuia.

1.3.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Legislația actuală privind ETS a fost revizuită în 2023 pentru a asigura o reducere cu 62 % a emisiilor EU ETS până în 2030, comparativ cu 2005. De la revizuirea respectivă, UE a adoptat un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic de reducere cu 90 % a emisiilor nete de GES pentru 2040 comparativ cu 1990, pentru a rămâne pe calea cea bună în vederea atingerii neutralității climatice până în 2050.

Prezenta inițiativă stabilește contribuția EU ETS la cadrul post-2030. Principalele sale efecte preconizate sunt:

- alinierea nivelului de ambiție al ETS la obiectivul pentru 2040;
- integrarea absorbțiilor permanente de carbon interne în EU ETS prin intermediul unui mecanism public, crearea unui spațiu de emisii suplimentar pentru sectoarele în care emisiile sunt greu de redus și sprijinirea extinderii industriei absorbțiilor de carbon;
- reformarea rezervei pentru stabilitatea pieței pentru a o pregăti mai bine să facă față situațiilor de deficit, sprijinind lichiditatea pieței;
- extinderea alocării cu titlu gratuit și a compensării costurilor indirecte dincolo de perioada legiferată în prezent, în timp ce alocarea cu titlu gratuit este condiționată treptat de prezentarea planurilor de neutralitate climatică și de punerea în aplicare a investițiilor;
- creșterea sprijinului financiar pentru inovare și investiții pentru decarbonizare, inclusiv pentru industrie, astfel încât o parte mai mare din veniturile EU ETS să fie returnată întreprinderilor, în special prin intermediul Băncii de Decarbonizare Industrială;
- continuarea Fondului pentru inovare pentru a sprijini inovarea cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru a spori competitivitatea;
- consolidarea cerințelor privind veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii care ajung la statele membre și sporirea vizibilității;
- sprijinirea în continuare a modernizării sistemelor energetice în statele membre cu venituri mai mici. Consolidarea Fondului pentru modernizare prin actualizarea criteriilor de eligibilitate și a cheii de repartizare și prin continuarea redistribuirii a 10 % din volumul licitațiilor, asigurând stabilirea efectivă a prețului carbonului pentru cota echitabilă a UE din emisiile generate de transportul internațional printr-o aplicare adecvată a EU ETS în cazul zborurilor care pleacă, inclusiv evitarea dublei tarifări printr-un mecanism de deducere a costurilor de compensare CORSIA;
- instituirea unui sprijin direct specific pentru adoptarea combustibililor durabili pentru aviație și sectorul maritim produși în UE, a tehnologiei curate și a hidrogenului;
- extinderea domeniului de aplicare al ETS în domeniul maritim la anumite categorii de nave mici pentru a aborda riscul de evaziune;
- măsuri de simplificare pentru monitorizarea, raportarea și verificarea în domeniul maritim;
- introducerea unor elemente de simplificare specifice în beneficiul industriei și al autorităților publice prin reducerea costurilor administrative de asigurare a conformității și prin îmbunătățirea punerii în aplicare a sistemului;
- facilitarea unei rute de decarbonizare pentru industriile cu emisii greu de redus prin integrarea incinerării deșeurilor municipale în EU ETS și prin impunerea punctului de obligație al CCU în aval pentru produse și la nivelul procesatorului sau al distribuitorului pentru e-combustibili;

- asigurarea mijloacelor financiare pentru crearea unui registru consolidat al Uniunii care să găzduiască activitățile de punere în aplicare și să gestioneze în condiții de siguranță instrumentele financiare.

1.3.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Indicatorul nr. 1: nivelul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în UE în 2040 - obiectiv de reducere cu 90 % față de 1990, cu o contribuție de până la cinci puncte procentuale din credite internaționale de înaltă calitate, astfel cum se prevede în Legea europeană a climei.

Indicatorul nr. 2: nivelul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru sectoarele vizate de schema existentă a UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) în 2040 și nivelul absorbțiilor permanente de carbon interne.

Nivelurile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în UE sunt raportate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 și al altor acte legislative secundare legate de monitorizarea și raportarea în cadrul ETS.

Indicatorul nr. 3: instituirea și gestionarea unui model operațional îmbunătățit pentru registrul Uniunii.

1.4. Obiectul propunerii/inițiativei

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁷⁷

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive, iar Comisia trebuie să elaboreze măsurile de punere în aplicare relevante.

Măsurile suplimentare de elaborare a măsurilor de punere în aplicare relevante, începând după adoptarea directivei, vor include revizuirea și adoptarea unei serii de acte legislative secundare. În special, acest lucru va viza legislația secundară care stabilește norme detaliate privind modificările aduse domeniului de aplicare al EU ETS și funcționării fondurilor, inclusiv Banca de Decarbonizare Industrială și stimulentele investiționale din cadrul ETS, Fondul pentru inovare și Fondul pentru modernizare.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției

⁷⁷

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Schimbările climatice reprezintă o problemă transfrontalieră, iar acțiunile întreprinse atât la nivel internațional, cât și la nivelul UE pot completa și consolida în mod eficace acțiunile regionale, naționale și locale. Ajustarea ETS la ținta de reducere a emisiilor de GES pentru 2040 va afecta multe sectoare din întreaga economie a UE, iar acțiunea coordonată la nivelul UE este, prin urmare, indispensabilă și are o șansă mult mai mare de a conduce la transformarea necesară, acționând ca un motor puternic pentru o schimbare eficientă din punctul de vedere al costurilor și pentru o convergență ascendentă. În plus, multe dintre elementele de politică evaluate în prezenta inițiativă au o dimensiune importantă din perspectiva pieței interne, în special opțiunile legate de protecția împotriva relocării emisiilor de dioxid de carbon și mecanismele de finanțare în favoarea unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Acțiunea UE poate, de asemenea, să inspire și să promoveze dezvoltarea altor măsuri bazate pe piață.

Ca piață a carbonului, sistemul ETS stimulează reducerea emisiilor realizată prin soluții eficiente din punctul de vedere al costurilor în cadrul activităților pe care le acoperă, obținându-se o mai mare eficiență datorită amplitudinii sale. Punerea în aplicare a unei măsuri similare la nivel național ar determina crearea unor piețe ale carbonului mai mici și fragmentate, ar risca să denatureze concurența și ar putea conduce la costuri globale mai mari de reducere a emisiilor. Aceeași logică este valabilă și pentru extinderea stabilirii prețului carbonului la noile sectoare.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

Directiva EU ETS este un instrument de politică existent al UE, adoptat în 2003. Comisia a dobândit o experiență valoroasă în cei peste 20 de ani de când funcționează EU ETS.

Prezenta propunere se bazează pe experiența acumulată în cadrul revizuirilor și inițiativelor anterioare ale EU ETS, inclusiv pe cea mai recentă revizuire încheiată în 2023, pe adoptarea unui obiectiv climatic obligatoriu din punct de vedere juridic pentru 2040, pe Busola pentru competitivitatea UE, pe Pactul pentru o industrie curată și pe AccelerateEU. De asemenea, inițiativa se bazează pe procesul care constă în elaborarea de planuri naționale integrate privind energia și clima și pe cadrul solid prevăzute de Regulamentul privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Impactul estimat asupra cheltuielilor și a personalului pentru 2028 și ulterior este adăugat doar cu titlu orientativ și nu aduce atingere următorului cadru financiar multianual. Sursa de finanțare și domeniul de aplicare al angajamentului financiar al Uniunii pentru perioada de după 2027 depind în continuare de rezultatul negocierilor interinstituționale privind CFM 2028-2034 și, ulterior, vor fi stabilite prin procedura bugetară anuală. Toate creditele și alocările de personal începând cu 2028 sunt orientative.

Prezenta propunere este prima parte a unui pachet de măsuri menite să asigure cadrul pentru realizarea noului obiectiv la nivelul întregii economii pentru 2040. Obiectivul prezentei propuneri este de a se asigura că EU ETS contribuie în continuare într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic la obiectivul general de

realizare a neutralității emisiilor de dioxid de carbon la nivelul întregii economii până în 2050 și la obiectivul pentru 2040, ținând seama de cadrul de politică mai larg și de necesitatea ca toate sectoarele să contribuie la eforturile UE în domeniul climei, asigurând în același timp creșterea economică și menținând competitivitatea.

Prezenta fișă financiară stabilește modul în care Comisia propune să își îndeplinească cerințele în materie de resurse utilizând o combinație de venituri alocate externe și fonduri ale UE (solicitând finanțare din Fondul european pentru competitivitate pentru elementele finanțate în prezent prin programul LIFE). A se vedea punctul 3 pentru informații suplimentare. Fișa financiară ia în considerare contribuția EU ETS la resursele proprii ale UE, în conformitate cu propunerea Comisiei pentru următorul CFM, prin care 30 % din veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii aparținând statelor membre ar urma să fie transferate la bugetul Uniunii în acest scop. Propunerea limitează costurile administrative suplimentare prin utilizarea, acolo unde este posibil, a structurilor existente utilizate pentru directivă.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Propunerea implică mai multe modificări ale domeniului de aplicare al emisiilor (și al absorbțiilor) care fac obiectul ETS, precum și modificări ale funcționării acestuia.

Aceasta propune acoperirea nevoilor de resurse printr-o combinație de venituri alocate externe și fonduri de la bugetul UE (în special Fondul european pentru competitivitate pentru elementele acoperite în prezent de programul LIFE).

A se vedea secțiunea 3: impactul financiar estimat al propunerii.

1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

☐ durată limitată

- ☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

✓ durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

✓ Gestione directă asigurată de Comisie

- ✓ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii
- ✓ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestione partajată cu statele membre

✓ Gestione indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza)
- ✓ Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții
- ✓ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar
- ☐ organismelor de drept public
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate
- ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comună, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant
- ☐ organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința, în conformitate cu normele sectoriale, execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

Observații

Gestionarea certificatelor EU ETS se efectuează prin intermediul legislației pentru care sunt responsabile departamentele Comisiei.

Fondul pentru inovare este pus în aplicare în mare măsură de Agenția Executivă pentru Climă, Infrastructură și Mediu (CINEA). Propunerea prevede responsabilități suplimentare pentru

CINEA în ceea ce privește gestionarea Băncii de Decarbonizare Industrială, a mecanismului de achiziționare a absorbțiilor, precum și responsabilități pentru Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA) în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemelor MRV și ETS pentru activitățile de transport maritim.

Fondul pentru modernizare funcționează sub responsabilitatea statelor membre beneficiare, care colaborează îndeaproape cu Banca Europeană de Investiții (BEI), cu Comitetul pentru investiții instituit pentru fond și cu Comisia Europeană.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Comisia va continua să monitorizeze și să evalueze funcționarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii în raportul său anual privind piața carbonului, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (5) din Directiva EU ETS.

Raportul privind piața carbonului și evaluarea generală a progreselor înregistrate în aplicarea Directivei EU ETS se bazează pe rapoartele statelor membre în temeiul articolului 21, care prevede că statele membre trebuie să prezinte Comisiei un raport anual, acordând o atenție deosebită aspectelor precum alocarea cotelor, funcționarea registrelor, aplicarea măsurilor legate de monitorizare și raportare, verificare și acreditare, precum și aspectelor referitoare la respectarea directivei.

Atât raportul privind piața carbonului, cât și rapoartele statelor membre acoperă, de asemenea, impactul actualei revizuirii a ETS și se aplică și sectoarelor în care se extinde comercializarea certificatelor de emisii. Datele de monitorizare, de raportare și de verificare obținute prin reglementarea noilor sectoare vor constitui o sursă esențială de informații pentru Comisie în vederea evaluării progreselor înregistrate în sectoarele în cauză.

În final, Comisia efectuează periodic studii cu privire la diverse aspecte pertinente ale politicii UE privind clima.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

După caz, mecanismele operaționale de execuție bugetară și modalitățile de plată se vor inspira din mecanismele existente pentru Fondul pentru inovare.

Strategia de control va aplica setul de controale care decurg din Regulamentul financiar pentru gestiunea directă.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

EU ETS reprezintă mecanismul strategic emblematic pentru îndeplinirea obiectivului UE de reducere a emisiilor produse de aproximativ jumătate din economie. Din 2013, Comisia are sarcina de a furniza un registru al Uniunii, o bază de date online care asigură o contabilizare precisă a tuturor tranzacțiilor cu certificate, o platformă comună de licitație pentru licitarea certificatelor statelor membre și infrastructura de sprijin relevantă pentru ambele instrumente. Registrul Uniunii în care sunt deținute certificatele din cadrul EU ETS este amenințat de riscul unor atacuri informatice care ar putea duce la furtul sau deturnarea de certificate, ceea ce ar genera pierderi financiare semnificative (până la câteva miliarde de euro), litigii în justiție și un impact considerabil asupra reputației și a credibilității Comisiei. Riscul este transversal și, pe lângă DG CLIMA, sunt vizate DG DIGIT, HR-DS, BUDG și LS. S-au instituit măsuri de atenuare a riscurilor. Riscul financiar ar crește proporțional cu creșterea valorii carbonului pe piață. Distribuirea de certificate gratuite cu o valoare totală foarte ridicată necesită, de asemenea, politici stricte privind modul în care aceste certificate pot fi distribuite, precum și asigurarea respectării normelor în

vigoare. Acest lucru implică sistemul de gestiune și de control de la nivelul statelor membre și de la nivelul Comisiei. În cele din urmă, adăugarea unui nou domeniu de aplicare la ETS va crește amploarea sa globală și, în consecință, valoarea pieței și riscul asociat.

Din 2011 există un comitet director la nivel înalt, alcătuit din reprezentanți ai direcției generale coordonatoare și ai direcțiilor generale asociate. În 2014 s-a efectuat o evaluare a riscurilor completă, care a identificat noi măsuri de securitate informatică adoptate începând cu 2015. Ca urmare a recomandărilor formulate de Serviciul de Audit Intern în raportul său de audit privind registrul Uniunii (securitate informatică), s-au pus în aplicare măsuri de îmbunătățire a securității sistemului registrului, precum și măsuri în materie de guvernare, asigurarea calității și testare. Din 2014 se pun în aplicare măsuri suplimentare de atenuare a riscurilor.

În 2019, s-a efectuat o nouă evaluare a riscurilor pentru registrul Uniunii. DG CLIMA a elaborat un nou plan de securitate, care conține douăsprezece măsuri de securitate și a pus în aplicare măsurile respective în strânsă colaborare cu DIGIT.

Începând din 2022, evaluările anuale ale riscurilor au ca rezultat planuri anuale de securitate care consolidează și mai mult securitatea registrului Uniunii. Cu toate acestea, rezultatul reconfirmă în fiecare an că registrul este expus unor niveluri de risc ridicate și inacceptabile, ceea ce duce la exprimarea unei rezerve în raportul anual de activitate al DG CLIMA.

Punerea în aplicare este monitorizată la nivel de conducere superioară, cu comitete directoare periodice la nivelul DG CLIMA și DIGIT.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Prezenta inițiativă nu implică noi controale/riscuri semnificative care nu ar fi acoperite de un cadru de control intern existent. Nu au fost avute în vedere măsuri specifice pe lângă aplicarea Regulamentului financiar.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

Ca răspuns la riscurile specifice de fraudă pentru EU ETS, DG CLIMA a consolidat orientările aplicabile la nivelul întregii Comisii privind etica profesională și integritatea prin intermediul unui „Cod de etică și conduită în ceea ce privește utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate, fraudă și divulgarea de informații sensibile”, al unor cursuri de formare specifice și al unor inițiative de sensibilizare în acest domeniu. De asemenea, DG CLIMA a elaborat Politica de clasificare a informațiilor sensibile privind EU ETS și instrucțiunile aferente de gestionare a acestora, cu 3 niveluri de sensibilitate. Cele trei marcaje aferente ETS a certificatelor de emisii sunt aprobate de DG HR-DS (astfel cum se menționează în notificarea de securitate 1 în versiunea sa revizuită 10). În 2019, DG HR-DS a publicat o notificare de securitate C(2019) 1904 de actualizare a politicii privind informațiile sensibile neclasificate (SNC). Pentru a se alinia la această nouă politică, DG CLIMA a publicat noi instrucțiuni de gestionare a informațiilor sensibile neclasificate ale DG CLIMA. Pentru nou-veniți, se organizează periodic sesiuni de formare corespunzătoare.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Impactul estimat asupra cheltuielilor și a personalului pentru 2027 și ulterior este adăugat doar cu titlu orientativ și nu aduce atingere următorului cadru financiar multianual. Sursa de finanțare și domeniul de aplicare al angajamentului financiar al Uniunii pentru perioada de după 2027 depind în continuare de rezultatul negocierilor interinstituționale privind CFM 2028-2034 și, ulterior, vor fi stabilite prin procedura bugetară anuală. Toate creditele și alocările de personal sunt orientative.

În ceea ce privește creșterile de personal, cu excepția cazului în care se decide altfel în contextul procedurii de alocare a personalului, se preconizează că noile sarcini vor fi acoperite prin redistribuiri în cadrul direcției generale principale.

În cazul oricărei discrepanțe, propunerea legislativă de modificare a Directivei 2003/87/CE, a Deciziei (UE) 2015/1814, a Regulamentului (UE) 2015/757 și a Regulamentului (UE) 2023/1805 are prioritate față de informațiile prezentate în prezenta secțiune.

Rezumat tematic al impactului financiar

Venituri

Resurse proprii

Din 2013 până la sfârșitul anului 2025, licitațiile EU ETS au generat venituri de peste 258 de miliarde EUR, majoritatea fiind alocate direct statelor membre, iar restul fiind distribuit prin fonduri la nivelul UE.

În temeiul propunerii Comisiei privind următorul cadru financiar multianual, EU ETS va contribui pentru prima dată la resursele proprii ale UE⁷⁸, solicitând ca 30 % din veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii de către statele membre să fie transferate la bugetul Uniunii.

Venituri alocate externe

Taxe: contribuție din partea unei țări terțe care este parte la un acord de legătură: în urma încheierii provizorii a acordului care leagă schemele de comercializare a certificatelor de emisii ale UE și ale Regatului Unit, se preconizează că Regatul Unit va contribui la aspectele legate de funcționarea EU ETS.

Licitarea certificatelor: propunerea include modificări privind licitarea certificatelor ETS și utilizarea veniturilor ca venituri alocate externe în următoarele scopuri:

- **Finanțarea registrului Uniunii:** propunerea include o dispoziție care să permită administratorului central (însărcinat cu întreținerea registrului Uniunii) să finanțeze funcționarea registrului și mecanismul de achiziționare de credite internaționale prevăzut la articolul 9b din propunerea legislativă.
- Achiziționarea de **absorbții permanente de carbon certificate**, având în vedere diferența de cost preconizată între certificatele ETS și eliminări.

⁷⁸ COM(2025) 574 final. Propunerea de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053.

- Finanțarea activităților **Băncii de Decarbonizare Industrială, ale Fondului pentru inovare și ale Fondului pentru modernizare**⁷⁹, inclusiv stimularea investițiilor.

- Finanțarea activităților menite să faciliteze stabilirea prețurilor pentru emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele **aviației și maritim** din țările terțe.

Pe lângă resursele menționate mai sus, propunerea va continua să genereze venituri obținute în urma licitării certificatelor de emisii pentru a fi utilizate de statele membre, iar unele certificate vor continua să fie alocate instalațiilor cu titlu gratuit pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.

Pentru mai multe informații privind veniturile, a se vedea secțiunea 3.3 din prezenta fișă.

Necesarul de resurse

Resursele necesare legate de punerea în aplicare a prezentei propuneri sunt prezentate în rezumatele tematice mai jos. Mai multe detalii sunt cuprinse în tabelele din secțiunile 3.1 și 3.2 din prezenta fișă.

Comisia prevede utilizarea agențiilor executive pentru punerea în aplicare a prezentei propuneri. Elementele pentru care se prevede acest lucru sunt etichetate „p.m.” (*pro memoria*) în tabelele din secțiunea 3.1, în conformitate cu normele bugetare ale Comisiei.

- **Registrul Uniunii:**

- o Activitatea de gestionare a registrului este finanțată în prezent din bugetul UE. Prezenta propunere urmărește să colecteze venituri alocate externe pentru finanțarea activității, care este necesară pentru funcționarea EU ETS, în special în contextul unui număr tot mai mare de utilizatori și al acoperirii sporite a EU ETS, al valorii tot mai mari a certificatelor deținute în registrul Uniunii și al provocărilor tot mai mari în materie de securitate. Se preconizează că modelul operațional îmbunătățit al registrului Uniunii va avea 100 de angajați ENI (inclusiv unele sarcini finanțate în prezent din bugetul UE).

- o Viitoarele acte delegate vor detalia condițiile, modalitățile și procedurile privind utilizarea veniturilor alocate externe generate de licitarea certificatelor destinate finanțării registrului Uniunii.

- **Absorbțiile permanente de carbon**

- o Pregătirea și punerea în aplicare a unui proces de achiziționare a absorbțiilor de carbon, evaluarea posibilei extinderi la noi tipuri de absorbții, integrarea absorbțiilor de carbon în sistemele relevante, inclusiv platforma comună de licitație, registrul Uniunii și registrul cadrului de certificare pentru absorbțiile de carbon. Procesele administrative se pot baza pe experiențele din cadrul Fondului pentru inovare, dar vor fi mai scăzute din cauza unui număr mai limitat de tehnologii.

- o Pregătirea comunicării din 2034 privind progresele înregistrate în ceea ce privește achiziționarea de absorbții interne.

- **Banca de Decarbonizare Industrială (atât etapa 1 – Sprijinul pentru stimularea investițiilor, 2027-30, cât și etapa 2 a IDB, 2031-40)**

⁷⁹

Se propune ca Fondul pentru modernizare să continue ca program extrabugetar.

o Înființarea Băncii de Decarbonizare Industrială și punerea în aplicare a activităților sale prevăzute în prezenta propunere. Se preconizează că nevoile de cheltuieli operaționale și administrative vor fi comparabile cu cele ale Fondului pentru inovare existent, dar se preconizează că vor fi mai mari având în vedere dimensiunea fondului, chiar și după ce se va lua în considerare potențialul de sinergii cu activitățile existente.

- **Fondul pentru inovare**

o Extinderea Fondului pentru inovare și punerea în aplicare a îmbunătățirilor cuprinse în prezenta propunere.

- **Fondul pentru modernizare**

o Extinderea Fondului pentru modernizare și punerea în aplicare a îmbunătățirilor și simplificărilor cuprinse în prezenta propunere (modificarea criteriilor de eligibilitate și a cheii de repartizare, extinderea domeniilor de investiții eligibile).

- **Aviație**

o Punerea în aplicare a modificărilor aduse domeniului de aplicare și acoperirii aviației prevăzute în prezenta propunere (o acoperire sporită a avioanelor de afaceri, sprijin pentru utilizarea combustibililor de aviație durabili, electrificare și reducerea impactului global asupra climei, sprijin pentru stabilirea prețurilor emisiilor de gaze cu efect de seră generate de aviație în țările terțe).

- **Transport maritim**

o Punerea în aplicare a modificărilor domeniului de aplicare și ale acoperirii transportului maritim prevăzute în prezenta propunere [elemente de simplificare și îmbunătățire a MRV, domeniu de aplicare extins, monitorizarea extinsă a riscului de evaziune, ajustări ale OMI, măsuri de creștere a gradului de adoptare a propulsiei maritime durabile (SMAP), sprijin pentru stabilirea prețurilor emisiilor maritime de gaze cu efect de seră în țările terțe].

- **Instalații staționare: combaterea riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon**

o Punerea în aplicare a măsurilor post-2030 de abordare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (stabilirea unor noi valori de referință, eventual ținând seama de valorile de referință din sistemele conectate, punerea în aplicare a normelor, a proceselor, a supravegherii și a consolidării capacităților pentru alocarea condiționată cu titlu gratuit).

- **Instalații staționare: monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor**

o Punerea în aplicare a măsurilor post-2030 pentru dezvoltarea în continuare a cadrului juridic pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în ceea ce privește normele de captare și utilizare a dioxidului de carbon (CCU), normele de contabilizare a captării și stocării transfrontaliere a dioxidului de carbon și normele privind emisiile provenite de la depozitele de deșeuri. Ajustări similare sunt necesare pentru cadrul de verificare a rapoartelor privind emisiile și pentru acreditarea verificatorilor.

- **Instalații staționare: deșeuri și CCU**

- o Punerea în aplicare a propunerii de includere a incinerării deșeurilor în EU ETS, evaluarea includerii depozitelor de deșeuri (pentru revizuire în 2034).
- o Punerea în aplicare a propunerii de includere a CCU nepermanente, elaborarea legislației secundare și a cadrului de monitorizare.

- **Legătura cu schemele de comercializare a certificatelor de emisii ale țărilor terțe**

- o Punerea în aplicare a adaptărilor la EU ETS ca urmare a acordurilor de legătură cu țări terțe (inclusiv cu Regatul Unit).

- **Dezvoltarea pieței unice pentru CO₂ (piața CSC)**

- o Elaborarea legislației, a garanțiilor și a sistemelor de punere în aplicare necesare pentru a permite scutirea de la ETS pentru CO₂ captat, transportat și stocat permanent, inclusiv în țări terțe cu un ETS conectat, astfel cum se propune în textul juridic.

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁸⁰	din partea țărilor AELS ⁸¹	din partea țărilor candidate și potențial candidate ⁸²	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
2	[XX.YY.YY.YY] succesor al programului LIFE	Dif.	DA	DA	NU	DA
4	[XX.YY.YY.YY] subvenție EMSA	Dif.	DA	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] Fondul pentru inovare – cheltuieli de sprijin	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] – Fondul pentru inovare – subvenție Agenția Executivă	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] – Fondul pentru inovare – cheltuieli operaționale	Dif.	NU	NU	NU	DA
4	[XX.YY.YY.YY] subvenție EMSA	Dif.	DA	NU	NU	DA
4	20 01 02 01 – Sediul central și reprezentanțele	Nedif.	NU	NU	NU	NU
4	20 02 01 01 – Personal contractual	Nedif.	NU	NU	NU	NU
4	20 02 06 01 – Cheltuieli pentru misiuni și cheltuieli de reprezentare	Nedif.	NU	NU	NU	NU
4	20 02 06 02 – Costuri aferente conferințelor și reuniunilor	Nedif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție
--------------------	----------------	---------------------	-------------

⁸⁰ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁸¹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁸² Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

financiar multianual	Numărul	Dif./Nedif. ⁸³	din partea țărilor AELS ⁸⁴	din partea țărilor canditate și potențial canditate ⁸⁵	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
2	[XX.YY.YY.YY] – Integrarea absorbției dioxidului de carbon – cheltuieli de sprijin	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] – Integrarea absorbției dioxidului de carbon – subvenție agenție executivă	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] - Integrarea absorbției dioxidului de carbon – cheltuieli operaționale	Dif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] – IBD – cheltuieli de sprijin	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] – IBD – subvenție agenția executivă	Nedif.	NU	NU	NU	DA
2	[XX.YY.YY.YY] IBD – cheltuieli operaționale	Dif.	NU	NU	NU	DA
4	[XX.YY.YY.YY] Finanțarea registrului Uniunii – cheltuieli de sprijin	Nedif.	NU	NU	DA	DA
4	[XX.YY.YY.YY] Finanțarea registrului Uniunii – cheltuieli operaționale	Dif.	NU	NU	DA	DA

⁸³ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁸⁴ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁸⁵ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos

3.2.1.1. Credite din bugetul votat

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			2								
DG: <CLIMA>			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028-2034	
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		
Credite operaționale											
[XX.YY.YY.YY] succesorul programului LIFE	Angajamente	(1a)	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	1,800	22,400	
	Plăți	(2a)		3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	20,600	
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								0	
	Plăți	(2b)								0	
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁸⁶											
Linia bugetară		(3)								0	
TOTAL credite pentru DG <CLIMA>	Angajamente	=1a+1b+3	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	1,800	22,400	
	Plăți	=2a+2b+3	0,000	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	20,600	

⁸⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028- 2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	1,800	22,400
	Plăți	(5)	0,000	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	20,600
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <2> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	1,800	22,400
	Plăți	=5+6	0,000	3,900	2,900	3,400	2,600	5,200	2,600	20,600

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	„Cheltuieli administrative” ⁸⁷
--	----------	---

DG: <CLIMA>	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• Resurse umane	3,451	4,243	4,243	4,033	4,033	4,033	4,033	28,069
• Alte cheltuieli administrative	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

⁸⁷

Pentru determinarea creditelor necesare, ar trebui utilizate cifrele anuale privind costurile medii disponibile pe pagina web BUDGpedia.

TOTAL DG <CLIMA>		3,651	4,443	4,443	4,233	4,233	4,233	4,233	29,469
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	3,615	4,443	4,443	4,233	4,233	4,233	4,233	29,469
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028- 2034
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4	Angajamente	7,551	7,343	7,843	6,833	9,433	6,833	6,033	51,869
din cadrul financiar multianual	Plăți	3,651	8,343	7,343	7,633	6,833	9,433	6,833	50,069

3.2.1.2. Credite din venituri alocate externe

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	2	Fonduri ETS
--	---	-------------

DG: <CLIMA – fonduri>				Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028-2034
				2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Credite operaționale											
Linia bugetară – Cheltuieli operaționale ale FI			Angajamente	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

	Plăți	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Linia bugetară – IBD – cheltuieli operaționale	Angajamente	(1b)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Plăți	(2b)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Linia bugetară – absorbția carbonului – cheltuieli operaționale	Angajamente	(1c)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Plăți	(2c)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Linia bugetară – subvenția EMSA	Angajamente	(1d)	4,028	4,028	4,028	3,698	3,698	3,698	3,698	26,877
	Plăți	(2d)	4,028	4,028	4,028	3,698	3,698	3,698	3,698	26,877
Linia bugetară – FI – sprijin + subvenție EA		(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Linia bugetară -IBD – sprijin + subvenție EA		(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Linia bugetară - absorbția carbonului – sprijin + subvenție EA		(3)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTAL credite pentru DG <CLIMA>	Angajamente	=1+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Plăți	=2+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028- 2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Plăți	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice	(6)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 2	Angajamente	=4+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
din cadrul financiar multianual	Plăți	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Rubrica din cadrul financiar multianual	2	Finanțarea registrului
--	---	------------------------

DG: <CLIMA - registru>			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028-2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Credite operaționale										
linia bugetară [XX.YY.YY.YY] Registratură – cheltuieli operaționale	Angajamente	(1a)	2,604	11,126	17,636	14,275	14,275	14,275	14,275	90,266
	Plăți	(2a)		2,604	11,126	17,636	14,275	14,275	14,275	75,541
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								0
	Plăți	(2b)								0
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁸⁸										
Linia bugetară		(3)	6,604	14,178	23,491	23,491	23,491	23,491	23,491	138,239
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b+3	9,209	25,303	41,128	37,766	37,766	37,766	37,766	228,505

⁸⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru DG < CLIMA - registru>	Plăți	=2a+2b+3	6,604	16,782	34,617	41,128	37,766	37,766	37,766	213,780
-------------------------------	-------	----------	-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

			Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028- 2034
TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	2,604	11,126	17,636	14,275	14,275	14,275	14,275	88,466
	Plăți	(5)		2,604	11,126	17,636	14,275	14,275	14,275	74,191
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice			6,604	14,178	23,491	23,491	23,491	23,491	23,491	138,239
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 2 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	9,209	25,303	41,128	37,766	37,766	37,766	37,766	226,705
	Plăți	=5+6	6,604	16,782	34,617	41,128	37,766	37,766	37,766	212,430

			Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Plăți	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-3	Angajamente	=4+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Plăți	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
---	-------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	„Cheltuieli administrative” – Subvenție EMSA
--	---	--

DG: <CLIMA>		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• Resurse umane		0	0	0	0	0	0	0	0
• Subvenția EMSA		4,032	4,032	4,032	3,702	3,702	3,702	3,702	26,907
• Alte cheltuieli administrative		0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL DG <CLIMA>	Credite	4,032	4,032	4,032	3,702	3,702	3,702	3,702	26,907

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	4,032	4,032	4,032	3,702	3,702	3,702	3,702	26,907
---	-----------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028- 2034
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4	Angajamente	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
din cadrul financiar multianual	Plăți	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale (nu se completează pentru agențiile descentralizate)

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul									TOTAL 2028-2034
↓			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034									
	REALIZĂRI																	
	Tip	Cost mediu	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1.1.2 – deșeuri																		
Asistență tehnică pentru adaptarea proceselor și reglementărilor MRV								0,500		0,500		0,500		0,500			0	2,000
Studiu de fezabilitate tehnică și testare				0,500		0,500		0,500		0,500							0	2,000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1.1.2 - CCU																		
Studiu de sprijin pentru revizuirea legislației secundare			1	0,500													1	0,500
Studiu de sprijin pentru evaluarea punerii în aplicare															1	0,500	1	0,500
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1.1.2			1	1,000	0	0,500	0	1,000	0	1,000	0	0,500	0	0,500	1	0,500	2	5,000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1.1.3 - relocarea emisiilor de dioxid de carbon																		
Valori de referință sectoriale alternative, asistență tehnică pentru dezvoltare				0,500		0,500		0,500									0	1,500
Alocarea cu titlu gratuit: continuarea după 2030 a proceselor NIMS și FA				0,500		0,500		0,500									0	1,500
Alocarea cu titlu gratuit: elaborarea și punerea în aplicare a normelor de condiționalitate				0,500		0,500		0,500									0	1,500

Alocarea cu titlu gratuit: formare & consolidarea capacităților pentru ANC-uri										0,500		0,500		0,500			0	1,500
Alocarea cu titlu gratuit: consolidarea supravegherii, a informării statelor membre și a controalelor administrative										0,500		0,500		0,500			0	1,500
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1.1.3	0	1,500	0	1,500	0	1,500	0	1,000	0	1,000	0	1,000	0	0,000	0	7,500		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1.2.1 – Integrarea absorbției dioxidului de carbon																		
Studiu pentru revizuire în 2034										1	0,500						1	0,500
Studiu pentru extinderea la noi tipuri de absorbție										1	0,500						1	0,500
Studiu pentru programul de achiziții										1	0,500						1	0,500
Comunicare privind apelurile de a cumpăra absorbții															1	0,200	1	0,200
Punerea în aplicare a programului de achiziții												0,500		0,200		0,200	0	0,900
Pregătirea licitațiilor (Platforma comună de licitație)												0,200		0,100		0,100	0	0,400
Modificări ale registrului (marcarea internă a certificatelor)												0,200		0,100		0,100	0	0,400
Registrul CRCF: anularea creditelor												0,200		0,100		0,100	0	0,400
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1.2.1	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	3	2,600	0	0,500	1	0,700	4	3,800		
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1.3.1 - Aviație																		
actualizarea modelului de raportare pentru a reflecta: extinderea domeniului de aplicare geografic				0,100		0,100		0,100									0	0,300

actualizarea instrumentului Eurocontrol pentru micii emițători (avioane de afaceri)				0,100		0,100		0,100									0	0,300
actualizarea modelului de raportare pentru a reflecta: Sprijin pentru SAF				0,100		0,100		0,100									0	0,300
sprijinirea stabilirii prețului gazelor cu efect de seră în țări terțe				0,500		0,500		0,500		0,500		0,500		0,500		0,500	0	3,500
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1.3.1			0	0,8	0	0,8	0	0,8	0	0,5	0	0,5	0	0,5	0	0,5	0	4,400
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1.3.2 - Sectorul maritim																		
Riscul de evaziune (studiu, adaptări informatice, monitorizare în timp real)				0,100		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0	0,700
studiu de evaluare a viitorului mecanism OMI				0,500													0	0,500
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1.3.2			0	0,600	0	0,100	0	0,100	0	0,100	0	0,100	0	0,100	0	0,100	0	1,200
TOTALURI			1	3,900	0,000	2,900	0,000	3,400	0	2,600	3,000	4,700	0,000	2,600	2	1,800	7	22,400

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos

3.2.3.1. Credite din bugetul votat

CREDITE VOTATE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL 2028-2034
RUBRICA 4								
Resurse umane	3,451	4,243	4,243	4,033	4,033	4,033	4,033	28,069
Alte cheltuieli administrative	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400
Subtotal de la RUBRICA 4	3,651	4,443	4,443	4,233	4,233	4,233	4,233	29,469
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal în afara RUBRICII 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL	3,651	4,443	4,443	4,233	4,233	4,233	4,233	29,469

3.2.3.2. Credite din venituri alocate externe

VENITURI ALOCATE EXTERNE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL 2028- 2034
RUBRICA 4								
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli administrative	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal de la RUBRICA 4	4,032	4,032	4,032	3,702	3,702	3,702	3,702	26,907
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	6,357	1,060	23,051	27,292	27,557	27,557	27,557	153,866
Alte cheltuieli de natură administrativă (subvenție agenție executivă)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,248	0,743	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	8,490
Subtotal în afara RUBRICII 4	6,604	13,528	22,352	26,356	26,626	26,626	26,626	148,719
TOTAL	6,604	13,528	22,352	26,356	26,626	26,626	26,626	148,719

3.2.3.3. Total credite

TOTAL CREDITE	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL 2028-2034

VOTATE + VENITURI ALOCATE EXTERNE	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
	RUBRICA 4							
Resurse umane	3,451	4,243	4,033	4,033	4,033	4,033	4,033	28,069
Alte cheltuieli administrative	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400
Subtotal de la RUBRICA 4	3,651	4,443	4,443	4,233	4,233	4,233	4,233	29,469
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	6,357	14,495	23,051	27,292	27,557	27,557	27,557	153,866
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,248	0,743	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	8,490
Subtotal în afara RUBRICII 4	6,604	1,060	24,551	28,792	29,057	29,057	29,057	162,356
TOTAL	10,255	17,971	26,795	30,589	30,589	30,589	30,589	178,188

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos

3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat

Estimări în echivalent normă întreagă (ENI)

CREDITE VOTATE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	14	17	17	17	17	17	17
20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)	0	0	0	0	0	0	0
• Personal extern (în ENI)							
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)	7	9	9	7	7	7	7
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
Linia de sprijin administrativ	• la sediu						
	0	0	0	0	0	0	0

[XX.01.YY.YY]	• în delegațiile UE	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare indirectă)		0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare directă)		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 4		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 4		0	0	0	0	0	0	0
TOTAL		21	26	26	24	24	24	24

3.2.4.2. Finanțare din venituri alocate externe

VENITURI ALOCATE EXTERNE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	0	0	0	0	0	0	0
20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (registru)	24	48	80	80	80	80	80
• Personal extern (în echivalent normă întreagă)							
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
Linia de sprijin administrativ [XX.01.YY.YY]	• la sediu	0	0	0	0	0	0
	• în delegațiile UE	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 4	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 4	4	22	28	60	62	62	62
TOTAL	28	70	108	140	142	142	142

3.2.4.3. Necesarul total de resurse umane

TOTAL CREDITE VOTATE + VENITURI ALOCATE EXTERNE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	14	17	17	17	17	17	17

20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)	24	48	80	80	80	80	80
• Personal extern (în echivalent normă întreagă)							
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)	7	9	9	9	9	9	9
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
Linia de sprijin administrativ [XX.01.YY.YY]	• la sediu	0	0	0	0	0	0
	• în delegațiile UE	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 4	0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 4	4	22	28	60	62	62	62
TOTAL	49	96	134	164	166	166	166

Personalul necesar pentru punerea în aplicare a propunerii (în ENI):

	Personal ce urmează să fie acoperit de personalul actual disponibil în cadrul serviciilor Comisiei	În mod excepțional, personal suplimentar*		
		Personal ce urmează să fie finanțat în cadrul rubricii 4 sau Cercetare	Personal ce urmează să fie finanțat de la linia BA	Personal ce urmează să fie finanțat din taxe
Posturi din schema de personal		17	N/A	80
Personal extern (AC, END, INT)		9		62

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate de:

Funcționari și personal temporar	Nevoile de personal reprezintă sarcini suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a schemei modificate și extinse de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) prezentate în prezenta propunere. Printre acestea se numără gestionarea și dezvoltarea continuă a registrului Uniunii, precum și punerea în aplicare a măsurilor legate de transportul maritim, gestionarea măsurilor de prevenire a relocării emisiilor
----------------------------------	---

	de dioxid de carbon, corelarea cu ETS-urile țărilor terțe, extinderea EU ETS la deșeuri și captarea și utilizarea nepermanentă a dioxidului de carbon (CCU) și o piață unică pentru CO ₂ captat.
Personal extern	Nevoile de personal reprezintă necesitatea de a continua activitățile Fondului pentru inovare și de a înființa și pune în aplicare Banca de Decarbonizare Industrială și de a achiziționa absorbții permanente de carbon, precum și de a îndeplini sarcini administrative legate de registrul Uniunii.

3.2.5. *Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală*

Resursele solicitate în prezenta propunere includ activități care utilizează sistemele informatice existente. Necesitatea unor investiții informatice suplimentare va fi reexaminată în propunerile viitoare, în special în viitoarele acte delegate privind funcționarea registrului Uniunii, legătura informatică cu registrul ETS al Regatului Unit și modelul îmbunătățit de funcționare a registrului.

TOTAL credite pentru componenta digitală și IT	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
RUBRICA 4								
Cheltuieli IT (corporative)	0	0	0	0	0	0	0	0
Subtotal de la RUBRICA 4	0	0	0	0	0	0	0	0
În afara RUBRICII 4								
Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale	0	0	0	0	0	0	0	0
Subtotal în afara RUBRICII 4	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Cheltuielile ar trebui să fie acoperite printr-o combinație de fonduri CFM din Fondul european pentru competitivitate (succesorul programului LIFE) și venituri alocate externe.

- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- ☐ necesită revizuirea CFM

3.2.7. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☐ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☒ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Acordul care leagă schemele UE și ale Regatului Unit de comercializare a certificatelor de emisii prevede o contribuție din partea Regatului Unit la anumite aspecte ale funcționării EU ETS.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☒ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
- ☒ asupra resurselor proprii
- ☒ asupra altor venituri
- ☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

3 linii bugetare ale fondului pentru inovare existent

Noi linii bugetare pentru IDB care urmează să fie create (3)

Noi linii bugetare pentru mecanismul privind absorbțiile care urmează să fie create (3)

Noi linii bugetare pentru sprijinirea stabilirii prețului emisiilor de gaze cu efect de seră generate de aviație în țările terțe

Noi linii bugetare pentru sprijinirea stabilirii prețului emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim în țările terțe

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

Propunerea prevede că veniturile obținute din licitarea certificatelor ar trebui să fie puse la dispoziție pentru:

- finanțarea funcționării **registrului Uniunii** și a mecanismului de achiziționare de credite internaționale;

- achiziționarea de **absorbții de carbon** certificate permanente, având în vedere diferența de cost preconizată între absorbții și certificatele ETS, precum și faptul că veniturile obținute din această licitație vor fi considerate venituri alocate extern;

- **Fondul pentru modernizare**, o parte din plafon va continua să fie furnizată în acest scop, o parte suplimentară va fi alocată statelor membre beneficiare prin intermediul Băncii de Decarbonizare Industrială;

- **Fondul pentru inovare**, încasările constituind venituri alocate extern;

- **Banca de Decarbonizare Industrială**, încasările constituind venituri alocate extern. Orice venituri generate de activitățile Băncii vor constitui, de asemenea, venituri alocate extern;

- facilitarea stabilirii prețurilor pentru emisiile de gaze cu efect de seră din sectoarele **aviației și maritim** din țările terțe.

În plus, acordul provizoriu care leagă schemele UE și ale Regatului Unit de comercializare a certificatelor de emisii prevede o **contribuție din partea Regatului Unit** la anumite aspecte ale funcționării EU ETS.

4. DIMENSIUNILE DIGITALE

N/A

4.1. Cerințe cu relevanță digitală

N/A

4.2. Date

N/A

4.3. Soluții digitale

N/A

4.4. Evaluarea interoperabilității

N/A

4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale

N/A